

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228725

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—881—5-8-74—15,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. ^ف ۳۹۴

Accession No. P55

Author ج ط

جعفر الحسني النجفي

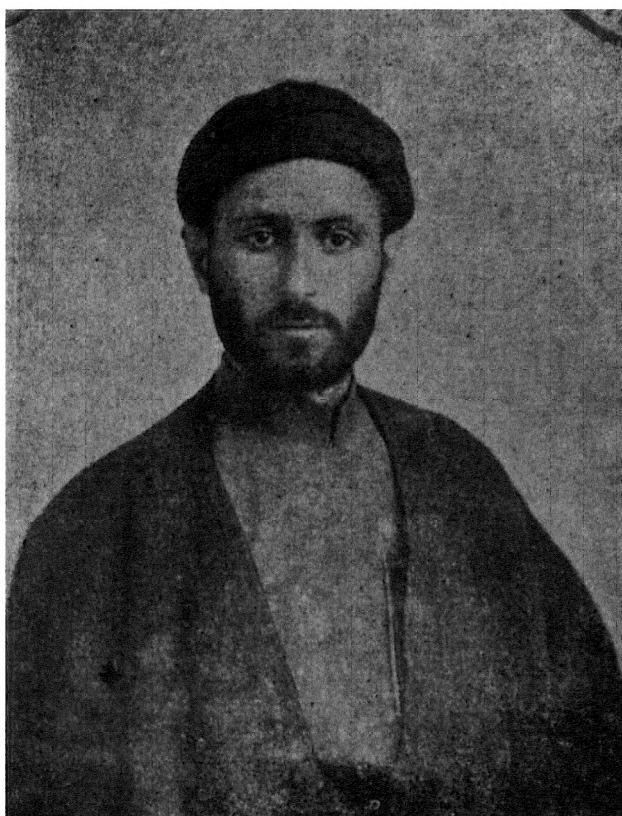
Title

طبایع زنان

This book should be returned on or before the date last marked below.

شیرازی کریم الله علیه و آله
یستادین

خویش

آقای آقا سید جعفر اصفهانی نجفی
نگارنده کتاب طبایع زنان و کتاب [زن در دیانت اسلام] و [زنهای
مشهوره در اسلام] و [زن و خانه داری] که همگی
طبع است و قریباً بطبع خواهد رسید

کتاب

(طبايع زنان)

از تالیفات

محمد جعفر الحسيني النجفي

است

کلمه ناپلیون

کسی که بادیست و است خود کاهواره را حرکت میدهد
بادیست چپ عالم را تکان خواهد داد
یلمی از فلاسفه می گویند
اگر زنان را تربیت کردند اهتمام بتربیت مردان نکنند
برای آن که آن ها مردان را تربیت خواهند کرد
از حکیمی سؤال کردند که چه چیز ترا یابن درجه
از کمالات رسانیده است (میگوید) زوجۀ من مرا باین درجه
رسانیده است زیرا که مرا منصرف از امور خانه داری نموده
و خود بوظائف عائلی قیام نموده و با فراغت بال مشغول تحصیل
شده از این جهت بر جسته شدم

مقدمه

این عصر نورانی بدو حرکت اختصاص پیدا کرده است و پیشرفت آن دو حرکت را کسانی که مراقبت در سیر آن دارند به خوبی بر آنها معلوم شده

حرکت ..

حرکت تسائی

بواسطه عدم موافقت با محیط حاضر از بیان حرکت اولی صرف نظر نموده و مطلقین بر اوضاع حاضر دنیا به خوبی آنرا تشخیص می دهند

و اما حرکت تسائی

اولین غرض و مقصد از این حرکت بلند کردن مقام انسان و آزاد کردن اوست از قیود عبودیت و بندگی و ترقی دادن تمام شئون مادیّه و معنویه ار

تا اینکه از زینت و متاع اودن برون رود بلکه يك خلق مستقلی شده که غرض مخصوصی بر او مترتب است

و ابطال نمودن تفاوت بین آن در جزئی که عالم اجتماع را ترکیب می نمایند و گویا دست قوی روزگار بلند نشدن است مگر برای تأیید و تقویت این دو حرکت و بر کسی شکی نیست که عالم یا بدوره و عصر انقلابات عظیمی که متکفل نظام اساسی که مدتهاست بشر انتظار آن را دارد گذارده است

و هر طور باشد این مسائل در نزد ما شرقیها آن عظمت و اهمیتی که در نزد غربیها دارد نداشته و حالت اجتماعی و اقتصادی ما اجازه نمی‌جوید از این امور را چنانچه در دوعالم اروپائی و امریکائی می‌توانند - نمیدهند پس آنچه بر ما لازم است مراقبت در سیر این مسائل است تا آن که از حل نمودن آنها استفاده نموده در وقتی که نوبت به ما می‌رسد بدیسی است که يك وقتی با هم خواهد رسید و در نظر من روز دوری نیست و لازم است که نویسندگان در این مسئله عنایت تامی نموده و در اطراف تربیت و اصلاح حالات زن‌ها با حفظ مرتبه دیانت و شرف و ناموس آنها و موافق با مقتضیات محیط از نوشتن خودداری نمایند

و بدیسی است که تربیت ما به سعادت بشر است زیرا که دانشمندان و عقلاء بزرگ‌تر و بالاترین اسباب انحطاط يك جامعه را سوء اخلاق و جهل آن شمرده اند و اگر فی الجمله دقت نظریم بخوبی^۱ بشناسیم معلوم خواهد شد که بکانه علت و در حقیقه علت‌العلل سقوط و پستی همان سوء اخلاق است و سبب نزدیک و بکانه مؤثر و موجب بد اخلاقی فقدان تربیت و جهل بانوار او است

بنا بر تربیت که اصل و ریشه اخلاق و علت بی‌تخلف از ترقی و تعالی است در ما مذک ایران - همان مثلثی که استمداد هر گونه تعالی و ارتقار داشته بکلی مفقود و ذرعداد

خیالات و موهومات شمرده شده است و ارباب بهیج وجه اعتنائی
باصول آن نداشته

آری مؤثر در اخلاق تربیت است. تران آن که انسان
یا ماله استعداد و توأم با قابلیت خلق شده است و استعداد
صلاح و فساد را دارا است. هر طرف که تربیت او را کشفید
می رود و هر سمتی که تربیت او را هدایت کند نیز خواهد
نمود

تربیت صحیحه است که ملک را عالم بحقوق خویش
در جامعه و حقوق جامعه بر او و به وظائف خود نیز
آگاه مینماید

تربیت صحیحه است که حس سرشاری و نشاط را در اوست
تولید و وسیله آری به بعضی از دوجات ترقی نائل
خواهند شد

تربیت صحیحه است که در مردم ایجاد اخلاق زیبا
و ملکات فاضله مینماید تربیت صحیحه است که مرد را بانحداد
یکانگی دعوت و از ذل سقوط و پستی نجات خواهد داد
و مذهبی است چنانچه حقیقه نویسنده کان نظر اصلاح داشته
باشند - اثرات خوبی در جامعه خواهد بخشید

و این نکته بر آنها مخفی نماند که امروزه شرقیها خاصه
ما ایرانیان که مراحل از تمدن دور افتاده در قسمت حق انتخاب
داشتن زمان ما امثال آن از مسائل که حل آن از ما خواسته

شده است نباید وارد شویم
 بلکه فقط نقطه نظر ما تعلیم آنها است معلوم مقینه که
 ملائم با حالات آنها است و تربیت صالحیکه ذاتیات آنها را
 بروز داده و شان و اخلاق آنها را شریف و عالی نماید
 و اگر باشد شرق بقسمت خود یکروزی سعادت برسد
 لاحاله از این طریق خواهد بود
 خوب است در این جا عقاید خود را نسبت زنان شرق
 خاصه ایرانیان جمع فوئین محترم برسانیم — زن شرق
 زن شرقی دارای عادات و اخلاق تلریخیه است که کین
 در قدیمشان در آن ها بطور رذیعه گذارده و لکن مردود زمان
 فزائیکه در عزت و کین شرق عارض شد آن اخلاقیات
 آن ها باطل و بتقدان آن عزت ملکه ادب جد برقرار در آن
 ها مقفود گردید نتیجه دارای اخلاق دینیة بودند که در حقیقه
 تربیت اخلاق بشمار می آمد ملکه بدعا و عطوفت و مهری
 و بقساد این اخلاق کرمه دینیة فساد غیر نهائی بر عادات آن
 ها وارد گردید در این جهات و جهات دیگری که باین مختص
 جامع فکراتی آن ها ندارد باطن و ظاهر و ذات شرق مرض
 گردید بقسمت کین تقابسه با خواهران خودشان بنهائی آن ها
 را در دو سطح خواهی دیدر چنان چه نظر استقلالی بان ها
 نهائی آن ها را عاری از هر چیز خواهی یافت و تسلط مردان
 بر آن ها از حد اعتدال خارج و تا يك اندازه آن ها را از

آن چه انتظار می رود از جدیت بجنس باز داشته و بیشتر از
وظیفه متممیت نوع از آن ها در خواست می نمودند و در نظر
من چنانست که اگر حفظ مردان شرقی و حیا طبعی و عصیت
دینی آن ها و اگر حجاب که يك دهر طولی بان عادت کرده
کرده اند بود هر آینه عضمه در آن ها منقطع و این بقیه
صالحه که بطور ارضیه در آن ها موجود و در حقیقه اساس
ملکه حیا و عفت است در آن ها باقی نماند مرد شرقی است
که این اخلاق را بجای آورده و او است حافظ آن ها و بهترین
طریق قیام بان قیام نموده است و چنان است که حجاب فقط
پرده است که بر روی آن ها زده شده و مانع از دیدن بدن
جسم آن ها است بلکه سایر شخصیت و مسدود طبع و حدی است
بین زن و استیلاط اخلاق فاسده با ملکت فطریه مدد داده در آنها
و در حقیقه آن چه مؤدی است بین غیبه شریف آن را
حجاب باید کشید همان است که زن را بر طائفه عائی خویش
در دایره خانه اش موظف و فقط آن را با نسائی خارج از
بن دایره معرفی خواهد نمود پس اگر نهائی را اخلاق مرد عارض شود البته
در اخلاق زن نیز تغییری خواهد داشت (بواسطه غلبه و تسلط هر شبه شک
عارضه مطلق عادات آن ها از طریق مردان خواهد بود و برای نمونه يك
مثالی ابرار که في الحقيقة لطمانی که از پرده دری و اختلاط
زنان با مردان در جامعه وارد خواهد شد بخوبی شان می دهد
من بگنفر متعلم اندی را می شناسم که زمام امر زوجه اش را
بخود واگذار و او را بفاسد حجاب آگاه و بهمخابه مظلومه

شرقیه است اظهار می کرد که حجاب عاری است که زنان شرق
عارض و اتهام و تنگی است که بان متهم شده اند و او را همیشه
نهی می کرد از شرکت با زنان و افران او در عادات شرقیه و
مقتضای منشاء و محیطش او را منعطف می ساخت و طرق آزادی
را بار نشان داده و با آنچه دلخواه خویش بود بار تبلیغ نموده
تا آنکه آن طبع ناک سربع الناس شرار من قدح و کم حجاب که
پرده عفت و عصت خود بود دریده و بر حسب میل و دلبخواه
شوهرش آزادانه وی پرده در مجامع بیرون آمده و در گردش گاه ها
و جا های دیگر با کل آزادی و بی پرده کی حرکت مینمودند رفته
رفته پس از مدت کمی آن طائر بیگناه و آن معصومه که
فقط برای شهوت رانی یگانه مقلد اروپائی بحیا و عفت خویش
خاتمه داد و بالاخره آن مرغ خاکی را که تربیت کرده از
دست او پریده و شاخسار دیگری نشست و پس از اندکی او را دیده
و بمن می گفت آه چه ظلمی که بر ضعیفه خود روا داشتی آن چه قدر
بدبخت بودم که فرمان شقاء و بدبختی را بدست خود برای عزیزم گرفتم
من در جواب آن مظلوم جهل و اسیر شهوت و نادانی گفتم
آیا آرزوی تو آنست که اینک حجاب پرده های ضخیمی بود که
زن در موقع بیرون آمدن می پوشید و دیوار های متعددی از
سنگ بود که در موقع استقرار و ثبات او را احاطه می کرد
گفت اینک (و آیا این آرزوی من فایده دارد)

این است نتایج بی پرده گی و رفع حجاب پس آن چه
بر زن شرقیه لازم است و از وظایف مهمه ایست که طبیعت

الوئیت. و او ایجاب می‌کند و اولین اقدامیکه باید نماید شناختن فرق بین خویش و زنان غرب است در آن چیزهاییکه طبیعت و مزاج و اخلاق محیط ایجاد فرق نموده زیرا که زنان شرق در اقتباس از غریبات در علم بهر دوجه که برسند با جهل بخود و با نشناختن جهات امتیاز و فرق بهیچوجه من‌الوجوه برای آن بیچاره کان مفید نیست و در صورتی که اطلاع بر فرق های شرق و غرب پیدا نمایند البته تقلید در علم از غریبات برای آنکه ماخذ آن معلوم است خیلی سهل و آسان خواهد بود پس آنچه باالفطره و لطیفه تحفظ آن بر آنها لازم است سه چیز است حیاء صادق عفت صحیح و خضوع نیکی که او است مظهر حب گسیگه واجب است دوستی با او و این اخلاق و بقاء این ملکات قیامش به سه چیز دیگر است خود داری از مخالطه با مردان مگر در مواقع ضرورت و ناچاری حرص شدید بتمسک مهر دینی که متدین است باو صبر قوی به مکاره خانه داری

و تهاون و اهل این خصال مورث سقوط و بزرگترین اسباب یواز و نیستی آنها خواهد بود

و اما چیزیکه اقتباس از غریبات لازم است [علم است و این] علم است که از نتایج آموختن آن تدبیر حزم و بینائی در امور زندگانی و حسن تصرف در آن میباشد و در صورت مراجعه بتاریخ معلوم می‌شود که ترقیات قدیمادارای این صفات و مزایای اخلاقی بوده اند و حکمت ابرامیم هندی وزیر که یکی از بزرگان حکماء و خطباء است در قسمت زنان مراجعه نمائید

بله چیز دیگری که اقتباس از برانها لازم است و در حقیقه نیز از نتایج و آثار علم است دارا بودن فنون اداره حیات و معیشت منزلی و تعبارة اخري علم تدبیر المنزل که تمام فضیلة آنها است و بر بهترین و نیکوترین اشکال تأسیس و اشاء نموده اند و بدرجات رفیعه این ستم حیای مرتقی شده اند پس در هر چیزیکه مودی باین رویه شود متابعت شرقیات از آنها لازم و بیرونی از آنها علما و عملا واجب است زیرا که آموختن این علم از وظایف انسانیت زمان است عموما در عالم انوثیت اما در غیر این صفات از قبیل ابرج و اظهار ریعت و خود سازی اتباع از ایشان موجب انحطاط و از دست دادن ملکه حیا رعت که اساس تشکیل عائله و حفظ جماعه عادات خواهد گردید و بالتبع معلوم شد که زنان شرق باید بپوشی در پند دینی و طبیعی خویش باقی و در علم تدبیر المنزل از خواهران عری خود متابعت نمایند و تحصیل این نحو از علوم ایرده پوشی منافاتی نداشته و ماسخاتش شوارع و مجامع نیست پس بکار این مقدمات هر چیزیکه در عالم تصور و یا آنکه در خارج موجود باشد یا خلاف جهت دارای محاسن و قبحی خواهد بود که اگر محاسن غالب باشد آن را بیک و چنانچه قبحا محسوس زیاد تر باشد آنرا رد می نمایند و از آن جمله است متعلقات شؤون زنان شرق و عادات آنها و ما متکفل بدان آنچه واجب است بر زنان شرق احتفاظ آن از اخلاق حسنه و آنچه ر آنها است اقتباس از زنان غرب شده و می گوئیم اولین نصات و نخستین صفتیله بر زن شرقی لازم است حفظ آن ملکه (عفت است) که در راس مایکات فاضله خاصه در این جنس بشمار

و گذشته از این همه تا يك اندازه فوايد اين عزيزه و شخصت
 وجداني است بلاد شرقيه ما بلادی است حار و رشد افسان در
 آن قبل از باوغ و رشد در ممالك غریبی که از بلاد ما سرد
 تر است خواهد بود و اگر دختران این بلاد در حال کوچکی
 حب يك دامنی و عفت و کراهت از آلايش را نیاموزند و با
 این حب و کراهت نشو و نمای مادی ادبی داخلی و خارجی
 نفسی و جسمی نتوانند بگذرد که عوامل فسادیکه در اطراف
 خود دیده و می شنوند در آنها کارگر و آنها را بزندانب
 شروع جایگزین خواهد نمود و خود را آلات ضرر خویش و اضرار
 بر غیر قرار خواهند داد و کل سفید شفاف نقت در نفس آنها
 نمو صحیح و طراوت پیدا نخواهد کرد مگر آنکه غار سین آفت
 بتقوی و عبادت و اعتقاد بخلاود و آنچه در آسمان موعود است
 از ثواب و عقاب آبیاری نتوانند هر دفتري که کل عفت در گلستان
 نفس او پش مرده و این صفات نیک را از دست دهد عزیز ترین
 خصل خویش و گرانیهاترین مایه های سعادت خود را برایگان
 داده است و خود را فریسه و شکار شهوات خود خواهد نمود
 و بهترین عامل بقا این صفت در نظر من است و تقوی است که پنجه های
 آهنین شهوات را در هم می شکند دیانت است که با طبع سریم -
 الاطباع زن مقابله می نماید و چیزی که ممکن است گفته شود و
 گفته اند آنستکه اگر طفل را (پسر یا دختر) در حال صغر
 و کوچکی مهارت با اخلاق حسنه و مکارم زیبا بدهند بر روی آن
 زمینه و اخلاق جوان و پیر خواهد شد چه در حجر دیانت و

مهد تقوی رشد کرده باشد چه در . . . و در حقیقت اعتقاد
خاند او است بخیرات و با بشرور

بله تا يك اندازه عادت بملکات فضله و یا ردیه مدخلیت
حر عفت و بی برده کی آنها دارد و لکن تجربه صدها از امثله
بها نشان داده است و دیده ایم کسانیکه خاصه دختران که از
ابتداء طفولیت آنها را عادت بعفت و يك دامنی داده بودند و
در حجر عفت بزرگ شدند موقعیکه فرصت بدست آورده ضعف
نفس و عجز از مقابله با او آنها را بعمیق ترین گودالهای نیشی
و بی برده کی ساقط نمود و گرفتار چنگال شهوات خود گردیدند
و عفت که بهترین هدیه طبیعی است از دست داده و جایگاه من
در خلطه و آمیزش با مردم این حقیقه را برای من کشف و
مصدق مقام خواهد بود پس بگانه علت ابقاء آن مائمه فاضله
(عفت) و رادع حقیقی از فرو رفتن در شهوات و سقوط
در مهلکه ای پردکی تقوا و دیانت است که در حقیقه بمنزله
پلیس عقلی خواهد بود

(۲) احتفاظ و از خصائص زنان شرقی که لازم
است آن را حفظ نموده و در خود ابقا دارند خصیصه احتفاظ
است برای آنکه زن شرقی منزلت و مقام خود را در مجمع شرقی
شناخته و فهمیده است که محتاج ببعضی از تعجب و پرده
پوشی است و دانسته است که نباید قیام کند مگر بکارهایی
که لایق مقام او است و معنی احتیاج ببعضی از تعجب آن

استکه اختلاطش با مردان بدون رابط و قیدی مل اختلاط
 مردان با هم نباشد بلکه در يك حال قید و ربطی باشد که
 بر آداب خویش مامون و منزله کریمه خویش را در مجتمع
 محفوظ بدارد و ضروری از ناجیه اختلاط به شرف حساسش نرسد
 و مراد از احتفاظ و تحجب نه آن احتجابیه است که
 و قاضی باشد بر او بر حبس ابدی در چهار دیوار خاله و نشاند
 از عالم مکر اهل خانه خویش را و بس و از اسباب وجود
 خویش چیز را نداند مگر بودنش آلف تمتع مرد و یا ماشینی که
 از برای ازدیاد بشر او را نصب کرده اند و گمانیکه زنان
 را در چهار دیواری خانه حبس نموده و گمان می کنند
 که باین قصر و زجر آنها را از هر چیزیکه بشرف آنها نلمه وارند
 و یا عرض آنها را هتک و یا اینکه از فضیلت آنها بکاهد حفظ کرده اند
 و حال آنکه اخبار و تجربه بر ما ثابت کرده است که آن دسته از
 زنانیکه اینطور با آنها معامله می شود ناچار با عمالی خواهند شد
 که مخالف با سنن طبیعه است اعمالیکه تولید امراض در آنها خواهد
 کرد که ناشی از آن احتجاب شدید دائم است اعمالیکه مخل است
 با آداب اعمالیکه آنها را بمنگراتی سوق خواهد داد که قلم عاجز
 از اشاره بانهاست فضا از تصریح (و یا بعلمك مثل خبیث) که
 بر بیشتر از آداب شرقیین در اکثر از بلاد شرق واقع باشند
 علت آنکه شرفیه فهمیده است که وظیفه اش قیام بکارهایی است
 که لایق مقام او است رای آنستکه در جامعه کارهایی است که

موافق نیست با مقام و منزلت و جنسیتش از قبیل تحمل اعمال شاقه و شؤلیکه او را مجبور بخروج از خانه و غیاب از آن در مدت زیاد می نماید و از این جهت لازم است بر او که معاطاة نگذرد مگر با چیزهاییکه که حفظ صحت و ابقاء بنیه و چیزی که باز تقویت عنصر انوی اوست

[۳] و از عاداتیکه شرقیات قسما بان میروند (عدم

تبرج آنها است) و مراد او تبرج اظهار محاسن است بطوریکه زیفترا کمبته آمال خود و معانیهای آرزو قرار دهند که در نتیجه اش تغییر زی و مبالغه در تزینات خارجی بحیثیتی که اوقات عز و شان فقط صرف در آن شده و مالیکه موارد انفعالی برای صرفش داشته باشند بان تخصص دهند و این صفت در زنان شرق بکلی نبوده است و لکن در این سنین اخیر بواسطه احتیلاط دختران ما با دختران غرب این اوصاف در آن ها سرایت کرده و باین مرض مزمن مبتلا شده اند و کمان کرده اند که تمدن قائم است بر ارکان تزین - و تبرج - و تفنن در صرف و خرج کردن مالیکه تحصیل نمایند انرا مرد مکر نفدا کاری و تحمل گرمی آتش کارخانها و کثافت عرق ربزی بدن و انواع مشقهایی دیگر مانیکه حضارة و تمدن صحیح قیامش بتهذیب نفس و عادت دادن آنست بمکارم اخلاق معلوم است و نومیدانی که مال و تحصیلش برای هرکس میسر و در هر وقتی فراهم و حاضر نیست و در این حال اگر زن مستغنی از تبرج و زینت باشد بانگه بکانه ارزوی او

است تا چار یکسب از طرق خفیه خواهد شد (ایا پس از این بی ناموسی محدود خواهد بود) بآنها این واجب است بر زن شرقی پیروی از عادات قدیمه خود از عدم تبرج و زینت نماید تا آن که حاجت بزینت آردا بانیان منکرات و قحشاء برای نیل بمقصد سوق ندهد و اما چیزیکه بر شرقیات لازم است از خواهران غربی

خویش اقتباس نموده و اتباع از آن ها بنمایند علم و صناعتی است که مخصوص زنان است (علم) مراد ما از علم و لزوم آموختن آن بر زن شرقی نه هر علم و نه لزوم محدود تخصیص و تجرد در او است بلکه مقدار لزومش بر شرقیه شناختن لغة قومی خویش و يك لغة غربی است که بمطالعه آن واقف شود بر چیز هائی که برای خود و اولادش معرفه حیاتی این دنیا نافع و مفید باشد و همچنین لازم است بر او بذات و نوشته نیز و علوم عصریه .. ادب .. حساب .. تاریخ .. جغرافیا .. علوم طبیعی و شئون تدبیر منزل از طبخ و نظیف - و خیاطه - و آشپاه این ها از قبیل مریض داری و شناختن عوارضات جسمی اطفال تا دو سال و غیر اینها از چیز هائیکه صحت عائلی توقف بر آن ها داشته باشد برداشته تا آن که کاملاً بوظائف خانه داری که از خصائص او است قیام نماید و الا زن جاهل بزرگترین بلایی است که بر جامعه وارد برای آن که مفرض انواع مخاطر خارجی و داخلی جسمی و نفسی و مهالك دین و دنیا است و اما زنان عالمه متنوره اگر حصن حصینی نباشند حصن امینی خواهند بود

دختر جاهل شبیه است بفرقه و حجره تاریکی که هیچ
 منفذ و راه اطلاعی نداشته ممکن است یا کیزه و ظریف و ممکن
 است در نهایت قنارت و کثافت باشد و در هر حال داخل در
 آن حجره نمیشود شخصی مگر بگریا نهایت تحفظ و تحرز و اما
 دختر عالم و میزوره شبیه است بحجره که راه اطلاع داشته و
 شخص با يك حالت امنی در آن ورود خواهد نمود و از بیجهت
 است که مرد اقدام در تزویج جاهل تر نمیکند مگر با اضطراب
 قلب و ترس از آتیه و در قلب او چیز سنگه اثبات می کند
 ترس را در این اقدام و از قبیل نسی است که بر روی يك دریای
 متلاطمی حرکت و انتظار صدقه و اتفاق را می کشد یا غرق یا
 نجات ، صناعت مراد از صناعات صناعی است از قبیل خیاطی
 و زربافی و چیزهای دیگر بر حسب مقتضای محیط خویش و فائده اش
 آنست که گذشته از این که رفع احتیاجات شخصی و عائی خود
 را می تواند نماید تکیه گاه قوی و پشتیبان محکمی است از برای او
 در شدت و عوارضات و در حالیکه رفتار چکاک فقر شود پناه
 بان - دهنده اموده و راه نجاتی داشته باشد و فقط بضاعت و مایه ادبی او در این
 حال برای او مفید نیست و نمیتوان باین متاع (ادب)
 مقابله با واردات زمانه نمود و البته منافع صناعات و فوائدش
 و آثار حسنه او چه در فقر و چه در غنا و بینبازی محتاج
 بیان و اثبات نخواهد بود - حالت امروزی زنان ما ایرانیان در
 قسمت تبرج و زینت و خود سازی و بی تدبیری آن ها در امر

خانه داری و علم تدبیر المنزل و بی بهره کی از مطلق علوم و صناعات بتکلی ما را هابوس می نماید از اینکه در آتیه ما در این بلك دامن عالمه در جامعه ایرانی ایجاد نمایند

مدتها بود که مستاق مطالعه این کتاب که شرح و بعضی از فراز های آن را در مجله شریفه الهلال دیده بودم - و موفق باین مقصود نمیشدم

تا در دهم ماه گذشته - ذی قعدة ۱۳۴۴ بآن نز خورده و پس از مطالعه فوق العاده در نظر من جلوه کرد و در نفس من موقعیتی پیدا کرد

و با اینکه کتابهای تقیسی که سزاوار ترجمه و نقل بفارسی است زیاد ولی چون این کتاب معانی نزدیک بفهمی داشت و در نظرم با این حالت مضمره و این مایخولایائی که در دماغ بعضی از جوانان در قسمت آزادی زن ها رسوخ کرده بود - مبادرت بترجمه آن با اضافات و تصرفائی نموده که در خقیقة از عذاون او خارج نشده ایم

اما مؤلف این کتاب (هاتری ماربون)

سابقا استاد و معلم بود در دارالفنون پاریس - و از متخصصین در علوم تربیت خاصه تربیت دختران است و ماده این کتاب موضوع نقطهائی است که در آن کلیه و دارالفنون نموده است و این کتاب پس از وفات او انتشار یافت .

و این از خوشبختی ماسرقیها است که شباهت نامی در اخلاق

و اطوار اساسی بافراسوبها داریم و تقریباً تطبیق بر حالات ما می شود

و از خانمهای محترم عذر می خواهم از اینکه در این کتاب ذکر اوصافی شده است که راضی نیستند با آنها نسبت داده شود و باید بدانند که کمال از برای خداوند متعال است و بس و انسان فطرتاً ضعیف خلق شد.

گذشته از اینکه فضیلت و منقصة باهم مرتبط و منشاء آنها در حقیقه یکی است و می شود چیزی از يك جهت فضیلت باشد و از جهت دیگر منقصة و این کتاب فوق العاده قابل تقدیر و تقدیس است

و چون مطالب این کتاب باهم مربوط و یگرفته است نمیتوان بکسمت و اطرح و بقسمت دیگرش متمسك شد

و از خوانندگان محترم متمنی است که از لغزشهای من صرف نظر نموده و اگر نقص یا عیبی داشته باشد انظر عفو و اغماض . ملاحظه نمایند

جعفر الحسینی النجفی

فی ۸ شهر ذیحجة الحرام

فصل اول

بسم الله الرحمن الرحيم

چنانچه در مقام آن باشیم که تربیتهای ملائمه با هر مخلوقی را بیان نموده تاچار باید اولاً در صفات و موهبت‌هایی که در ار بطور و دینه و یا بطور صفت و خلق فطری است نظر داشته باشیم و بعبارت دیگر در عادات فعلی او و یا آنچه را که بعد است بعد ها بان معناد و متصف شود باید ملاحظه نمود پس در مقدمه هر سعهی که نتیجه اش ترقی زن و اصلاح شدن اوست مطالعات عمیق لازم است و درسهای وافیه در اخلاق و اطوار فعلی آنها و آن اخلاقی که منکر است بعد ها بان متخلق شوند - باید خوانده شود - و در حقیقت غرض ما از تالیف این کتاب خواندن آن دروس و مطالعه در آن مقدمه است

مباحث کتاب

پس از تأمل و نظر داشتن در مباحثی که سزاوار است در ابتداء ملاحظه نمودن آنها می‌گوئیم
 اخلاق زن بطور عزم و یا بطور خصوصی در هر زمان و مکان معینی توقف دارد بر دو عامل اساسی
 (اول) حالت اجتماعی آنهاست در زمانهای پیش . برای اینکه قسمت اعظم از عادات و اطوار آنها بر کشتن بطریقه تربیت و نوع زندگانی آنها در ازمنه سابقه است

(دوم) بحث در تکوین و خلق جمعی آنهاست . بعضی ترکیب اعضاء و آنچه وظیفه حیاتی آنهاست در مزاج زن و آثار لازمه او البته این عامل اثرش شدید تر و بیشتر قابل وجه و اعتناء است

اما عامل اول - که حالت اجتماعی آنها است در زمانهای گذشته نظر و ملاحظه نمودن بتبدلات و تغییراتی که بر حالات آنها در آن عوالم مختلف عارض شده بود ، بخوبی تخصصات این دو جنس را تدبیرجا در وظائف اجتماعی - و جدا شدن وظائفشان از هم و محدود شدن مناطق عمل را بین آنها بر ما معلوم خواهد نمود . و شاید این نظریات و مطالعات ما را بیک حقیقتی هدایت کند - که تاکنون در آن واقف نشده ایم - و در دعوای اشخاصی که میگویند بین زن و مرد مماثلت تامه است تشکیک نموده - برای اینکه پس از واریسی و تحقیق واضح خواهد شد که این تشابه و مماثلت ، مخالف است با قواعد طبیعت و مانع بزرگی است در راه تقدم بشر

و با اینکه زن متمایز شده است از مرد در وظائف و اعمال همیشه مترصد است که خود را در ترقی نیایه مرد رسانیده با او در شان و مقام هم رتبه گردد حتی اینکه در نظر خود در نظر شرع و عرف نظیر او شناخته شده است و بپدر این و لام تصور مناقشه نشود برای اینکه تمیز در عمل دلیل بر اوت در مرتبه نیست چنانچه تساوی در مقام کاشف از امثال

در وظیفه امی شود

و چنانچه این تا يك اندازه مسلم و معلوم شد دشوار است
بر ما انكار چيزي كه يك دسته از زنها مدعی و متجاهر بان هستند
و میگویند فرقهائی كه بین این دو جنس دیده میشود اگر
چه باعث ممتاز شدن وظائفشان گردیده ولی اگر بدقت ملاحظه
شود عین این امتیاز و جدائی در وظیفه اسباب فرق شده است
و الا در واقع فرقی نیست حتی اینکه بعضی از آنها غلو نموده
و گفته اند كه طبیعت زن و مرد مواهب و عطایای مماثلی
بخشیده و این فرقهها منشأش عادات و شرائع است با اینکه مختصری
فكر و تأمل بر معلوم میکند كه نمیتوان باین جمله اعتراف نمود
برای اینکه بقا عادات و وضع قوانین بی سبب و علت طبیعی
نبوده - و تا اینکه يك مصدر طبیعی در عادات و يك اساس
محكم و متینی در شرایع بیاشد - عادات ناقي و شرایع تاسیس
نخواهد شد - بلی فرقهائی كه از ناحیه طبیعت موجود است
عادات و شرایع آنها را ضخیم تر و مسافه اختلاف بین این
دو جنس را دور تر مینماید و نظریه ای كه غالب از قوانین
و شرایع از بدایع افكار مردها بوده میشود فی الجمله تسلیه
اصحیة قول یك نفر زن كه در مقام دفاع از جنس خود میگوید
«نزد يك است كه تمام معایب ما جزایاتی باشد كه مردان مرتكب
شده اند» و بقول یك نفر غریب [۱] از اهل قرن (۱۸)
كه میگوید بیشتر از نقایص و معایبی كه در زنان دیده میشود -

از نتایج اعمال هیئت اجتماعی و تربیت فاسده است اعتراف
نمائیم

اما عامل دوم که عامل جسمانی (فیزیولوژی است)

ناچارم که بزده از روی این حقیقت برداشته و تحقیقا
در او وارد شویم - بعضی از نویسندگان در این موضوع
بی انصافی نموده و خطاهای بزرگی مرتکب شده اند
و نف را معرفی کرده اند بچیزیکه تطبیق بر واقع نمیشود
مثل (مبله) گفته است دزن قطره مریض و خلقنا ناقص
است و البته معلوم است که این موضوع که فعلا در مقام
تحقیق آن بر آمده ایم موضوع مهمی است که بالا باید در
اطراف آن دقت نمود - و بایستی همیشه فرقه های مهمی که طبیعت
این این دو جنس قرار داده در نظر داشته باشیم - پس جنسیت
در هر کدام اصیل تر است از تربیت چنانچه مودلی - میگوید
(میزانی که طبیعت برای زن ایجاد نموده است ثبوت و بقائش
بیشتر از صفاتیست که تربیت ایجاد میشود - برای آن که تجاوز از
حدودیکه طبیعت معین نموده است بسیار امر مشکل صعب الوصولی
است)

و چنانچه احاطه ییذا کنیم بمؤثرات اساسیه که در
خاق و ملکات زن تأثیر است عمیقہ داشته است - از عهد
کشف این موضوع بر آمده - اگر چه بعضی ها با اقدام در
کشف این مسئله جرات فوق العاده تصور نموده اند -
و از این جهت سؤال مینمایند که آیا ممکن است ممیزات و نرا

تجديد نمود؟ آيا ميشود اخلاق و ملكات زن را ظاهر ساخت؟
 با وجود صفت كتمان و نقاب كه در آنها محرز است. وليكن جواب
 آنها اينست كه كشف حقيقه و اسرار و ملكات يك نفر زن
 با آن صفت كه در او محرز است البته بسيار از مشكلي بنظر
 ميآيد و وقوف بر آن چندان سهل نيست ولي اگر بنظر اجالي
 در - نوع زنهار ملاحظه كنيم بواسطه مقابله بين آنها و مردان
 - اثر مميزاتي از حيث زكارت و شعور و چيزهاي ديگر
 داشته باشند بخوبي معلوم ميشود و بمناسبت اهميت اين موضوع
 قسمت اعظم اين كتاب متكفل بدان آن خواهد بود - براي
 اينكه گذشته از اهميت خود اين بحث - اساس اعتماد و تكيه گاه در
 تهذيب و تربيت زن در اين قسمت حل خواهد شد - و پس
 از اين مقابله ميتوانيم پيش بيئي در عاقبت زنهار نموده و آن
 كيفيتي كه ممكن است از روي او مشي نمايند تفصيل نهايم و
 البته پس از تعيين مقصود زن و دانستن ترتيبی كه در طريق
 آن مقصود است اختيار وسيله از براي زندگاني خود خواهد نمود
 - و معلوم است كه اختيار وسيله توقف بر شناختن
 مقصود دارد

ناچاريم در اثنا اين بيان توجهي بحركت زنها در عالم اجتماع
 نموده - براي آنكه اين جنبش و حركتي تهوي نمايند در راه
 ترقي و برابري با مردان فوق الاماده طرف اهميت و قابل
 توجه است و شايد ايجاد انقلاب عظيمي در جامعه بشر نهايد

و بشان و مقام رفیعی که در عصرهای گذشته داشتند تائل شوند و البته از حرکت در تزايد و نزدیک است مقامی را بخود بگیرد - خاصه با این تائیداتی که از طرف نویسندگان و فلاسفه در این موضوع میشرد مثل (جون ستيورت میل)

مصادر کتاب

و قبل از شروع در مطلب برای اعتماد قارئین محترم به محتویات این کتاب ناچار بذکر مصادر و مدارکی نه از او نقل نمایم خواهیم بود - مؤلفانی که در این موضوع و نویسندگانی که در این باب فلم فرسائی نموده اند زیاد و لکن بمناسبت اینکه بطور تشریح و تفرقه وارد شده اند ما از قسمت مهم آن صرف نظر نموده و بیشتر اعتماد ما بر نویسندگان اخلاقی مثل (لاروبیر) ۱ و (لاروشفو کو) ۲ و پاسکال ۳ و مخصوصا کسانی که طرق تربیت دخترانرا نگاشته اند مثل (فیلون) ۴ و (مادام نکر در سوسیور) ۵ و مادام (دوربوزا) (۶) و بلا حصر کلمات آن دسته از نویسندگان و فلاسفه که بواسطه تجربیات زیاد و جهدهائی که در کشف این معما کرده اند و تا يك اندازه موفق بکسب اطلاعات مهمی از مکنونات قلبی زنان گردیده اند مثل «میسسور» و «پالو» (۷) اعتماد مینمائیم

۱ یکنفر نویسنده فرانسوی مصنف دو علم اخلاق ۲ از نویسندگان معروف فرانسه در طایف زنان ۳ فیلسوف در حساب وفزیک ۴ یکنفر موافق فرانسوی و معلم دختران ۵ يك خانم مربیه فرانسوی ۶ يك خانم مربیه فرانسوی ۷ یکنفر فیلسوف فرانسوی که در معرفه النفس اطلاعات کاملی داشته است

و اما آثار ادبیه متداوله مثل رومانها نوعاً کم فایده - و اگر کسی در مقام استفاده از آنها باشد - شاید در زوایای آنها بر يك فایده مطلع گردد و با این وجود این قبیل از آثار برای عبرت بهتر از آن قسمتهائی است که اختصاص بمدح یا ذم دارد بدون اساس صحیح علمی مثلاً (بوسویه) (۱) که یکنفر نویسنده فرانسوی است بدون مدرک و اساس می نویسد (۲) که زن خلق شده است از پهاوی مرد از يك استخوان زیادی او با اینکه کمالی که طرفدار جنس لطیف هستند عین این مقاله را دلیل بر تفوق زن بر مرد دانسته - و میگویند خداوند متعال در بدو خلقت يك ترین مخلوق هر جنسی را ایجاد و متدرجاً او را تکمیل نموده و باوج ترقی رسانید و چنانچه آدم بر نری پیدا کرد بر سایر مخلوقات حوا بر او تفوق جست برای اینکه بعد از او خلق شده و البته اتم و نزدیک تر بکمال خواهد بود - گذشته از اینکه از - استخوان خلق شده و استخوان محکم ترین اجزاء انسانی است - بلکه از پهلوی استخراج شده و پهلوی شریف تر از جوارح است برای اینکه قلب که مرکز قوای انسانی است در همان جهت است : و از این قبیل استشهاد بعضی بتجسد عیسی (این الله) در نزد نصاری - در شکل مرد نه در شکل زن - وجواب از او و چیزهای دیگری که

(۱) یکنفر نویسنده مذهبی (۲) چنانچه مدرک طبیعی نداشته باشد مدرک دیگری دارد که متاخرین از قدامقل کرده اند و در هر حال نمیشود انکار نمود زیرا که راهی از برای انکار این امور نداریم و صحت این کلمات از مقصود ما را دور نخواهد نمود

در مطالعه اش لذت فکاهی برده میشود. و معلوم است که این قبیل از مطالب اساسی يك بحث جدی مفید علمی نخواهد بود و پوشیده نیست که آنچه در موضوع زن و عادات او نوشته شده است - نویسندگان مردان بوده اند و اگر زن‌ها در این موضوع وارد شوند - البته بر خلاف خواهند نوشت

و کم قیمة ترین چیزی که در مطالعه از نظر من گذشته است - کلمات و نصیحت‌های - مقدسین خشکی است که با زن خاصه نموده و دشمنی خود را ابراز و نهی از معاشرت با آنها نموده اند چنان است که يك مخلوق نجس هولناکی را معرفی می نمایند بلکه در این کلمات عظمت شأن زن و اعتراف بنفوق و سلطنت اوست مثلاً توصیف زن را شیطان و ناامیدنش (به چراغ شیطان) و (در جهنم) و موافقت (زن‌ولیان) (۱)

با این مسلک و گفتن و «بدن زن شر است و شنیدن اسمش شری است شدید» و ترجیح دادن صدای گفتار را بر صوت زن و قول «سببیران» ۲ که میکوبد تلخ آراز مرگ زن است برای اینکه خودش شبکه و قلب و دست‌هایش زن‌جیر و قید هائیت که شخص را مغلول و محبوس مینماید تمام اینها دلالت بر اقتدار و سطوت زن داشته و ابدا دلالت بر انصاف نگوییده های این کلمات و صحت نظر ایشان ندارد و چنانچه زن ایجاد خستگی برای مرد نماید، مرد هم ایجاد مثل آنرا برای زن مینماید زیرا که همیشه تاثیر و تأثیر بین این دو جنس متبادل

است پس شرور و تغییرات آنها مقاله می نمایند و باین جهت واجب است ارمات که این قسم از اقوال را دور انداخته چنانچه از آثار ادیبه نیز استفاده نخواهیم کرد و اگر اسنشهادی از آثار ادیبه شود فقط برای تشریح و تأیید موضوع بحث است و آراء آن اید طرف اعتماد نخواهد بود اما مدارك و مصادر حقیقیه ما در این کتاب طبیعت است و علم و تاریخ خاصه حیات اجتماعی که هر روزه طرف مشاهده و حسن مامت و بعبارة دیگر «تجربه» که بهترین مدارك است و هر امری

روح کتاب

علی رقم طبیعت و تاریخ و فیزیولوژی آنچه نواقص در زن دیده میشود یا منصف است باو منافات با استقلال شخص او در عالم حیاتی و هم دوشی او با مرد نداشته و بر وجودش آثار شریفه مترتب است که کمی از آثار وجودیه مرد نداشته و چنانچه بفزقهای جسمی و عقلی بین زن و مرد اعتراف و تسلیم نمائیم در قیمت این جنس تفاوتی پیدا نخواهد شد و اختلاف در موهبتهای عقلی و جسمی مانع از تساوی در منزله آنها نیست برای اینکه طبیعت کارهای این دو جنس را از هم متمایز نموده و حدودی از برای هر کدام معین نموده است

با اینکه يك توافق اساسی بین آنها موجود است که در حقیقت جامع این آنهاست و الا ممکن نبوده اتحاد و ائتلافشان برای آنکه این دو جنس همان دو جرئی هستند که عالم انسانیت از آن دو مرکب شده پس باین اعتبار در آنچه لازمه انسانیت

است بصفّت انسانیت هر دو شریک و سهمیم میباشد از حقوق و واجبات اولیه

و چون از این نقطه نظر و باین چشم بزن نگاه کنیم چیزی بر او وارد نساخته و از مقام و شانس چیزهای نکاسته ایم و نیکی از برای ما باقی نخواهند ماند که باید تکمیل بشریت و انسانیت آن نموده تا آنکه قسمت خویش از لذتهای حیوانی جسمی و عقلی بهره مند شود و اگر تسلیم علوم حدیثه اجتماعیه شده و بگوئیم که تقسیم عمل یکایه چاره تقدم و ارتقاء این جنس بر ارباب گمالات من با کمال قادرب صفت آنکه بگمالات اخلاقی سهمی هستیم مقیاس بهتر و میزانیه صحیح تری از برای علوم مقام و المندی شان مرتبه و نهایت

درجه ایرا که از احترام میتوانند نائل شوند - میدانیم و او تساوی معنوی آنهاست - که عادات و شرائع و رای عام آن را احضا و تصحیح نموده و در این مبدا نتایج عظیمه است در متعلقات شئون زن از حیث - تربیت برای آنکه آنها را باید مهیای استفاده و تمتع از زندگانی کامل آلیاری نمود تا آنکه واجبات خویش را شناخته و مسئولیتی در حیات خویش و والیدش فرض نماید - و بعبارت دیگر باید او را تربیت وافی نمود نه آنکه او را فقط عادت داد بکفایت ارضاء مزد و خضوع باو - و اگر از واجبات زن اطاعت مرد هم باشد - اطاعتی است که از روی رضا و رغبت و میل است نه از روی قهر و اطرار و چنانچه ضعفی نیز در زن قائل باشیم آن ضعف را حجت و دلیل محرومیتش از لذت و

حقایق نمیدانم و نباید اکتفا کند باینکه خود را موافق اهواء و امیال مرد قرار داده

و سزاوار اینست که (بمقتضای) بدو فیم هر چند آنها ضعیف باشند باید آنها را تقویت نمود و بهترین طرق تقویت - کاشتن مبادی صالحه است در زن وعادت دادن اوست بر حکم و تمیز بدون کمک از آراء دیگران بلکه خود متصرف در امور شده و احکامش از روی متانتی باشد که شخصاً تحصیل کرده است - خداوند شعور و ادراک باو عنایت کرده است که از آنها استفاده نماید (مادام دوری موزا) میگوید ممکن نیست عقل امینی در زن تصور نمود تا وقتی که قفلهای - محکمی بر او بسته شده است - و راهی از برای نفوذ افکار عامه در او نیست - و چنانچه زمانی بر او بگذرد که سلطنت عادت و تقلید [همان سلطنتی که تا کنون او را حفظ نموده] در نفس او نفوذش کم و متزلزل گردد پس تکیه گاه او در حفظ خود و تعیین طریق - رفتار خوبشرا از روی چه معین خواهد نمود و بجه وسیله پس از رفتن عادت و تقلید متمسک شود در حالیکه بگاه طر فدا ر و حامی او بودند]

و این گمانیکه این خانم دانا و بصیر گفته است چقدر مناسب با زمان ما است که ارکان عادات قدیمه متزلزل و روح حریت و آزادی عمومیت پیدا کرده است و در زن ها نیز سرایت نموده و البته می دانید که اطلاعات زن ها بواسطه خواندن روز نامجات و مجلات زیاد و آن چه در اطراف آن ها گفته می شود

همه را شنیده و جزئیاتی که در پیش چشم آن ها است دیده
 - و عبارت دیگر - تمام هوا هائی که در این عصر است اشتیاق
 می نمایند چه فاسد باشد - چه صحیح - چه مردما راضی باشند چه نباشند
 - و از چیز هائیکه امروزه متعذر است سلب آزادی آنهاست بلکه چیزیکه
 سهل و ممکن است عادت دادن اوست با اینکه آزادی خود را با
 حکمت و بصیرت استعمال نماید پس راه خلاصی از برای ما
 و او منحصر است باینکه او را وقور و متین تربیت نمود تا رشدش
 بعد کمال برسد و این يك حقیقتی است که قابل نقضی نبوده
 و نیست و البته تاسف بر گذشته بیجا و باید در مقام اصلاح
 آینده بر آمد و عنایتی که در حق مردان د تربیت میشود
 در حق دختران نیز مراعات نمود

و از خطاهای واضح آنست که مدنیت را اختصاص بمردان
 داده و آنها را از فیض جامعه محروم و چنان است که تمدن
 از صنوعات مرد هاست فقط و حال آنکه زنان با اینکه در تحت
 در تحت حکومت و نفوذ و جال هستند تاثرات شدیدی
 بر هیئت جامعه داشته و شرکت با مردان در این مدنیت دارند
 و چقدر خوب گفته (شربدان) ما مردان در هر صورت محکوم عواطف
 زنان هستیم پس خوب است آنها را تکمیل در تربیت نموده تا
 استفاده ما بیشتر شود و مصالح ما بچار توقف بر اصلاح حالات و
 تربیت آنها دآرد). بلکه خیلی عجب است مرد چمن بونشی از
 مصالح خویش نموده و از تربیت ~~کینه~~ صلاح و فساد اولادش

توقف بر او داشته و متصرف در شئون اوست اهمال نماید
 آیا بر کسی مخفی است که فصل بیست شرف خود و شرف عائله
 اش ممکن نیست و آیا میتوان شان و مقام خویش را حفظ نموده
 بدون آنکه آنها حفظ نمایند و آیا میشود سر بلند شد در
 حالیکه او سر زیر است و آیا ممکن است که تمام واجبات خود
 را ادا کند بدن اینکه مرد با او مساعدت کند و یا خوش سلوکی
 کند و چنانچه این معنی را در زندگانی افرادی تصور نمودیم در
 زندگانی اجتماعی نیز تصور خواهیم نمود (فملوف) میگوید که
 رجال اگر چه صاحبان قدرت و علو سیاسی هستند و لکن مقرر
 است و احکام آنها جاری نمیشود مگر به مساعدت زنان یا آنها ()
 و این کلام تمام نیست مگر باین مقدمه که رجال وضع قوانین
 و موادی که متکفل اصلاح بشر است نموده و زنهای دامنهای خود
 را از آرایش عادات و تقالید موهومه پاک و موالید خود را با
 طهارت و استعداد ترقی و تکمیل تربیت و پرورش نمایند
 « ادجار کینه » میگوید « سینه های زنهای جامعه را تربیت میکند
 نه اطفال را بنا بر این بر ما لازم است که فوق العاده اهتمام بامر
 تربیت دختران داشته و برای زینت و نمایش آنها را سطحی تربیت
 نکنیم برای آنکه جامعه احتیاجش بآنها زیاد و بواسطه تربیت
 و عدمش ضرر و نفع کلی عاید جامعه خواهد گردید پس هر قدر
 دختران با مناسبت و استحکام اخلاقی تربیت شوند خواهران و اولاد
 و همهران نیز همان مناسبت خواهند بود - و اگر قیام بوظائف

واجبه خویش ننمایند تکلیفی که از ناحیه جامعه بانها متوجه میشوند از عهدۀ ابقاء آنها بر نیامده و جامعه را با ضمه حلال سوق خوانند داد پس اولین تکلیفی که زن متوجه است در مرتبه اول آن است که مقام خود را در خانه خویش دانسته و بذل تمام جهش را در اصلاح آن و تهیه سعادت و سرور و خوشی و نظم و هر چیزیکه عائله را متحد و سعادت و شرف را برای آنها جلب مینماید نموده این است بالخصوص وظیفه نیک و مبارک زن در حیاط اجتماعی و البته قیام باین وظیفه نمیتواند بنماید مگر باینائی و بصیرت در امر خویش تا آنکه واجبات خود را شناخته و بداند چه مقام بزرگی را در جامعه احراز نموده است و وطن را یادگار عائله و جامعه بزرگ را یادگار و جانشین جامعه کو چك بداند

باتفاق آراء تمام عقلا و دانشمندان لازم است چوانها را مذهب و جدی و متین تربیت نموده تا آنکه خدمتگذاران حقیقی و صمیمی وطن شوند و این معنی ممکن نیست مگر از راه تهذیب و تربیت مادران و اصلاح پرآرام اولین مدسه او که دامن مادران است

جوانی که در صدد بجامه است و در اصلاح شئون عامه اشتغال دارد چقدر احتیاج بیک معان تربیت شده مهنی دارد و معاون است زن حالمه متنوره چقدر از احتیاجات او را رفع نموده و از برای او معاون بسیار مفید نافه خواهد بود زن و

مرد دو جهت اینکه آنها را باید تربیت کرد و شعور و ادراك آنها را باید تقویت نمود تا باینده روح تعاون و كمك بینگدبگر در آنها تولید و در طبقات اجتماعی اتحاد و یكائی جاری و با يك روح یكی جامعه را ترقی دهند مساوی هستند هر موضوع مهمی که دگر میشود در اول و مقدمه او حقوق زن مطرح و مورد بیان فلافه و نویسندهگان است و معلوم است که تربیت دختران برای فائده ظاهری او فقط نیست بلکه برای فائده اش بخود و وطن و جامعه بشری است و البته در این جهت تمام طبقات یگسان هستند و جایز نیست زن را از هر طبقه باشد مخلوقی از برای زینت و نمایش قرض نموده برای اینکه از عقیده مضر بمعات زن و نظام اجتماع خواهد بود و مکرر گفتیم که اصلاح جامعه و تهذیب عادات و اخلاق آنها ممکن نیست مگر بتربیت مادران صالح و ترقی و آبیای نمودن شعور و ادراك آنها

حالات اجتماعی زن در روزگار گذشته

طبیعه زن چنانچه در مقدمه گذشت از نتایج دو عامل اساسی است که یکی از آنها حالت اجتماعی زمانهای پیش است و دیگری تکوین جسمی آنها است

عامل اول

غرض ما در اینجا بیان حالات زن و پیشرفتگی که از زمان قدیم تا کنون نموده است نیست برای اینکه دخول در

این رشته بی فائده است گذشته از اینکه مبدء رقی اندھا را تحقیقا نمیتوان معلوم نمود زیرا که علم حقیقی که من باو بر خورده ام آن است که هرچه پیش آیدم و هرچه عمر کردم اعتقاد من بترقی یکسال متصل در هر چیزی خاصه در بشر ضعیف تر گردید پس ارتقاء بنا بر قول (ایمن از) ناچار درین واسطه فاصله خواهد بود مثلامصر را ملا حظہ کنیم از روی مؤلفات قدیمه و آثاریکه جدیدا کشف شده است میتوان استدلال کرد که زن در جامعه مصر به قدیم شان و مقام عالی را دارا بوده است و فرق زیادی بین حالت فعلی آنها و حالات قدیمشان معلوم میگردد در قدیم اشتعالشان بمهمات امرخانه داری و مصنوعات یدی فوق العاده بوده و با مردانشان شریک در المذاذ از قبیل حضور در مجالس مردها و مهمانیها و اجتماعات دینی بوده اند اگر جوان بود خود را کل مزین نموده و مردم را بجمال خویش مسرور می نمود و چنانچه پیر بود وظایف مادری قیام و مثل پدر در احترام اولاد باو و تکریم او میکوشیدند و زن و مرد در آن عصر بطور هم دوشی زندگانی میکردند - و از وظایف معنویه نیز بی بهره نبودند مثل [کهاه ۱] و اما حالات فعلی آنها هیچ شباهتی به زنان قدیم مصر ندارد و بنا بر این نمیتوانیم بگوئیم که بطور اتصال و بدون فاصله در جاده ترقی بوده اند و در هر صورت احتیاج بذکر حالات قدیمه زنان و اینکه در زمانهای^۱ - پیش دارای عزت و شأن

فوق العاده بودند نداریم

قیاس ترقی

از بیانات سابقه معلوم شد که هر ملتی که نزدیک تر به مدنیت شدند امتیازات بین مردان و زنانشان زیادتر گردید و در جائیده امتیاز و تخصص او کمتر است در قبائل وحش و اهالی بادیه و دهات است که تقریباً اعمالشان مخلوط و با هم زندگانی می کنند مثلاً در صید در جنگ شرکت با مردان دارد - بلکه تمام قبائل بشری در اول امر باینک حالت نسای و زبانی زنمکانی نموده و بار اجتماع را میکشیدند و از وقتیکه با در جاده مدنیت گذاردند امتیازات و تخصصات بین این در جنس زیاد و از حالت اختلاط بیرون رفتند (و شاید زواج) هر دو قسمش (۱) باعث این اختلاف و تمیز گردید و بعد از آن تمایزات شروع بزیادی گذارد و تم کم اعمال تقسیم و هر جنسی از دیگری جدا گردید مخصوصاً بعد از استقرار امر زواج بصورت اختصاص یک زن بیکمرد - زن دارای وظیفه مختصی گردید - خانه داری و تربیت اولاد خویش - و وظیفه مردان عمل در خارج خانه برای تحصیل روزی از قبیل صید و زراعت و غیر اینها از اعمالی که بمردان تدریجاً اختصاص پیدا کرد - و باین مقیاس میتوانیم تمیز بدهیم بین مراتب تمدن دول دنیا - مثلاً اگر بافتهای مختلفه اروپا و یا در مقاطعات مختلفه در یک امه ملاحظه کنیم می بینیم هر چه تمدن در آنها

بیشتر نیازات جنسی بین آنها زیاد تر - و اعمالشان از هم جدا و تقسیم شده است

و اما در بادیه و دهات اشتراك بین زن و مرد در اعمال جاری و رجه شباهت بین این دو جنس در نهایت درجه گمالم رسیده حتی اینکه دو وضع لباس نیز کمتر تفاوتی بین آنها دیده میشود - - بلکه گاهی در بعضی ملل متمدنه دنیا که نهایت درجه مدنیت را سیر نموده اند - از زیادی رفاهیت و تمدن فوق العاده اشتراك و تساوی در آنها جرئت دارد و نزدیک است فرقه‌های طبیعی بین این دو جنس از بین بروند حتی آنکه زن ها به رجه مردان رسیده و مردان نیز خود را شبیه تر به زنان می‌نامند - زن ها با مردان شریك در ملاحی شده و مردها نیز خود را شریك با آنها می‌نامند در نرمی و مستی - و البته این زندگانی مخالف است با قواء طبیعت و بشارت میدهد عالم اجتماع را (بنقشه‌ها و انحلال

و علاوه اختلاف در اعمال دلالت بر ارتقاء ندارد مگر بتقسیم تساوی در مقام - بقسمی که هیچ کدام بنده دیگری نشده - بلکه بطور مساوت با یکدیگر مقصود مشترک بین خویش را که سعادت خود و اولادشان باشد انجام دهند اگر در احوالات زن بنظر اصاف بنکریم خواهیم دید که مردان آنها را فقط يك وسیله که هیچ غرضی بر او مترتب نیست و بخودی خود هیچ فایده ندارد - تصریح نموده اند - و باین جهت است که آنها را ناچار بکسب اخلاقی هستند که طرف میل

مردان باشد و بژ این اخلاق علاوه شده است فرقه‌های دیگری که از تقسیم عمل ناشی شده و چنانچه بکـنـظر اجمالی بنـا برین گذشته نهایم تمام این مراتب را تصدیق خواهیم نمود

استشهاد بقانون

پس از تمیز دادن بین عادت و قانون و اینکه عادت مقدم بر قانون است می‌گوئیم قوانین غالباً از موالید عادات منعارفه هر امتی است نهایت بایک تهذیب و اصلاحی لباس قانونیت‌پان پوشانیده اند و چون وقوف بر عادات قدماء کاملاً نداشته و این مقدار کم را نیز از آثار آنها بدست آورده ایم ناچار اعتماد مینمائیم بر قوانین مدونه در آن زمان در حالات زنهای پس برای تحقیق این موضوع بهترین وسیله همان قوانین است برای آنکه حالات زنهارا در زمانهای مختلف و طبقات مختلفه را بدقت معلوم مینماید و سزاوار اینست که قبل از مراجعه از این اشاره صرف نظر ننموده و بگوئیم زن در هر امت و قبیله بواسطه جمال و جاذبیت خویش عاطفه محبت را که بهترین عواطف بشری است در مردها تحریک مینماید و این عاطفه منشاء و مصدر عواطف مهمه دیگری شده است از قبیل مدارات و رآفتی که از ناحیه مردها باب میشود پس از گذشتن دور حیوانیت مردان

هند

(۱) حضارة قدیم هند منشاء حضارة يونان و رومان بوده و چنانچه آن در تربيت زن موادی وضع نموده آنها نيز در آن مواد و ساير شئون ديگر اقتباس ميکند نموده بودند در شريعت * (مانو) * ۲ و ۳ يك ماده دارد که خلاصه نظر قدماء را در امر زن معلوم مي نمايد - ميگويد زن تابع پدر است در طفوليت و تابع شوهر است در جواني و تابع اولاد خویش است در صورت مردن شوهر و چنانچه اولاد نداشته باشد تابع نزديکات شوهر خویش خواهد بود و در هر صورت تابع است

يونان

حالات زنهای يوناني عين حالات زنهای هند بوده و چنان بود - که ابتدا تصرفی در شئون خویش نداشتند - و مالک مرئوس خود نبودند و همیشه ناچار از داشتن يك آقا يا پسر بوده که آنها را اداره و در کارهای آنها تصرف نمايد - با پدر و يا شوهر و يا اولاد و يا بسته گان شوهر - بان کيفيتن که در هند معمول بود و از زواج بيش از يك غرض که حفظ عايله باشد نداشتند و هيچ رابطه و عاقله بين زن و شوهر نبود - مگر زناشويي و آنها موقوف بر اراده مرد بودند نهائي ولی من باب الاتفاق گاهی مردمان با ذوق منصفی در آنها

پیدا میشد - که با زنش برآفت و مهریانی و خوش سلوئی
مغاً مله مینمود - و این قبیل از زنان گاهی - بر حسب
عادت و مزاج - غلبه بر مردانشان مینمودند

و یثا بر این میتوانیم بعضی از مناظر و صورتهائی که
از آثار یونانیین باقی مانده و دلالت بر خوبی زندگانی عائلی
آنها می نماید - تطبیق نمائیم

ولی در تمام شریعت و قوانین یونان فصلها ئی که زن
را از قید بندگی و بازیچه مردان بیرون آورد نبود و در
حقیقه زن در جامعه یونانی مقامی نداشت مگر اینکه مادر
یا ناظر امیتی در خانواده

و بین زن و غلامان شوهرش اینقدر ها مسافتی نبود -
و تقریباً امر زواج آنها در تحت اختیار و استشاره خودشان نبود
و چنانچه اولاد پیدا نمیکرد یا در چشم مرد جلوه نمینمود
- با کمال سهولت او را طلاق گفته در حالیکه
اگر جرأت بر طلاق خواستن مینمود فوق العاده طلاق دادن
او دشوار بود و مرد میتوانست در حیات خویش زنش را بهر
کدام از دوستانش تقدیم کند و چنانچه این حکم بر او میشد
ناچار به قبول بود و زن اختیار خرید و فروش برای خود
ایش از انداره و قیمت پنجاه (لیتر) جو نداشت گذشته از اینکه
هیچ عمل مشروعی را قیام بان نمیتوانست بکند و کلماتیکه از
(نیستوکل) معروف است که پسر من مقتدرترین افراد
یونانیست برای آنکه من بر تمام یونان حکومت مینمایم و

مادرش حکومت بر من دارد و او حاکم بر مادر خویش
است نمیشود با این مقدمات تصدیق نمود و مختصر اینکه
در یونان سلطنت و اقتدار و اختیاری از برای زنان نبود مگر
مقداریکه مردها تجویز میکردند و این يك حقیقتی است که
قابل انکار و مجادله نیست و گاهی میشد که مرد با زن غیر
شرعی و معشوقه خود مسامحات زیادی مینمود که با زن
شرعیش نداشت و دائره اختیارات او را وسع تر مینمود
و یا آنکه بگوئیم زن غیر شرعی مخدّر بود زن شرعی
همدوش و برابر با خدمه خوانده بود و چهل آنها در او تاثیر
ات فوق العاده نموده و از صفای او را می انداختند و بالا ختصار
زن با معشوقه بود با خادمه علاوه بر همه اینها در امتیازات
هم يك حد معلومی داشتند رای آنکه در نظر عموم یونانیها
و در مقدمه آنها حکماء و فلاسفه معروفشان زن مخلوقی
بود ناقص و فضیلتی نداشت مگر طاعت و خفوع از رای مرد
اینست (ارسطو) که میگوید حکمت مرد غیر از حکمت زن است
برای آنکه طبیعت نظر خاصی بر زن و غلام داشته و يك
طریقه مخصوصی را برای آنها تعیین کرده است و در هر صورت
چنانچه این مسئله را زیر و رو کنیم فاصله بین این دو
جنس را ناریك تر خواهم دید و برعکس است درك کردن سبب
و علتی که یونانیها در مولود بسر چقدر خورسند و معشوف گردیده
و قندیلسی که از برك زیتون درست میکردند برای بشارت

مردم ر. سردرهای منازلشان معلق مینمودند

نصرانیه

نصارا در رفع شان و مقام و کم نمودن تاسف بی زن علاقه مند بوده اند اگر چه گاهی تردید داشتند در اعتراف بمقامی که سزادار اوست بعلت اینکه دیانت صاوی ارتباطش با دیانت یهود از یکطرف شدید و با مدنیّت رومانی هم نزدیک بود و عقل و شان زن نزد رومانیاها بیشتر از مقام زنها در نزد یهود که زنا را مراجه‌لی از مرد دورتر میدانند نبود و مخفی نمائند که در مجمع ماکو که در قرن پنجم میلادی، تشکیل گردید بحث میکردند که آیا زن دارای نفس هست یا نه در هر صورت غرض ما اینست که فی لجمله نصرانیت مسا عدت با بلند نمودن شان زن و مقامش نموده برای اینکه مرد هارا تا يك اندازه دلب و از مقامشان کاسته است و آنها را با زن مساوی نموده در قسمت توبه از گناهان و قانون زواج در کیسه زن و مرد را مساوی در واجبات قرار داده و شرایط خلاصی را توأم دانسته است

فرانسس و امم غربیه دیگر

غالب آنها که سکنه اصلی فرانسه هستند زن در نزد آنها کوچک و ذلیل و پست بوده و امرحیات و همات آنها بدست مردان

چنانچه حق طلاق نیز بدست آنها بوده است ۱ و لکن حالات آنها تدریجاً رو به خوی ا گذارد حتی وقتیکه قیصر قائد رومانی در بلاد فرانسه حکومت کرد قانونی وضع نمودند در تزویج که دلات بر تساوی زن و مرد مینمود و او این بود که عروس با خود پولی از طلا و نه همراه داشته و مزد مقابل آن را او اضافه میکرد این رویه در ازدورنگی ها ئی که هجرت فرانسه میکردند جاری بود بلکه زن در اول امر در نزد آنها خرید و فروش میشد مثل سایر ائمه ولی چیزی نگذشت که این عادات مضمحل گردید حتی در عهد تاسیت مؤرخ یونانی اثری از آن عادات باقی نماند مگر کم از قبیل تبادل هدا یا بیعت زن و مرد و شاید رمزی بود از تساوی و هدا یا بی مضموله امروزه در فرنک بقیه از همان عادات قدیمه است و مختصر آنکه زن فرنکی ملك شوهر خود نمیشد که دو او هر قسم تصرفی بتواند بکند بلکه با هم شریک و از هم ارث میبردند چنانچه دو زمانهای پیش این شرکت را داشتند و بر روی این اساس مدتیث فرانسه در قرون وسطی تاسیس گردید و بواسطه نظام جاری در آن زمان که بعنوان ملوک طوایفی اداره میشد و قیامش بوظیفه و خدمت نظامی بود از این جهت زنهای از حق ملوکیث در

[۱] طلاق بدست مرد باشد مصالحی بر او از نقطه نظر جامعه و شخصی زن مبرتب است که در اینجا که جایش دگر آن نیست و شاید بعضی از صفات خاصه زنان که در این کتاب اشاره بان شده است ايجاب میکنند که طلاق بدست مرد باشد گذشته از اینکه احکام شریعه مقدسه اسلام کلیتاً بر وفق مصالح عامه و نظام اجتماع تاسیس و تشریح شده است

اول امر محروم بودند و دیگر آنکه در آن زمان از برای
 اولاد ذکور در ارث امتیازی بود بقسمی که ملوکیت حق بود از
 برای پسران و منتقل میشد از بکر بکرها و اگر چه در آن
 دوره شهرت داشت که زنها مقام شاخی در جلال و کرامت
 حائز شده اند و اکثراً صورتی بود بدون حقیقت و بهترین
 چیز بکه دلائل بر حقیقت این مطلب دارد صریح قوانینی است
 که تکالیف و وظائف اجتماعی زنهارا معین مینماید یکی از
 نویسندگان آن عصر تشبیه میکند حال زنرا در آن زمان
 بدور نهادهای هیكل های عظیم مصر که از خارج خیلی
 فخریم بنظر می آیند ولی در داخل آن غیر از گربه و میمون
 چیز دیگری نیست ولی عادات رفته رفته از خشوع بنزوی
 مبدل گردید تا زمان نوره فرانسه که در آن انقلاب اعلان
 تساوی بین زن و مرد در مسائل مدنیت داده شد ابریل سنه
 ۱۷۹۱ و از آنجا تساوی در ارث ناشی گردید و امتیاز ذکوریت
 و بکارت برداشته شد (*) و از آنوقت زنهارا دارای مقام ارجندی که

(*) بطور اختصار فلسفه آنکه در شریعت مقدس
 اسلام تفاوتی بین زن و مرد در ارث تشریح شده است و آیه شریفه
 (الذکر مثل حظ الانثیین) متکفل این حکم است بر حسب ظاهر
 و آنچه بنظر حقیر میرسد و در آخر کتاب اشاره بان مینمائیم
 اینست که چون در این شریعت احکامی است که کلاً مراعات
 حالات زنهارا در آن شده است از قبیل وجوب نفقه و کسوت
 و مسکن و حق هدیه و ابوابه که در صورت تعدد زوجات حق قسم

نام سادات و استغفال آنها بود نردیدند و زن را شوهر
نکرده بود در اموال خویش همه نوع تصرف میتوانست بکند و
پس از تزویج ناچار بود که يك مقدار از سلطنت خود را
و اگذار شوهرش نماید ولی امر زواج با اختیار خودش داده و
سلطنت شوهر بر زن پس از اینكه بمحدی بود که هیچ
حقى از برای زن فرض نمیکردند و او را قاصر
و ناقص می دانستند - تغییرات اساسی پیدا نکرد و بر خلاف
آن تربیت مانده رسید که مقام رفیعی در جامعه به هم رسانیده
و طرفداران آن ها زیاد گردید - بلکه فقط چیزی که باقی
مانده است امتیازی است که بین دختر و زن موجود و چنان
است که دختر احترامش بیشتر و از منزل و مقام او پس از
شوهر داری کاسته میگردید. و تا يك اندازه تحت الحمايه می
زن و زیر بار مرد رفتن برای سلامه عائله و خانواده ضروری
است - اگر چه این قسمت هم راه چاره و اصلاح بر او بسته نشده است

که از حقوقی است که زن نمیتواند ببخشد و چیز های دیگری
که مراجعه بقرآن کریم و کتب فقهیه خوانندگان را بی نیاز میکند
از اینکه در مقام شرح آیه بر آئیم این مسئله را حل مینماید
زیرا پس از تحقیق واضح خواهد شد که طرف زن را حج و
بالمسبت مرد در اثر کمتر برده است چنانچه در مقام موازنه
بر آئیم گذشته از اینکه شرع مطهر بروفق نظام اجتماع
تشریع شده است اندهی

تأثیر حالات گذشته در اخلاق زن

باید خلاصه کنیم آن آثاری را که زن از حالات گذشته اش استفاده نموده و از تقلبات احوالیکه در آن قرون گذشته بر او عارض شده است چه نتیجه عاید او گردد بده بدبختی است که احوال گذشته زن تأثیرات عظیمه در نقش داشته است - برای آن که ناچار بکسب اخلاقی شد که مقتضی حال و طبیعتش بود (غیر از فطریات خویش) و این قرن هائی که بر او گذشت آن احوال را در او تحکیم نمود - و چیزی که آن اخلاق مکتسبه را بیشتر در مقام بروز و ظهور رسانید (تربیت و انتخاب جنسی بود) تربیت دارای صفات نیکی شد که جالب توجه و اسباب زیادی مقامش در جامعه گردید و بامتحانات عدیده آن اخلاق در او تقویت و ثبات گردید و با انتخاب جنسی آن صفاتیکه نظر مرد را جلب و در چشم او جلوه می کند نمایان تر شد - برای آنکه مرد تزویج نمیکنند با زنی مگر آنکه آن صفات را دارا باشد و پس از این التزام الله آن صفات بطور توأمت باعقاب رسیده و رفته رفته جزء فطریات آن ها گردید چنانچه به همین جهت اوصافیکه اسباب انزجار و دوری زن می شد از حیات جامعه تدریجاً زایل گردید

برای اینکه مرد از زنی که دارای آن اوصاف ذمیمه است دوری مینماید و مراد از انتخاب جنسی این بود بعد از

این مقدمه آن صفاتی که زن از حالات گذشته اش کسب نموده است چیست؟ اما از جهت جسمی غیر از ضعف - عضلات و بدن چیز دیگری استفاده نشده برای آنکه نتیجه آن زندگانی ساکن و پست غیر از ضعف نخواهد بود اما از جهت معنوی صفاتی که در او بروز کرده و کسب نموده است - میل بزندگانی خانوادگی - عنایت به مهمات امر خانه داری حیا و ترس و تحمل و صبر و اهتمام بجزئیات هر کاری و سعی در جذب نمودن مرد و راضی کردن او (و باین صفت اخیر همه چیز توقف دارد) و اطاعت و فروتنی در مقابل مرد و صاحب خانه (و باین جهت است که نسبت بزیر دستان خویش با خشونت رفتار می نمایند گویا انتقام می نهند) و مهارت غریبی در جستجو کردن از میله های مرد برای انجام آن و تسلط در کمرام کردن مرد چنانچه قاسمی و نا مهربان بشد و زیرکی در پوشاندن عواطف خود چنانچه مضطر شود و اینها از صفاتیست که کسب نموده و ناچار است که از آن ها نگاهداری نماید تا آنکه بتواند با مرد زندگانی کرده و سمادت خویش و اولاش را زمین نماید

و هیچ جای توقع و انتظار نیست از زلیکه گوشه انزوا را در خانه خود کرفته است دارای آن اقتدار عقلی که مرد در اثر کشمکش های روزگار و اهتمامش بکار های عمومی و خصوصی تحصیل کرده است باشد - برای آنکه زن یا بطور تحکم با او - معامله شده است و یا بتملق و هر دو دارای اثر واحد که ضعف نفس باشد هستند و نتیجه این دو قسم از معامله این شد

که زندگانی کند زن در يك گوشه با چهل به همه چیز و با
اكتفا کنند به مواهب سطحیه که جلوه اش بیش از حقیقت
است. و معلوم است که رجال از زنهای عاقله متین و صاحبان
اخلاق و قوی الاراده دوری می نمایند

چرا زن کوساله مطیع نباشد؟ چرا استقلال ذاتی و معنوی
خود را از دست ندهد؟ با آن فشار هائی که از رای عام
تحمل نموده آن رأیی که دائره اقتدار است مرد را هر جا
توسعه داده و زن را در نهایت قید نگاه داشته است آن رأیی که
او را از نعمت حیات و لذائذ او محروم نموده و البته پس از
اینکه موانع زن از فرو رفتن در شرور و مفاسد حرفهای
مردم باشد نه عقل و شرافت در کودکان های بی ناموسی غوطه
ور خواهد گردید (آیا در این حل می شود او را ملامت کرد)
و عقیده ندارم که مرد ها از این امتحاناتی که زن ها در
زیر بار فشار و ظلم دادند می توانستند به این سلامت خارج
شوند گفته اند که اگر فکر در حالات گذشته زن ها نموده
و انصاف دهیم از آن ها بد گوئی نگردد و فطرت آن ها را
بر فطرت مردان ترجیح می دادیم و در هر صورت باید تسلیم
نموده که در زن قوای مخفیة ایست که او را اهلیت اصلاح حال
خوبش می دهد چنانچه فرصت نماید و از عدل و انصاف دور
است با آن همه ظلم که بر او شده است باز هم احکام سختی
بر او بار نمائیم

فصل سوم

حالت جسمانی زن و وظیفه حیاتی او و آن چه را که از این ناحیه کسب نموده است بطور اختصار حالت زن را در زمان های پیش و آن تاثیراتی که در عالم اجتماع از آن حالات در خلقت زن بروز کرده بود بیان نمودیم

آن تاثیرات با آنکه شدید بوده است ممکن است تعدیل شود - برای آن که هر چه را زمانه ایجاد نمود خودش او را محو خواهد ساخت

باید معلوم شود که آن حالات گذشته زن و خضوعش از برای مرد و دوریش از ترقی تمام منشأش طبیعت زن و تکوین جسمی و وظیفه حیاتی او است و در پیش گفتیم که (مودسلی) می گوید زینت زن در فس او تاثیرش بیش از تربیت است پس الوثیت زن آن عامل اساسی است که وارد در بحث آن شده ایم و البته شکی نیست که زن بودنش او را ناچار بفروتنی از برای مرد می نماید زیرا اوقات و احوالی بر او می گذرد که او را مضطرب ساخته از مرد می نماید با آن که زرکترین وظائف اجتماعی را در آن حال ادا نموده و ابدان ازوم فدارد که ما در این بحث واقف بر طبایع حیوانات شده و برای مقابله و مقارنه بین آن ها و انسان در موضوع بحث بذل جهای بنماییم چنانچه بعضی از خانمهای ممتوره برای اثبات تساوی بین مذکر و مؤنث حیوانات بلکه برتری مؤنثان بر مذکر جهاد خاصی مبذول

داشته اند زیرا که این عنایت در موضوع ما بیفا بده و محبت
شمرده می شود برای آن که تساوی اناث و ذکور حیوانات خاصه
اهلی آن ها که بقربیت طبیعی تربیت میشوند معلوم نیست بلکه
تخلف اناث از وحوش حیوانات از ذکورشان مسلم است و بر
فرض اثبات تساوی بین آن ها اثبات تفوق یا تساوی اناث بر ذکور
جنس بشری نمینماید بعلت آن که اناث از بشر ممتاز است بسنگینی
باریکه طبیعت بر او واجب نموده است

و طفل اناث بشر ضعیف تر است از اطفال حیوانات و
احتیاجاتش بمراتب بیشتر است بمادر و رعایت مادر از آن ها
از و مش زیاد تر است

فرقه های نشریحی بین زن و مرد

تا کمون انفاقی از علماء تشریح در فرق بین زن و مرد
دیده نشده است فرق های مسلمی که بین آن ها است اثر مهمی
بر او مترتب نیست

و فرق های مشکوک اگر ثابت شود آثار عظیمه و احکام
مهمه را اثبات می نماید اما آن چه علماء قدیم و جدید اتفاق
بر او نموده اند این است که زن تکویناً و خلقاً دارای نقص
هائی است که مرد آن ها را داراست صبر زن کمتر و مقاومتش
در سختیها و شوائب ضعیف تر از مرد است این يك صفت عمومی
است که بر تمام اعضاء و جوارح زن تطبیق می شود و تفصیلش
این است

قامت زن در تمام اجناس بشری کوتاه تر است از وقتی که در
 گهواره است و پسر دو حالک ولادت بزرگتر از دختر بدنیامی
 آید معدل و میزانی فرق بین قامت زن و مرد پس از کمال
 نمو مقدار (ده سانتیمتر) میباشد و در وزن آنها نیز گفته
 شده است که از روز ولادت تفاوت بین آن دو واضح خواهد
 شد و در هیكل های جسم وضوح این فرق بیشتر است و هیكل
 زن سبکتر از هیكل مرد است تا ملاحظه نسبت و اما استخوان
 زن علاوه بر اینکه جسم کوچکتر است از استخوان مرد متناهی
 و استحکامش نیز حتی در ترکیب کیمیائی کمتر است بعلمت اینکه
 سرهای استخوان که مرکز عضلات است در زن بروز و ظهورش
 کمتر از مرد است گذشته از اینکه ترکیب هیكل زن قدرت
 بر استقلال و حرکت را در او تخفیف داده است نظر بر عادت
 ماهیانه او

اما عضلات زن ضعیف تر از عضلات مرد و حجم آن
 بمقدار ثلث کمتر چنانچه نشاط آن نیز کمتر خواهد بود و همین
 جهت محیف و لاغر از مرد و طئی تر در حرکت و ضبط و
 لیاقت میباشد بلکه در یک چیز زن برتری بر مرد دارد و او ماده
 ایست که کروی بودن صورت و لطافت جسم زن از او است
 و یکی از موهومات است اعتقاد اینکه قدم زن نازکتر و لطیف
 تر از قدمهای مرد است بلکه بعکس اوست برای اینکه پهنی او
 بیشتر و بیچشن کمتر و شبیه تر بقدمهای شغوب و طبقه پست
 میباشد و اما احشاء زن قلب زن کوچکتر است از قلب مرد
 و سبکتر از او است از اینجا معلوم میشود حجم و اندازه این

نو بمقدار عواطفی که در اوست نیست وزن قلب در زن ۲۴۰
 در مرد ۳۰۰ گرام تحدید شده است و اما نبضات زن
 ربع تر از نبضات مرد و عددش در هر دقیقه بین ۱۰ و ۱۴
 مرد زیاد تر است چنانچه در حیوانات بزرگ نیز بین مذکر
 مؤنث آنها تفاوت دارد مثلاً در شیر تر ۶۰ و در ماده ۶۶
 کار تر ۵۶ و در ماده ۶۶ در کوسفند ۶۳ و در میش
 ۸ در هر دقیقه نبضهای آنها میزند و اما اختلاف بین
 زن و مرد هم در مقدار است و هم در ترکیب برای آیند،
 ک و هموکلین اودر زن کمتر از مرد است بام کلبولهای خون
 من در خون زن بیشتر و سفید در مرد زیاد تر است اما جهاز
 نسبی آنها وسعه سینه زن کمتر از مرد است و قرقرش و اقرب
 ف لیتز معلوم نوده اند و از این جهت تنفس زن سریعتر از
 از جهت کیمیائی یطیئی است زیرا که مرد اکسیژن را زیاد
 مکیده و کربن را زیاد تر در دفع مینماید و بعبارة دیگر طول
 کشیدن مرد بیشتر است بمناسبت وسعه ریه و باین واسطه
 چه حرارت زن کمتر از مرد است اما جهاز هضمی زن
 تیجش بغذا کمتر از مرد اگرچه احساس گرسنگی در زن
 کمتر است اما سرو دماغ زن شکی نیست که جمجمه و کلاه زن
 چگالتر است از زن و هرچه انسان در تمدن و حضارة ترقی
 این فرق بین مرد و زن واضح تر خواهد شد زیرا که مو
 در مرد بیشتر خواهد شد ۳ و در زن بحال خود باقی است

برای آنکه مرد برای ورودن در سلامت و کشمکش

در سر او ورزش نموده و البته ورزش او را ترقی و کامل انوار خواهد نمود

(کوستا فلبون)

مینویسند فرقی بین سرهای زنان حاضر و این عصر با سرهای زنان سابق و عصرهای گذشته تاریخی دیده نشده است مگر خیلی کم و نسبت کوچکی سر زن بمرد بنسبت ۸۵ است در ۱۰۰ و بدیهی است که حجم مخ و مغز تابع حجم سراسر و البته در زن کوچکتر و سبکتر خواهد بود وزن جمجمه در زن بین ۱۱۰۰ و ۱۳۰۰ و در مرد ۱۲۰۰ و ۱۴۰۰ میباشد و معلوم است که اعتبار وزن مخ بنسبت وزن جسم است نه مطلقا پس باین ملاحظه آراء باحثین در این باب تفاوت میکنندو لکن رای غالب اینست که زن از این جهت نیز با مرد اختلاف دارند برای آنکه مخ زن معادل است بایک چهل و چهارم از وزن بدن و مغز مرد معادل بایک چهارم و زیاد تر نخواهد بود و در شکل مغز و لفافه های او نیز تفاوتی بین زن و مرد دیده شده است و بدیهی است که لفافه های دماغ که مرکز قوای عقلیه است در زن نرم تر و ضعیف تر و برعکس کمتر از لفافه های دماغ مرد است این است آراء غالبه این علماء و اینجامقام مناقشه در صحت آنها نیست اگرچه توفیق این نقانج اجمالا برده میشود در هر صورت داعی از برای استهزا و تضعیف آنها نداریم بلکه چیزیکه میتوان گفت آنست که تمام آن نقائصی که در زن شمرده اند از ضعف ترکیب جسمی و عصبی مانند او از مرده در وزن و در زیادى خون و حرکات و تنفس بلکه در رشد و نمو دماغ نیست مگر نتیجه زندگانی او در قردار سابقه و آنچه تحمل نموده است از فشار و از آنچه از گوش

کبری و آنزوا باو رسیده آبا عجب است زن از مرد عقب
ماند در قدرت بر عمل در وقتی که تمام قوای او ساکن و خاموش
بوده ؟ در مدهای طولانی و مدید و البته با همال بدن و عدم عمل
اعضاء کوچک شده و از نشاط و حجم و وزن کم خواهد شد
و این يك سنه جاریه است در عالم حیات و میشود این
جهانی را که گفتیم علت آن فرق هادانت و البه اینها فرقه‌های
ثانوی هستند طبعی زیرا که در رتبه ثانیه از اهمیت میباشد
چنانچه ثانوی هستند در افی که منشاء اینها همان فرقه‌های بزرگ
اولی میباشد

وظیفه زن و خطرات متوجیه باو

در مقام آن هستیم که فرقه‌های اساسی زن و مرد را که مرجع تمام فرقه‌هاست
بیان نماییم و او ظاهر میشود باین کلمه که (او زن است) یعنی
خلق شده است بیک کیفیت خاصی برای اداء وظیفه مادری و کنه حیات
و همین وظیفه است - و عبارت دیگر اجزاء و صفات تشریحیه
و فیزیولوژی و نفسانی زن که از او ترکیب شده تمام قائم باین
وظیفه با مربوط است باو اینست آن حقیقه اساسی که در این
موضوع میتوانیم بگوئیم و تقدم و تخلف او قائم است بر این
حقیقت - چرا نام کسی را که متفکک چنین وظیفه مهمی است
مادری (باوقار و تجلیل نبریم ؟ و چگونه در مسارات همچه
سی با مرد توان شك نمود ؟ بلکه در وظایف اجتماعی کدام
وظیفه است که اهمیت آن بیش از بقاء عائله و امة و جنس باشد

در عالم اجتماع علاوه بر اینکه وظیفه مادری يك بار سنگین است که مشغول میکند زن را از دنیا و بی نیاز نمیکند او را از مساعدت و همراهی مرد ولی بعضی از زنها مبالغه میکنند در سختیهای حمل و مادری و اعتماد شان بر اینست که التفات مرد و اعتمادشان بامر آنها زیاد تر گردد - و لازم است آنها آگاه نمود که این وظیفه و وظیفه عادی طبیعت است برای زنان و در صورت صحت مزاج شخصی و صحت عائله باستان بر این صور انجام پذیر خواهد شد. و در وصف (میشله) یا اینکه زن در ابتداء سن بلوغ مریض است مبالغه و غلو ظهري است و همچنین آنچه را که دوگتر (سیکاد) شمرده است از اقسام اختلالات عقلي وجسدي که از لوازم طبیعت زن است مبالغه واضحی است. بلکه ممکن است تصدیق نمود دکترا در يك صورت و از در وقتی است که یکی از وظائف حیائیش کم و زیاد شود و البته در آن صورت حالات عقلي او اختلال پیدا خواهد نمود از اضطراب بسیط تا درجه جنون و مسئولیت را تخفیف داده و در بعضی اوقات خالی از مسئولیت میشود - بلکه در ایام زندقانی بن خاصه در عوارض ابتدائی بین سن (۱۲) و (۱۴) و عوارض نهائی در اطراف *(٥٥)* يك سلسله خطر هائی است که زن را در معرض هلاکت یا مشقتهاى فوق العاده قرار میدهد و باز هم تکرار نموده و میگویم این عوارضی که در اثر زندگانی در شهرهای بزرگ ضخیم شده است با کمال سهولت در يك حیث صحیح منظم و در يك احوالی که ملائم با طبع او باشد ممکن است

— و بیشتر از اوقات میشود که زن بتفاوت سنش صبر و نشاط و نجلدی ظاهر مینماید که در حقیقت اسباب دهشت و تعجب خواهد گردید و چنانچه از سن خطر گذشت با مرد در صحت و عمر برابری خواهد نمود و این کلام منافات ندارد با آنکه زن اگر چه در بهترین دور حیوانیش باشد حتی با عقل و مقامات ترین آنها و قویترین آنها اجسداً معرض همه نوع مشقتها و شدائد هستند و گویا در سر نوشت آنها روزهای مشقت و خسته کی ثبت شده است که در اوقات معین منجمل شوند و تأثیر را افعال آنها شدید و از هر سببی اگر چه کوچک و جزئی باشد و اینکه همیشه معرض غصه و اندوه و مصیبت باشد این است آن عهدی که قبول کرده است برای حفظ جنس و از امتیاج این عهد — و میثاق اینست که غالباً معرض مرض و موت میشوند در سن جوانی و از احصائات چنین معلوم میشود که مخاطرات دختر و تعرضاتش برای مرض و مرگ کمتر است از مخاطرات زنیکه بحد نبال نمو رسیده یکی از شرانتهائی که عزابت کاملی نامش کارگران دارند حساب کرده اند که زنها در سن (۲۵) يك برابر و نصف مردان معرض مرض واقع خواهند شد و متوفیات آنها سه برابر مردان است (هکسلی) میگوید مادامیکه مادری در حصه زن است یکبار سنگین را در این مسابقه که اسمش حیات است کشیده پس بر مرد لازم است که آن بار را سبک کند و یا لا اقل بسوء اخلاق و بد رفتاری او را سنگین تر نماید

نتائج زنیت از وجهه نفسانی

غرض ما از عقد این فصل این نتیجه بود که آیا آن
 ممیزات جسمانی تأثیری در صفات زن نموده است (سبشسر) میگوید
 (طبیعت رشد و نمو زن را در حال بکارت نگاهداری می نماید -
 - برای آنکه او را مستعد وظیفه مادری نماید - و چنان است
 که برای خود مخزنی برای حفظ قوای خویش تهیه نموده تا
 بتواند دفاع از گرفتاریهایی که در پیش دارد بکند پس طبیعت
 گویا نمو او را توقیف نموده برای آنکه بتواند جمع آوری لوازم
 دفاعیه خویش از غذا و نشاط نموده و در هنگام اداء وظیفه
 مادری از عهده انجام آن بر آید؛ یکی از آثار این است که عقل
 دختر بدرجه کمال میرسد قبل از کمال و بلوغ که عقل جوان -
 و چنانچه مقابلۀ نهائیم بین دختر در سن (۲۵) و پسر در
 همین سن فرق زیادی بین آن ها از حیث فهم و ادراک خاصه
 در امور حسیه دیده می شود و زن سرتی دارد بر مرد بمرااتب
 در مالک اودن نفس خویش و شناختن آن چه را که سزاوار
 است در مواقع گرفتاری عمل نماید برای دفع از گرفتاری - آیا
 کسی هست که این تعجب را در حال دختران ننموده باشد؟ بله
 عین این وقوف و رسیدگی عقل نقصی است در زن برای آنکه
 مانع از نمو اوست و دماغ و سایر اعضاء به همان حالت وقفه
 مینمایند

و بقیارت دیگر زن نموش تمام می شود قبل از نمو

مرد - ابن بك حقیقه اساسی است که دشمنان زن او را تعظیم نمودند و بزرگ می شمارند (شامفور) می گوید « زن ها اولاد بزرگی هستند که برای معامله یا جنون ما خلق شده اند نه عقل ما » (تبنهور) می گوید « عقل زن تکمیل می شود در سن ۱۸ و عقل مرد قبل از ۲۸ نیز نمو تامی پیدا نمی کند - و قویا عقل زن تجاوز از آن سن نکرده و در تمام مدت عمر با همان عقل ۱۸ سالگی زندگانی خواهد نمود و همیشه دختر بزرگی است - بگفر رومان نویسن در براءت دختران می گوید « دختران در اول جوانی کار های بر جسته می کنند که اسباب حیرت و تعجب است ولی دفعه کار های آن ها وقفه پیدا کرده و بروزانی ندارند و سبب را نمیدانم چیست که بگذرد بالا تر نمیروند » بلکه ما سبب حقیقی را بك چیز می دانیم - و او مهیا شدن دختر است برای انجام وظیفه مادری و طبیعت نخواستنه است که از همه جهت از مرد بگذرد و معلوم است که این تخلف آنها را از ایفاء وظیفه خودشان باز نمیدارد - و آن غرضی که از جنس بشر خواسته شده و انتظار می رود در حصه خودشان انجام پذیر است بطریق خود آن ها چنانچه مرد هم از راه خود خدمت خود را بجا می نماید - و از حماقت است که آنچه در پیش گفتیم دلیل بر اینکه زن نیست مگر یکمرد ناقص قرار داده شود و اگر ما استمها کردیم آن جنس را که در مدت حیانت بجهت بزرگی است - ولی در مقابل ناچاریم به نسایم نمودن اینکه در او خصائصی است که در مرد نیست - گرم تر

از مرد - حرارت قلبش بیشتر - احساساتش رقیق تر - و عواطفش زیاد تر از مرد است و باین جهات است که قابلیت عظیمی در نائر و انفعال دارد اینها است اسباب تمیز بین زن و مرد که خیلی واضح و آشکار است

و معلوم است که حفظ نوع تمام نمیشود به وظائف اعضاء مقدمه آن بلکه باید در اطراف آن اسباب خصلی باشد که در موقع حاجت معین آن اعضاء باشند مثلاً می بینیم غریزه و طبیعت پدر در حمایت از اولاد خویش بطور تساوی است و همه را به يك چشم نگاه کرده و طبعاً یکی را بر دیگری ترجیح نمی دهد ولی مادر عنایت خاصی نسبت به كوچك ترین اولاد خویش داشته برای اینکه احتیاج كوچك تر بتکیه كاه و حامی بیشتر است و علاوه بر آن غریزه صفات عقلیه ایست که موافق با لوازم تربیت است - مثل ادراك طبیعی زن احساسات بچّه و فهمیدن حاجات او را و بالا جمال نفوذ و سلطنت مادری بر زن خیلی فوق العاده است حتی آنکه گفته اند - زن در مقام دوستی حقیقی بكمقدار از حب مادری نسبت به محبوب خویش در آن دوستی خلط می نماید و لکن زنی که در مقابل طفل توانا و قوی است در مقابل مرد ضعیف و ناتوان است و ناچار بتحت الحمايه كمي و زیر بار او رفتن خواهد بود - برای آنکه در تنازع بقاء زن هائیکه صفت جاذبیه مرد را دارا و عنایت می نمایند بچیز هائیکه اسباب فرح و دلشادی مرد است گوی سبقت را برده و سعادت مند شده اند برای آن که این صفات او را در چشم مرد بزرگ و عزیز مینماید و زن هائی که دارای استقلال فکری و

آزادی هستند چون زینت بار و بال و تحمیلات مردان نمیروندند
 جنك با مردان و جذب آن ها غالب نخواهد شد چنان است
 که طبیعت انتخاب می کند صفاتی را که توافق زن و مرد در او
 است و البته این دسته از صفات بتدریج ظهور پیدا خواهد کرد
 و دسته دیگر که بر خلاف توافق جنسی باشد تا بود خواهد
 شد، این است مراد از انتخاب جنسی که یک قسم از انتخاب طبیعی
 است پس زن کهال جستجو از مبله های مرد و آرزوهای او داشته
 برای آنکه سعادت و شقاوت او منوط باین اطلاعات است
 البته پس از مراقبت و جستجو طبیعت او را راهنمایی کرده و
 صفت پی جوری از چیزیکه شادمانی مرد در اوست در فطرتش
 نمو پیدا خواهد کرد زیرا کاهی سعادت و شقاوت زن توقف بر
 يك اشاره یا يك حرکتی مینماید که غضب یا سرور و فرح مر
 در او است و از اخلاق زن که ناشی از حالت جسمانی او
 است بزرگ شمرده قوه است و بدیهی است آن قوه که او را
 را كوچك می نماید مختلف میشود باختلاف درجه تمدن او
 و تربیت زن - و شکی نیست که مرد مزین است بیک قسم
 از اقسام قوه جسمی و معنوی که چشم زن را بر آورده و او را
 را بطرف خود جلب مینماید و از انصاف دور است که زن را بر
 واسطه این خصاء (مجنوب قوه) سرزنش نموده - زیرا که او
 روی این اصل تربیت و پرورش شده است - و تا يك اندازه
 هم معلوم شده که این خصات از شروط زندگانی و حیات

و است - بله - جای آن است که بگوئیم لازم است زن ریخت شده مقنونه این خصلت را تهذیب نموده و از بهات جسدی مرد منتقل شود بجهات معنویه او و شاید در آن وقت علت اینکه بعضی از زنهای تحمل و اخلاقی مرد را مینمایند فهمیده و بدانیم زیرا ممکن است بواسطه جهات نیک معنویه که در مرد است قبول این نوع از زحمات را متحمل شده و دیده شده است که زنهای لاقه بمردهای مستبدیکه آنها بد اخلاقی مینمایند پیدا رده و اینها را بر مردهائی که همیشه با نرمی و سستی و بطور لاطفت بآنها رفتار می نمایند خاصه چنانچه بدانند که آن استبداد شی از عیث و عارقه مندیست و این ملاطفت ناشی از بی تمنائی باحوال اوست، (هررت سنبسر) نسبت میدهد خضوع و عجاب زنرا بقوه - بزیادی و نمود شعور دینی در آنها و این مورد همیشه ظهورش در زن بیشتر است تا مرد و عقیده من است که ظهور این شعور بواسطه دقیق بودن احساسات زن شدت تأثرات اوست از هر چیزی یا آنکه بگوئیم بواسطه است که می خواهد حاجات خود را از هر دو جهت بر آورد مادی - وادی و این شعور و عادت ترس و تأمل را در تقویت مینماید و بهر جهت عاطفه دینی در زن اسیل و جزو لمربات اوست و از شواهد این مدعی آنستکه زن همیشه خضوع بکند از برای سلطنت و قوه و احترام مینماید هر صاحب وکت و جلالاً و خود را در نزد بزرگان جمع مینماید و حریص

است بر هر قدیمی - که باو مانوس بوده! (زن در غالب حافظ نقایده خانواده کی واجبه است) و اما در مسائل سیاسی زنها بحکومت مقتدر شدید بیشتر - مایل هستند تا مرد ها و شکی نیست که این امتیازات در اثر طبیعت از عادات قدیمه است که سالهای مدید بآر عادت داشته اند و باین جهت خاضع میشوند برای سلطه و اقتدار و سفر او در رهائی از شکنجه و فشار گمنام است و البته از این قیود نمیتواند آزار شود و قید که معنای حق و عدالت را نداند فقط و فقط اعمی را که میتواند تحصیل و خیر را که توانسته است جلب نماید - راضی کردن مرد است در عالم حیاتی - زندگانی در نظر او نیست. مگر رعایت حقوق و بدست آوردن امیال مرد

نظری باتیه زن بنحائیم

تا اینجا قدم هائی برای حل این موضوع برداشته دانستیم که باعث اساسی در خضوع زن به مرد چیست - این خضوع چه تاثیراتی در حالات او نموده - و در فصل سابق حالت پستی زن را در قرون پیش معلوم نموده - و در این فصل سبب طبیعی (و فیزیولوژی) او را درنگ نموده - پس ما خوب واضح و روشن شد که چرا زن خضوع از برای مرد داشته و علت وجوب این اطاعت تا یک اندازه معینی چه بوده است و چنانچه این اطاعت نبود نظام بشری مختل بلکه آزار بشر مایل بدم اطاعت زن ها می شدند باین مقصود موفق

دیدند - برای آنکه در خلقت و ترکیب و مزاج زن و بزرگوار است که بر او اطاعت از مرد را ببله خضوع زن به مرد امر مکرره‌ای است چنانچه در اثر خشونت و بد بهنراری مرد باشد - و طبیعی و امر محبوس است چنانچه تقسیم شد اعمال او را تعدیل نموده و روح عدالت و انصاف او را ملایف نماید - و در قسم دوم اهانت و ذاتی بر زن وارد می شود چنانچه ضرورت پیدا کند توافق و دوستی با یکدیگر از آن تفاوت و اساس وحدت عائله توافق و دوستی است - را کوبین جمعیت بشری در ابتداء روی این دو اصل بوده و به لایزال یک جسم است که توافق اجزاء و اعضاء آن در بقاء و شرف آن لازم است

پس اگر حرکت نسائی غیر از این رنگ را بخود گرفته بدعوای نسائی مطلق را با مرد بنمایند اسباب تلاشی و از یابیدن عائله که در کن عالم اجتماع است خواهد گردید زن را بجائی برت خواهد نمود که ابد با سعادت نائل خواهد شد و بنا بر این ناچار بخضوع هستیم در مقابل حکام طبیعه و آن وظائفی که برای زن معین نموده است نهایت لازم است آن احکام را تعدیل نموده و سنگین تر نائیم پس از تشخیص اندازه و حدی که طبیعت برای زن معین کرده است میتوانیم خط مشی و سیر او را در آن به تقسیم که احباب الهی مقام و بلندی رتبه او و ضامن سعادت و موجب تقویت

صفات و طبایع نیک او شود - معلوم نمائیم بدون آنکه از روز و جمالش کاسته شود و البته ممکن است زن را در ترقی هم رتبه با مرد نمود و سزاوار با احترام کرد و از احترام مرد هم کاسته نشود - و این نکته را نباید از ذهن دور نمائیم (که زن دارای ضعف و عیوب است) - نه برای سرزنش او بلکه برای اصلاح شئون و تتمیم نواقص او و نباید درس از تقویت او داشت - زیرا که در تقویت او تقویت عائله و شخص او خواهد بود و تصور آنکه اعلاء و بلند کردن مقام زن اسباب انحطاط و پستی شان مرد خواهد شد از جهل و کوچکی انسان است چنانچه زن نیز نباید بمساعدتهای مرد را در غیر قسمت اصلاح حال خویش بکار زند و تصور نکند که طبیعت احکام خود را از او برداشته - زیرا که طبیعت حصه و قسمت معینی را در زندگانی اختصاص بآن داده است که پست تر از زندگانی مرد نیست بشرط اختلاف در زمینه توافق نه تساوی مطلق بلکه تساوی ممکن بین زن و مرد از جهت توافق خواهد بود برای اینکه - تساوی مطلق زن را فاقد تمام مملکت و صفات حسنه نموده و او را بکودالهای نیستی پرت خواهد نمود

فصل چهارم

مقابله بین اخلاق این دو جنس قبل از بلوغ

فرض از این کتاب شناختن طبایع زنان است در واضح ترین مظاهر آن صفات یعنی در مدت متوسط بین

هابت - طفولیت - و ابتداء یبزی و بقبارة دیگر در اول سن بلوغ ۱۳ و ۱۴ تا آخر سن کمال (۴۵)

فرق بین زن و مرد در قبل از این مدت شروع می

شود - سن بلوغ باختلاف شعوب مختلف میشود مثلاً در مصر اطراف ۱۰ سالگی دختران بالغ میشوند و در اسوج قبل از ۱۸ سالگی بالغ میگردند و هرچه در سن بلوغ تاخیر یفتد عهد جوانی و میوه دادن زن طول خواهد کشید و این عهد در بلاد گرم سیر بیش از ۲۰ سال دوام ندارد در حالیکه در بلاد شمالی بیشتر از ۳۰ سال خواهد بود پس آرزوی بلوغ دختر در در سن کم خطاست بلکه باید بذل جهد نمود در اجتناب از چیزیکه تعجیل در بلوغ مینماید اگر چه استطاعت در این باب خیلی کم است و سزاوار آنست که قدری تأمل نمائیم در حال دختر قبل از سن بلوغ یعنی قبل از آنکه صفات زن بودن در او بیروز نماید زیرا فوائد که مهمی برای تربیت کنندگان بر او مرتب میشود اما زمان بیبزی یعنی آن زمانیکه آن صفات در او محو میشود (چون علاقه بان نداریم از او صرف نظر مینمائیم) اگر چه فرقه‌های عقلی و معنوی بین دختر و پسر در این سن کم است ولی سزاوار ذکر هست و خوب است در اینجا اشاره کنیم بکلمه (ولد) در معظم لغات که اطلاق بر هر دو میشود چنان است فرقی سزاوار ذکر بین آنها نیست و لکن حقیقة آنست که طبیعت تمیز بین زن و مرد را در عقل و قلب از کاهواره قرار داده و این تمیز آشکار تر می شود هر چه سن آن ها بالا تر

میرود علاوه بر اینکه تربیت خانواده‌گی طبیعتاً تأیید نموده
 زیرا که معامله ما با پسران و دختران معامله سازن و مردانست
 چنانچه از لباس و بازیهای آنها معلوم میشود و از - نشان
 خانواده کیست فرقهائی که طبیعت گذارده است بزرگتر
 نموده با چیزهای دیگری بر او اضافه نمایند و لذا دشوارست
 تمیز بین فرقه‌های طبیعی و اضافی - و - فرقه‌های اضافی
 پسر را از سن (۵) سالگی طرف مردی سوق داده و
 دختر را بطرف زنی میکشاند - و در مقابله با زبانی آنها
 این مطالب واضح و معلوم خواهد شد اسباب بازی پسر
 طبل - نی - شمشیر - و تفنگ - و تیر - و جهاز و اسبگر - و از
 برای دختر غیر از عروسک و فرش و اسباب بخت ویز و
 لوازم خیاطی و آئینه و اسباب زینت چیز دیگری تهیه نمینماید
 و از این جهت نمیتوانیم بگوئیم که بین صفات اصلی دختر
 و صفات نسبی او فرقه‌های اساسی است خاصه اگر قسم دوم
 از زمانهای متمادی ناشی شده باشد - و در اثناء این بحث
 صفاتی که در زن بطور اکتساب باقی - و با تربیت او
 را ضخیم کرده است بیان نموده و در ضمن اشعار میشود
 که تمام صفاتی که در پسر هست در دختر نیز موجود است
 درجه ظهورش در دختر کمتر است .

(حرکت)

اجمالاً دختران در این صفت شبیه تامی پسران داشته و ادوار

معلومه از حیاتشان مثلا در دوره بازی خود را شريك با
پسران مینمایند

(۱) * مادام کیزو * میگوید دختری نیست که اگر بتواند بمیل

خوبش رفتار کند بازی پسران را بر بازیهای لطیف خودشان
ترجیح ندهد و این نیست مگر بواسطه نشئه کی حرکت که در
هر دو جنس فطری است و کمتر پسری است که میل نکند
با خوهر خود عروسک بازی نمود. برای آنکه صفت افس
مثل طبیعه حرکت در هر دو طبیعی است و با وجود اینها در
بازی تفاوت دارند - و چنانچه ملاحظه نمائیم اختلاف نوعی در
بازی های آنها مشاهده میشود پس منطقه حرکت پسران وسیع
تر است و میلشان بحرکتی که منجل زیادتر داشته باشد مثل راه
رفتن و جست و خیز نمودن بیشتر - در حالیکه دختران میلشان بحرکات
ملازم و محدود و حرکات تمثیلی زیادتر است

و اجمالا پسران حرکات خشن و زد و خورد و چیزهاییکه
مظاهر قوت و سیطره است بیشتر دوست میدارند و دختران
بملاس - یکی از دوستان من نقل کرد که در یکی از باغهای
* استرامبورخ * قفس بزرگی است که حیوانات مختلفه در اوست
موقعیکه دختران در اطراف آن قفس می آمدند با صداهای
بازگ و رقیق آنها را صدا میدادند و قطعات نان برای آنها می
انداختند اما پسران با آنها معامله خشن نموده و با سنگ
و ریزه آنها را میزدند و قریب بیست مرتبه این منظره را دیده و او را

یکی از فرقه‌های فطری بین آنها میداست. * کلام * عادة دختر قبل از پسر بسخن آمده بلکه زیادتین از او نیز حرف میزنند اگر چه عادت اطفال زیاد حرف زدن است برای اینکه حاجت فطری بجرکت در اطفال بصورت حرف زدن تبدیل میشود و لذا حرفهای آنها اول و آخری ندارد چنانکه است که برای لذت شنیدن صوت خود صحبت مینمایند ولی این حال در دختر بیشتر از پسر ظهور دارد و معلوم است که غرض ما آن نیست که زنرا متهم بحرص بر الفاظ بی معنی یا بدون قصد بمعنی بنماییم

حسن تقلید

اگر چه این حسن در هر دو موجود و لاکن دختران تقلیدشان بیشتر است برای آنکه هر چه پیش روی آنها میگذرد از عادات و رسوم بدقت آنها را ملاحظه نموده و التفات بخصوصیات و نکات او داشته تا بتوانند از عهده اعاده و تمثیل او بر آیند بلکه بهتر از صورت اولی آنچیز ایجاد نمایند بلکه حسن ابتکار و اختراع و استنباط در آنها کمتر دیده میشود دختر با عروست خود الفظی که مادر بار گفته کلمه کلمه خطاب مینماید و بنا بر این خیالی از ادور خالقیه او را مستند باین صفت میدانیم پس تقلید است که با نرمی و اطاعت و قدرت بر رنکارنك شدن موافق کیفیتهای محیط خود سازش داشته و از اینجا درك میکنیم که حسن تقلید زنرا متمکن از اعاده و تمثیل هر آسانی یا چیزی که ابتکار لازم نداشته باشد مینماید چنانچه استعداد او در ساختن

خود مطابق مقتضیات احوال عارضه را و مستند باین حس است و
ببرکت این حس آنچه را که نمیداند یاد خواهد گرفت و از طرف
دیگر تقلید اثرات سوئی در او باقی خواهد گذارد از قبیل
انقیاد و اطاعت کورکورانه نسبت بحالات قدیمه و عاداتی که با
آنها مانوس بوده است و زود بزود دوستی و محبت پیدا کردن
و حالات دیگری که از نتایج حس تقلید است

و میتوانیم زیادی اشارات و حرکات و اطوار دختران را از روی
حس تقلید بدانیم و از این جهت است که در فن تمثیل و آهنگ
بر جستگی خاصی پیدا کرده حتی از دور طفولیت یعنی
دو-سه (۵) (۶) سالگی - و غالب بر جستگان در اذن فن دختران
تازه جوان هستند؛ و معلوم است که مهارت دختران در
ادراك مقاصد غیر و مطلع شدن از افکار مردم بیشتر از
بسران است خاصه اگر مصلحتی هم برای آنها در این بی
جواری باشد - و بدیهی است که این موهبت را زن بمرو زمان
کسب کرده است و جز اخلاق او نمرد. میشود و معین او است
در جنگهای زنانه گانی (احساس)

اجمالاً دختر احساساتش شدید تر و رافت و مهرسانیش بیشتر است
می بینیم که با بازیچه و عروسك خود چگونه ملاطفت و مهر دانی
نموده و با يك رافت و عنایتی - او را سینه چسبانده و با چ
کلمات شیرین دلپذیری با او صحبت مینماید - و این عاطفه و
احساس از آثار غریزه و طبیعت مادری است که ظهورش بساق
بر مادر شدن او است و غریزه مادری عالی ترین خصال و

و صفات زن بشمار میرود (میشله) میگوید زن مادر است
حتی از گاهواره و عاشق این خلعت است بعدیکه هر چیزی
که امرش موکول بار شود - او را بمنزله اولاد خود فرض نموده
اکثر در حالات دخترهای كوچك مراقبت كنیم می بینیم كه
چقدر اظهار مهربانی و رعایت می نمایند از برادران و خواهران
كوچك تر از خود چنانچه امر آنها موقتا باو تسلیم بشود
و چقدر بذل جهد و سعی می نماید در اینکه آنها را راضی نماید
بلکه از آنچه او را منع کرده اند او هم آنها را منع می
نماید - و تمام اینها دلیل است كه زن خالق شده است
برای اینکه مادر باشد و تربیت كند

دختر بطور عموم قائل و افعال و اضطرابش بیشتر است
اگر چه نوعا اطفال از حشرات اضطراب دارند ولی این ترس
و اضطراب در دختران بیشتر اثر مینماید و همچنین استعداد
گریه در کلیه اطفال هست ولیکن اشك دختران زود تر
سرازیر میشود میگویند یکی از ممیزات زن در تمام دورهای
زنده گانی او گریه است آنچه را میخواهد از گریه بگیرد و بتوسط
گریه معجزاتی از او صادر میشود و علت زیاد بودن
این صفت ادر او شاید این باشد كه چون پسر در اثر افعالات
نفس خویش بكارهای دیگری پرداخته و ظاهر می نماید آن
افعالات در چیزهای دیگر و لیکن دختر بواسطه كمی حرکات
و سکون و آرامی كه دارد ناچار است بگتمان ان افعال
التهیه نماید يك به خود لحدك در (فصل اول) (مبحث اول)

دختران اصرار زیادی بگریه کردن دارند حتی آنکه بعضی را که میشناسم برابر آینه گریه میکنند برای آنکه لذت گریه نمودن آنها مضاعف گردد (امیال) (منسنیور دوپانلو) و این نویسنده معروف نسبت میدهد محبت ذاتی را بدختران ولی امتحانات شخصی من مرا وادار میکند باین اعتقاد که پسران در این صفت کم از دختران نیستند بلکه میخواهم بگویم در این صفت شاید برتری داشته باشد بر دختر و لکن مظاهر این عاطفه تفاوت دارد بین این در چنانچه مظاهر غضب و غیرت و بخود بالیدن و چیز های دیگر در آنها تفاوت داشته مثلا دختر حرصش در چیز های زهید و کم قیمت زیاد ولی پسران در سماحت نفس بهتر از دختران هستند پسران بکار های خودشان بیشتر اهمیت میدهند تا کار های غیر و دختران در جلب نظر مردم بیشتر کوشش مینمایند و بر مادران لازم است که آن صفت را در دختران تقویت نمایند برای آنکه خود آنها فوق العاده باین صفت علاقه مند هستند و احتیاجی بنائید ندارند و تمام اهتمامشان در تزیین و اظهار زن میباشد حتی آنکه گاهی بعدی خود سازی نموده که مورد سرزنش و توبیخ خواهند گردید و چنانچه کسی بانها اعتنا نکند گریه خواهند کرد تا طرف توجه واقع شوند بلکه کیست که ندیده باشد دختران در وقت بازی چه قدر التفات بخود داشته و مراقبت مینمایند از اطراف های خود و بزیر چشمی در مقام بی جویری از رای آنها بر می آیند اگر پسران هم جدید در خود نمایی و تظاهر داشته باشند ولی دختران اهتمامشان در

این قبیل امور زیادتر است و در حال بازی خود را بر حمت
انداخته و میل دارند تمام انظار را بخود جلب نمایند و تأیید
میکنند این حال را خجالت آنها و در حقیقه بردلفریبی آنها
افزوده و او را بیشتر مهبای دام کستری و جلب انظار مینماید و
بروز این صفت بعد از سن بلوغ خواهد گردید و مانع از سلاسه
افکار اوست و دشوار است بر زن استقامت بر فطریات خویش
از مهارت و براءت و همیشه او را آگاه بر حرکاتی میکند که تأثیرش
در نفوس زیاد باشد و مراقبت میگذرد در اعمالی که جلب قلوب با و بیشتر میشود
و از آن ناربخ نمنع در حرکات و اطوار و اشاراتشان برای جلب انظار بیشتر
میشود * منشیور دو پالو * نقل می نماید که يك دختری با
مادرش در یکی از باغستان ها برای تفریح و تفرج قدم میزدند يك
مرتبه مادرش را نگاه داشته و گفت خانم خوب است از همین
راه که آمده ایم بر گردیم - برای چه - برای اینکه در این
راه يك خانمی بود که گفت [من خوشگلم] بر فرض که آن
خانم بکروزی برای دیدن بخوانه مادر این دختر می آمد بایستی که
این دختر از فرط حیا و خجالت از او دوری نماید - و در اثر این
حالت فوق العاده از استهزاء و سخریه مشمئز شده یعنی از استهزاء
غیر درپیش خودی میل نیست ولی او را در پیش غیر سخریه نمودن فوق
العاده متاثر و ملول میشود بلکه دانی عبارت یا حرکتی که کشف
از استهزاء او باشد اها نه بزرگی برای خود تصور می نماید و
و از صفات واضحه در زن صفت منافسه و رقابت است یعنی در

جلب انظار و رضایت غریبا هم دیگر رقابت مینمایند و غالباً مادران این صفت را در آنها تقویت نموده و زیاد می نمایند - و این میل دایل داشتن صفت غیرت و حسد که بآنها نسبت میدهند - نیست - اگر چه منافسه در مضمی امور منشأش یکی از این دو صفت است [دوبالو] میگوید در اثر ممارست و تعلیم و تربیت دختران بر من معلوم شده است که این صفت در دختران بیشتر از پسران است و با اتفاق عامای تربیت استقامت دختران کمتر از پسران است ولیکن در حيله و عذر آراشی و سیاست مداری و حسن تخلص و پشت هم الدازی مه-ارتشان بیشتر از پسران است

و میلشان باغراق و مبالغه زیادتر و گاهی ملجاء میشوند بمبالغه کوفی برای اضطراب و کاهی برای لذت و حب نقان و چنانچه بخواهند دروغ بگویند حاضر جواب و مہیای آن هستند و چون این بحث را در باب اراده مناسب تر بود به گوئیم ناچار چند کلمه در موضوع اراده نیز بدان می‌نمایم

(اراده)

این صفت دو زن جلوه نمیکند در بلند ترین مظاهرش مگر پس از گذشتن مدت ها از سن او - زمانهایی بر او می‌گذرد که نرس بر روی مسئولی است و ابتدا مالک اراده و نفس خویشتر و تسلط بر او نداشته - ولی نمیشود گفت فاقد الاراده است - نهایت اراده اش ضعیف - و زود زائل میشود و در

غالب ارا دانش سلبي و دفاعي است - و بیشتر صورت عناد و لجاجت بخود می گیرد

(دکاووت)

شکی نیست که در میدان زکاووت و صحنه سرعت انتقال دختر برینر تمایق جسته و بر او برتری پیدا میکند - سخت ترین دشمنان زن و آن هائی که قائلند بتخلف او از مرد اعتراف می نمایند که تمام فرقهائی که بین این دو جنس است بعد از سن جوانی ظاهر میشود و قبل از آن زیر کی دختران معلوم میشود و زکاووت آن ها بیشتر از پسران است - و قوه ذاکره آنها قوی تر از ذاکره پسران خواهد بود و لکن آنچه از امتحان شخص خود بدست آوردیم آن است که زکاووت آن ها سطحی است و از این جهت میل آن ها بمطامحه کمتر و قوه فکریه و قوه اختراع در آن ها ضعیف تر از پسران است و چنانچه بعضی از این حکم بیرون باشند از نوادر حساب شده - مثل آن که دختری در سن (۸) (۹) سالگی قوه عجیب فوق العاده در امور عقلیه داشت و میل زیادی داشت بر اطلاع از امور نفسانیه و روحانیه مثل مبدء حیات (و مشکله مرك) و ابدیت (و لانهایه) و چیزهای دیگر از این قبیل

پس اگر اعتماد بر این حوادث مشکل باشد و این ها را دلیل قرار ندهیم - این اندازه را بر ما ثابت می نماید که زن بوقت مانع از نمو عقل و ادراک نیست و در هر صورت

زکات زن زود تر از مرد بروز و ظهور مینماید برای آن که طبیعت این بخشش را عوض از وقوف عقلش از نمو بار مرخص نموده است -

پس از آن چه نگاشتیم معلوم شد که در زن طبایع و صفاتی است که او را از مرد عقب نمیکندارد و بطور خلاصه از این فصل و در فصل سابق بدست آورده ایم قسمت مهم آن خصال و صفات را و بعد از این در مقام آن هستیم که چنانچه نمو زن کامل شود این صفات در او چه تأثیری دارد و بجه کیفیت صفات ناهیه زن بودن در او جلوه گر خواهد شد

فصل پنجم

(احساسات زن بطور اجمال) (دور انتقال)

قبل از تشریح نفس زن سزاوار است مختصری از دوره انتقال بجهگی او بجوانی ذکر نموده و معلوم است که این زمان فتره و سکون اثرات عظیمه در حیات زن داشته پس در این زمان صفات زن بودن در او ظاهر و طبیعتهای فطریه او کم کم واضح و آشکار گردیده و بعبارة دیگر زنی می شود بعد از اینکه دختر بود چنانچه گل پس از ضعف غنچه کرده و بازمی شود و در اطراف این سن غالباً خطرهای زیادی موجود است ولی دختر کمتر متوجه باین نکته شده و اطراف خوش را ملاحظه نمیکند و بجای او بر بسته گان و اولیاء او لام است که مراعات این جهت را در دختر نموده و علی التوأم مراقبت نمایند شاید آن اضطرابات

در او تخفیف پیدا کنند و بر خود او لازم است طبقه آرامی و سگونت و متانت را بیش گرفته تا دوره انتقال سپری شده و عاقبت بدی پیدا نکند و البته این تغییرات در دوره انتقال منحصر در حالات جسمی او فقط نیست بلکه در حالات عقلیه او تغییراتی حاصل خواهد شد برای اینکه مواهب مستودعه در آنها دفعه نمود کرده و درجه نهائی خود را سیر مینماید و بمباراة دیگر اخلاق و صفات حقیقه او بصورت واقعی خود بروز خواهند نمود - چنانچه ذکاوت او نیز با کمال سرعت وقفه پیدا خواهد کرد - و فرق بین این دو جنس از این جهت خیلی زیاد است و تفاوت غربی دارند مثلاً دختر در این سن - متانت خویش را دارا و در نهایت رشد و وقار زندگانی مینماید - در حالیکه پسر سالهای دراز دیگری لازم دارد تا عاقل گردد بدو آثار بلوغ - خجالت را در او زیاد و تاملش در حرکات و اطوار خویش فوق العاده گردیده و ملبس بانفرا در تنهایی بیشتر خواهد شد (شده احساس زن) باجماع و اتفاق کسانی که اخلاق زن را فوشته اند چه دشمنان و چه دوستان او زن در میدان عواطف گوی سبقت را راوده و در این صفة قدر و منزلت مهمی دارد حتی آنکه او (غسب کنند)

لفظ جنس حساس را بر آنها اطلاق نموده و مراد از کلمه حساس در این مقام قابلیت تائر و انفعال و استعداد از برای التذاذ و تالم و خوف و حب و بغض است و این قابلیت و استعداد بروزش در زن بیش از مرد است بلکه قسمت اعظم از زندگانی

زیرا این دو - مشغول مینمایند - و میزان شدت عواطف آثاری است که در جسد انسان بروز میکند از تغییر رنگ صورت اضطراب در نفس - اختلال دوزخ خون - و تغییر صوت - کیفیت خنده و گریه - و تله و فریاد - تمام اینها از آثار آن چیز بستگی در سینه او است از عواطف باختلاف اقسامش و برای اثبات این صفة و طبیعة در زن مراقبت از او کافی است برای اینکه قلب زن هیچوقت خالی از عاطفه نیست با مسرور است با مهوم یا گریان است یا خندان یا نفرت دارد یا میل یا منکبر است یا متواضع در تمام حالاتش یکی از این عواطف قلبش را اشغال کرده

(اعتراض لومبروزا) (۱)

چند نفر از علماء با این رای مخالفت کرده اند و در مقدمه آنها است لومبروزا و عقیده اش این است که زن احساساتش کمتر از احساسات مرد است خاصه در آن چیزهایی که متعلق است به حواس او و میگوید تجربه و حس - بر ما معلوم کرده است که حاسة ذائقة و شامه و مخصوصا شامه خشوات آن در زن بیشتر است تا مرد و خشوات او را تقدیر کرده اند این (۲) برابر و (۵) برابر در مرد و علت خشوات او را در زن زیاد استعمال نمودن عطریات دانسته و پس از آن شهادت جراحین را نقل نموده و میگوید صبر و تحمل زن در عمل جراحی بیشتر است حتی آنکه بعضی از دیگرها گفته اند که عملیات جدید را بطور تجربه

اولا در زن باید نمود ارای آنکه احساس تمتر است و بیش از
مرد تحمل دارد و این کلمات نائید میکند قول (بلزاک) را که
میگوید زن اضطراب و ترس قبل از وقوع الام بیشتر است تا
وقت ورود و از چیزهایی که لازم است ذکر نمود اقتدار زن است
در مریض داری و با کمال آرامی و سکونت و نرمی و بر حوصله گی
از مریض نگاهداری نموده . ولی من تمام اینها را بواسطه اقتدار
زن در تکلیف هر کیفیتی میدانم . اما چیزی که (لومبروزوا)
و نامیت او میخواهند اثبات نمایند مناعت و خود داری زن
است در آلام جسدیه که باین صفت امتیاز بر مرد دارد برای
آنکه طبیعت آلام زن را بیشتر از مرد قرار داده و در مقابل
تحملش را نیز زیاده تر نموده است - و اگر اعتراض بر این
قول کنیم و بگوئیم که زن در موقع انفعال و تأثر - آثار
و علامات او در او بیشتر بروز میکند - خواهند گفت که
دلائل رشده احساس ندارد بلکه بواسطه سرعت هیجان او است
و انقضای نسبت میدهند آثار و دلائل انفعال را در زن با اقتداری
که در تمثیل و اعاده در حرکات خویش و بازی نمودن
با خود دارند خاصه آن دسته که بر گریه بردن اقتدار عجیبی دارند و هر
وقت بخواهند گریه میکنند و غرض ما انکار این موحدیت در
زن نیست بلکه در عداد صفاتی که زن را از مرد تمیز میدهد
ذکر کردیم و چون علیت در تمام مظاهر زن ندارد باین جهت
اعتراض را رد مینمائیم . بلکه علت معقول در این باب همان

قابلیت نافر و انفعالی است که در او است زیرا افعال جسمانی
ترجان افعال نفسانی هستند

(استشهادان بعلم خطوط)

ما تردیدی نداویم که زن دارای عواطفی است که نفوق
بر مرد داشته و ظاهرترین خلقیکه در او بروز می کند
لینز هوشی و شده احساس است و از ادله که در این موضوع
میشود باو اعتماد کرد علم خط است که در آن جا مسلم و ثابت
شده است که خط زن دلالت بر شده احساس دارد و يك فقر
از کسانی که اعتناء کاملی در باب علم خط دارد سه هزار
رساله بخط زن و همین برابر خط مرد را با هم مقابله کرده و
و معلوم نموده است که احساس ضعیف در زن بنسبة (۲) در
صد و معتدل بمقدار ۷۱٫۹ در صد و شدید ۷۳٫۶ در صد و
احساس را نزدیک بمعرض دیده است در زنان بنسبة ۶٫۵ درصد
اما در مرد ها احساس ضعیف بمقدار ۸ در صد و معتدل به
نسبت (۶۶) در صد و شدید (۲۴) در صد تعیین نموده است

(شدت عواطف در قلب زن)

شخصی که با يك خانمی دوست بوده است از او سؤال
می کند که اشتغال تو چیست و در چه فکر می کنی در جواب
می گوید فکری ندارم ولی همیشه احساس می کنم و این کلمه نا
يك حدی بر زنان منطبق میشود. رای آن که احساس قلب

آن ها را علی الدوام مشغول نموده و در هر چیزی که فکر می کنند در اثر عاطفه ان ها است ولی انفعال در مردان تدریجی و بطئی است و در زبان فوری و دفعی است - کتب اخلاقیین در این موضوع پر است (فیلون) می اویند اوصافی که در زن انتشارش بیشتر از سایر صفات ارثی - سرعة انفعال ان ها است از هر چیز و از هر سببی و همیشه یا دوست میدارند یا دشمن و هر که را دوست بدارند هیچ عیبی در او ندیده و هر که را دشمن بدارند هیچ فضیلتی در او ندیده و باز میگوید زن در هر چیزی منطرف است چنانچه در خیر منطرف است در شر ایز همین حال را دارد در دوستی و دشمنی نیز چنین است و بعضی از مورخین نوشته اند که در اضطرابات عمومی در راس انقلاب زن ها هستند و کیست که ندیده باشد انتقال زن را دفعة از دوستی بدشمنی و بعکس و اجهالا عواطف زن حالت استقرار و توسط بخود نخواهد گرفت یا در طرف افراط است یا در طرف تقریط و از انفعالانش لذت برده و ترجیح می دهد تاثری که از مصیبت بازمی رسد بر حالت آرامی و سکون و حقیقة این انفعال و تاثر همان روح تمثیل است که در زن موجود و منظره هی حزن آور را دوست میدارند - و من مردان زیادی را در اسپانی می شناسم که طاقت بر مشاهده سلاخ خاله نداشتند در حالیکه زنی را ندیدم که آن جا را ندیده باشد و پچشم خود میدیدم زنهایی که خیلی ضعیف البقیه

و لطیف الشعور بودند از دیدن یک و آنی صرف نظر نموده
اگر چه گاهی با مادر زن و دستهای خود صورت را گرفته و یکی
از آن خانمها بمن گفت آقا خیلی بد منظره ایست من
خودم بیش از چهل مرتبه این منظره را دیده ام و بیش از این
احتیاج بسط کلام در این موضوع ندارم برای آن که با اتفاق
همه زن دارای این امتیاز است چنانچه اتفاق کرده اند که در هر چیز
که زن آرزو کنند تمام جوارحش را متوجه او خواهد نمود
« مادام در ریموزا » میگوید محروم شدن از لوازم زندگی از
ما آسان تر است از نا امیدي « بلد صبر و تحمل زن در مقابل
شدائد زیاد و مایه تعجب است و لکن در صورت آرزو کردن
بچیزی با تمام شدت او را تعقیب و اگر میل بچیزی پیدا کرد
تمام قوای خویش را صرف در او مینماید و هیچ چیز را مانع
از وصول بان آرزو نمیداند و دشوار است قانع نمودن او
« باینکه این آرزو محل است » و ترس او نیز در همین پایه
است و چنانچه از چیزی ترسید غلو در ترس نموده و از
طبیعتهای عجیب زن آن است که گاهی احساس ترس در خود مینماید
در حالیکه موجهی برای او نیست چنانچه ما در ساعات مرض
احساس رعب در خود مینمائیم و هیچ علت ندارد زن ها
غالباً این احساس را نموده و باین صفت آشنا تر هستند تا مردان
و چه قدر آن شاعر خوب گفته است — که زن خلق شده از برای
ترس و اله (و دیدن او) ۱ میکشاید حب و غش و زلف

بدرجه رسیده است که مرد اساساً خبر از آن ندارد پس از آن سبب این حال را ذکر کرده - که مرد بواسطه مشاغل و زدد خود با عالم حیاتی از متابعت هوا و هوس منصرف میشود و خیالات در مزاجش چندان نفوذی ندارد و لکن زن بواسطه خالی بودن ذهنش در اطراف خیالات خویش گردش می نماید و از معظم آنها متابعت نموده - گذشته از آنکه بن جسمی زن که او را معرض اینگونه امور مینماید و شکی نیست که از زوا و کوشه گیری زن باعث تسلط هواهای نفسانی او گردیده برای آن که خیالات در تنهائی و آرامی بخته شده و در انسان عود پیدا خواهد کرد بلکه سکون و آرامی همین تاثیر را در مرد مینماید - چنانچه امیال نفسی او بیک صورت دیگری ظاهر نشود - و تدریجاً در او نفوذ و او را از هر کاری باز خواهد داشت

(وجه غالب احساسات زن)

آدا غالب اوقات وجهه احساس زن طرف حب است یا بقبض - بدون شك و تردید جواب از این سؤال در نزد من این است که حب محور عواطف و احساس زندگای زن است و در مرد نیز چنین است تا یکدیجه محدودی اگر چه زن خالی از عواطف دیگر از قبیل بغض و حسد و کراهت نیست ولی در غالب متابعت از حب نموده و اعمال او مرتبط باوست اگر چه زنهار طبق القاب هستند ولی چنانچه بین آنها و عاطفه حب

مانعی پیدا شود آن رقت مبدل بقساوت شده و قساوت نشأت
 عمومیت ندارد و منحصر است در چیزیکه مانع دوستی آنها باشد و لذا
 قساوت در آن ها صورت محسوسی بخود خواهد گرفت (گراهه
 یا انتقام) حب بمعنای عام و آن چه بر کشتش بار است
 مصدر تمام فضائل زن است و چنانچه در این راه صدمه خورده
 یا بمانعی بر خورد منشاء نقایص او خواهد گردید و بمعباوت
 دیگر محبت منشاء قوت وضعف او است و معلوم است که
 چنانچه زن چیزی را دوست داشت در نیل بمقصود و محبوب
 خویش از هر گونه فدا کاری مضایقه نخواهد کرد و گاهی می
 شود در راه آتش هربق مایه های سعادت خویش را فدا مینماید
 (شرافت) خانم نویسنده معروفه فرانسوی (ژورژ ساند) لغزش
 های زن را که ناشی از عواطف شدید باشد تخفیف داده
 و می گوید که گاهی در بعضی از زن های ساقطه
 اشخاصی پیدا می شوند که افضالند از حکما و از آن هائیکه
 آن ها را سَنَك می زنند بجهت تمام لذات زن است لذت از
 هیچ چیز نمیرد مگر آن که او را بیکگی از رشته های بجهت
 متصل نماید و لذا زنان شوق مفرطی دارند بمطالعه رومان
 های عشقی برای آن که رومان در چیز هائیکه قالب آن هارا
 مشغول کرده و لذت میبرند با آن ها صحبت می نماید بلکه
 گاهی صبر بر مطالعه کتاب های فلسفی هم مینماید چنانچه
 موضوعش محبت باشد یکی از نقادین بزن می اویسد زن در
 مطالعه رومان در صدد است که تطبیق کند حالات خود را

بر موضوع رومان و در نظر من لازم نیست که زن اسراری داشته باشد که در مطالعه رومان اطبق نموده بلکه در لذت بردن همان قضایای عشقی برای او کافیست - دوستی زن اگر بنهایت درجه رسید عناصر مختلفه در او ناخدا شده و يك مركب (صعب التحليل) خواهد شد و در نظر چنین میرسد که اختلاف بین محبت زن و مرد در اینست که زن دوستی را با يك مقداری ترس ممزوج نموده ولی مرد ممکن نیست محبت مهاج با خوف در قلب او جایگیر شود و چنانچه در ابتداء محبت باشد او را بتدریج خواهد كشت برای اینکه یکی از شرائط محبت در مرد سیطره و سیادة است و آن باترس جمع نخواهد شد و اما زن دوستی غیر مهاج با قلق و جزع کمتر قلبش را گرفته و او را فریفته مینماید خانم نویسنده معروفه انگلیسی (ژورژ آلبوت) میگوید زن علاقه بر رویه بنماید با او هر طور رفتار نماید پیدا نخواهد کرد و علتش اینست که میداند اعتماد نمیشود کرد مگر بر کسیکه سخت و متین باشد بنا براین اگر كوچك شمارد کسی را که باز ایچه خویش است غجب نیست و از ممیزات منسوبه بزن (جاذبه ثمره محرمه است) یعنی چیزهایی که دوستی زن با آنها حرام است زن را جذب و بطرف خود میکشاند اگر چه این طبیعت مشترك است این زن و مرد و انسان از هر چه منع شده است حرص دارد - و ممنوع مرغوب است - و علت اینکه ممنوع مرغوب است

همانا جاذبیه اوست و از این جهت منع شده و الاداعی از برای
منعش نبود ولی چون عقوبت و مجازات رغبت را زیاد نمیباید
چنانچه فشار آب زیاد میشود اگر سدی در پیش او بسته شود
و با وجود اشتراك این صفت زن افغان و گول خوری او در
قابل محرمات از خویش از مرد بیشتر است و چون زن نفش
ضعیف تر است از مرد چنانچه علماء نفس نوشته اند بواسطه کم
کاری مقاومت او در مقام امتحان و تجربه کم تر از مرد خواهد
بود — بلکه خود جلو گیری از او را وادار میکند بفکر
کردن در آنچه بر او حرام است

(يك قاعدة تهذيبی)

و بشأن يك قاعدة اساسی بر ما كشف شد كه
در مقام تربیت دختران محرمات و منهیات دختران را حتی القوه
كم كنیم برای آنكه زيادى منع و نهى آنها را بطرف محرمات
بیشتر مى كشاند و از فوائد این درس این شد كه باید در مقام
تربیت دختر بیشتر برآمده و آن صفاتی كه او را بمناسبات و
منگنی میبرد تقویت نموده تا آنكه عزیزه انفعالات و تاثر در
آنها مخلوط با عقل گردیده — و البته از ملایف تربیت آنها آنكه
حب زن را همزوج با عقل نموده و بر مناسبات مرد حرارت
عقله و شعور را زیاد نماید

(فصل ششم)

احساس زن [تابع] امیالی است که مرجع حب ذات است در فصل سابق اقتضای کردیم بر درس احساس زن بطور اجمال و بیان قابلیت تاجر و انفعال که در اوست و لازم است که این موضوع را بطور تحلیل و تفصیل ذکر کرده و بدانیم در قلب زن از امیال و عواطف بنا بر اختلاف مظاهر آنها چیست تا مقایسه بین او و مرد نموده و معلوم است که در مقایسه کاملاً واضح و روشی خواهد گردید و غرض از این فصل و دو فصل دیگر همین است - در آخر فصل سابق گفتیم که محبة و آنچه بر او مترتب است از فضیلة و منقصة قسمت اعظم زندگانی زن را اشغال میکند در حالیکه مرد زندگانش بفکر است و عقل اگر چه این حکم تقریبی است و اعتقاد بر او در تمام احکام و اوقات نمیشود نمود بلکه اگر محبة را بمعنی اصلی و عالی او اعتبار کرده او را مجرد از مظاهر وقت و حب ذات بنمائیم خطاء در هدف نموده برای آنکه بر روی زمین مخلوق بشری خلق نشده است که حب ذات نداشته باشد - و غلبه بر نفس بواسطه جهد و تمرین است که این غریزه را مغلوب می نماید

حب ذات

میل فطری در هر مخلوقی این است که خودش را دوست بدارد - و زن نظیر مرد است در این جهة اگر چه مظاهر

این مبل در آنها مختلف و تفاوت دارد - و يك دسته از
 و بسندگان عقیده آنها اینست که در این صفت زن بر مرد تفوق
 داشته [مادام گیزوا] میگوید زن عفت و بچیزی که علاقه به
 شخص او نداشته باشد نمیکنند [و مادام نگر دو سوسیور] میگوید
 اگر در مقام تفحص از اخلاق خانمهای جوان بر آئی خاصه
 اهل شهرها و کسانیه در رفاه هستند می بینی که تمام اهتمامشان
 جاب انظار و خیره کردن چشمهاست و دوستی آنها از روی
 حقیقه و اخلاص نیست - مگر آنکه طبیعت در يك وقت معین از آنها انلافي
 آید (پس از جوانی) و اگر روایات و رومانهای عشقی را
 بخوانیم و اخلاق عروسهای آنها را تفحص کرده میبینیم آنها
 دارای قلب صاف و بی آلاشی نبودند و تمام هم آنها جلب انظار
 بوده بلکه دلهای آنها غیر از خود چیزی را دوست ندارد
 [موباسان] در وصف عروس یکی از رومانهایش میگوید
 (خود پرستی داشت) و همچنین (فولس دوده) در وصف زن
 می گوید مثل بچه می ماند که تمام خالات خود را بروز داده
 و در وادی خیالات و بستی و دروغگوئی و نرس فرو رفته
 باشد گذشته از اینکه خود پرستی و خود خواهی او زیاد
 است و بدیهی است که این اوصاف باقید مبالغه ذکر شده با
 اینکه بگوئیم تطبیق نمیشود مگر بر بعضی از آنها ؛ و البته
 حب ذات در ما فطری است - و محور اعمال ما زن و مرد بر
 اوست و فداکاری و انکار نفس حسی ندارد چنانچه غلبه
 بر این خصلت لنهائیم پس بفا بر این حب ذات و عنایت

مشترك است بين هردو جنس - و اختلاف در مظاهر و
 جهة او است منيت زن چه جهتي متوجه است و چه صورتي
 بخود ميکشد؟ البته اين يك سوال است که سزاوار بجواب
 بوده و مي گوييم که منيت در زن مظاهر پستي دارد و مظاهر
 بلند عالي اما مظاهر پست آن يعني چيزهائي که متعلق
 است بحالتهاي جسماني از قبيل شهوت و حيوانيت و چيزهاي
 ديگر راجع بحس جسم پس بطور اجمال ممکن است گوييم که خود
 خواهي با آن صورت خشن و قبيح خود که منيت در شهوات
 باشد در زن ضعيف تر است از مرد پس حاجات زن در عدد و
 در شدت کمتر از مرد است و اين خلصت در او طبيعي است
 يا بواسطه عادت او است بقناعت و انتفاء و اضطرار او
 بخواباندن ميل و خاموش کردن شهوت است در حالتيکه
 مرد کمتر اتفاق ميافند که از اميال و شهوات خود
 صرف نظر نمايد با اينکه صاحب قوه و زرگواري است پس
 بنا بر اين ميتوانيم مرد را متهم کنيم با اينکه در مسائل راجع
 بمعده و دهن و حواس زود خاضع مي شود با اينکه اين
 نسبت را زن ميدهند و ميگويند تقاضاي حاسه شم و
 و ذوق را بنودي قبول مينمايند و شايد اين نسبت را از روی
 ميل آنها بعطر و شير بنوده اند و چنانچه اين اعتراف را در مورد
 آنها بنمائيم بطور عموم تصديق ننموده بلکه در خواواده هاي مخصوص
 و در اوقات و احوال معين اين حال بر آنها عارض ميشود و در

هر صورت چنانچه تسلیم لیاقتی و عیب این حال کمتر است از کارهای بدی که مرد مراکب میشود و شکی نیست که زن بالطبع قانع تر از مرد است در خوراک اگرچه زودتر میل به غذا میکند - و در حقیقه خوراک آنها برای شکستن بهانه است نه خوردن و عادت بمشروبات مہیجہ کم پیدا می کنند و در آنها معتاد بدخالیات کمتر از مرد است اما نسبت کمالی که بزنی میدهند در قلمن اراده شرح خواهیم داد و اکتفاء می کنیم در اینجا باین اشاره که لاغری و ضعف زن و زود خسته گی او و شدت تأثرش از انقلابات محیط و شاید بیشتر از این حالات نتیجه عادات و تربیت اوست و این حالات بر زنان دهات و آنهاست که بعمل زراعت اشتغال دادند عارض نمیشود بلکه مثل مردها هستند در همه و نشاط و عمل و قدرت و شاید در بعضی از شهرها زن ها اشتغالان کم از مردها نیست از اعمال خانه داری و واجبات اجتماعی مثل دید و بازدید و رفتن در مجالس جشن و کارهای زیاد دیگری که صبر و زحمت دارد و بالجمله حاجات زن و شهوات او با مرد متفاوت است هم در نوع حاجت و هم در شدت و ضعف آن و شدت در عموم زنان کمتر از مرد است

(مظاهر متوسطه حب ذات)

و از میل های مراکب از عناصر جسمی و نفسی میل و غریزه مالک شدن و طبیعت دل بسته گی بآن چیزهایی

که شخص با او مانوس بوده مثل خانه و ائامه

خاصه غریزه نمك بحیات که علماء نفس اینرا نیز در عداد اینها شمرده اند و اگر چه این صفت آخیری از صفات اصلی بشر و فرقی بیست زن و مرد در این جهت نیست و اختلاف در آن اختلاف فردی است نه اختلاف جنسی ولی شعرا و حب حیات را اختصاص به جنس ضعیف داده اند و دل بسته گی به عالم حیات را از صفات زنان شمرده اند و از اوصاف مرد نیست و آنچه از مرد انتظار میزد آنست که جرأتش از زن بیشتر و اقدامش زیاده تر و ورودش در خطر ها و مهالك از او بیشتر باشد ؛

بلکه اگر مرد شجاعت خود را در میدانهای جنگ ظاهر می نماید زن نیز میدانهای که شجاعت خود را بروز دهد دارد - لهابت این است که میدان او گاهی تجاوز از چهار دیوار خاله - یا اطاق مریض نمینماید بلکه گاهی از حدود نفس خود هم تجاوز میکند .
(ویکتور هوگو) (۱)

گفته است که بجرش آمدن نفوس نسبت به هیجان شعوب شدید تر است و شاید انتشار این شجاعت - در زن ها - بیشتر از انتشار شجاعت مردان است در خودشان ولی آنچه از احصائات معلوم شده افدام بر اتحار در مردان بیشتر از زنان است بنسبت چهار بیک اما صفت تعلق و دل بستگی با سیاب و مکان چنانچه در زن بیشتر باشد طبیعی است برای آنکه عادت کرده است بزندگانی در خانه

که در او منزل داشته و اشیائی که در دست او بوده است و در هر حال دیده می شود که الفک زن و دل بستگی او باین قبیل چیزها از مرد بیشتر است بلکه در نظر او این اشیاء بدرجه قدس رسیده و معلوم است این صفت ناشیست از میل و احساس فطری زن بهر چیزیکه دوست بدارد و بهمین علت ضعف این صفت را در مرد برای اینکه مرد معاشرت و رفت و آمد زیاد داشته تشخیص میدهم اما صفت امتلاك و علاقه بمال نیز در زن بروز و ظهور دارد اگر چه رومانیها بخل را بصورت مرد تجسیم کردند و لکن باتفاق صفت بخل در زن شدیدتر از مرد است و از کوچکی این صفت در او ظاهر است و در سن پیری زیاد گردیده و بطور تحقیق در این صفت معرفی خواهد شد (مادام وازل لوریول) که در این موضوع امتحانات زیاد دارد میگوید پسران یا هم دیگر شرکت میکنند در هرجه دارند و اما دختران میلشان در اختصاص و ملك فرردی بیشتر است مثلاً پسران در بخشیدن لباس بیکدیگر اقماعی ندارند ولی همیشه دختران مواظب لباس خود هستند میگوید برای من خیلی اتفاق افتاد است که دیده ام بعضی از پسران شیرینی خریده و یکی از رفقای خود داده که تقسیم کنند ولی دختران را دیده ام که از حق خود در تقسیم نمیکند و (مادام در ژبرادین)

میگوید نادر ترین زنها در فرانسه بعد از زن بی فکر زن کریمه است و این ختم اشاره بتمام اقسام کرم مینماید:

خصوص اتفاق و آنچه از تمام این کلمات معلوم میشود این است که چون زن حالک میلش زیاد است بهر چیزیکه میل کرد افراط در او مینماید و چنانچه طرف بخل برود البته در آن نیز غلو خواهد نمود (فملون در کتاب تربیت البنات) مینویسد که باید مراقبت نمود که فربه اقتصاد در آنها تبدیل ببخل نشود و بیان کنید برای آنها پستی این صفت را و اینکه این صفت کم فائده و پرافتضاح است زیرا که اقتصاد حقیقی از ناحیه نظم و ترتیب میداد نه از روی امساک و معلوم است که میل زنهای بخل در غالب منشایش علاقه است که باقتصاد و ذخیره نمودن دارند و بحسب عبارت دیگر بخاشان در زمينه يك فضيلة مدوحی است و از اینجا درك میکنیم صورتیکه بخل آنها در آن متصور است برای آنکه غالباً زن میل بکسب و تحصیل ندارد بلکه بخل و اقتصادش منحصر است ببذل نکردن و اتفاق نمودن و میل ندارد آنچه دارد از دست بدهد - علاوه بر اینکه ضعف و قصور زن و معترض بودنش از برای علل و امراض و اهتمامش با امر اطفال و مدیریت خانه تمام اینها او را وادار مینماید باحتیاط و ترس از روز فقر و حاجت و در علم (قرائت خط) مینویسند که از خط زن معلوم میشود که در غالب اوقات بخل او سلبی است - و بعضی از زنان هستند که در زینت خود زیاد اسراف مینمایند و بدیهی است که اسراف دلیل گرم نیست

مظاهر عالی حب ذات

صورت‌های نفسانی که حب ذات بخود میگوید زیاد - کدام يك از آنها ظهورش در زن زیاد تر است ؟ لازم است كه نیز بد هیم بین دو عاطفه بلکه بعین دو قسم از عواطف تكبر و خود خواهی از یکطرف - و عجب و میل بظهور از طرف دیگر غالباً قسم اول ظهورش در مردان و قسم دوم بروزش در زنان بیشتر است - (مادام دورموزا) میگوید « احوالی كه مرد را غالباً بتكبر وادار مینماید زن را برعجب وادار نموده. نای آن كه تكبر منشانش اعتقاد بقوه وبرتری است و منشا عجب تائیری است كه در غیر ایجاد مینماید - و بمقارنت دیگر عجب اشخاصی را لازم دارد كه تائیر در آن ها نفوذ نموده ولی تكبر گاهی از حدود شخص متكبر خارج نمیشود - بلکه یکی از اخلاق طبیعی زن صفت حب ظهور است و باالطبیعه سعی می‌کنند كه در نفوس تائیراتی داشته باشد (فناون) میگوید از چیزی مثل عجب دختران و حبشان برای ظهور نباید ترسید برای آنكه خلق شده اند با میل بظهور و تائیر در نفوس - و جلب انظار اگر چه ما مردان ازین حالات دور لیستیم - از برای من اتفاق افتاد كه از یکی از خانمهای ممتوره و سؤال كردم از صفتیكه در نظر او ممیز جنس او است - فوراً جواب داد حب ظهور - پس از آن گفت اگر این عیب ظاهر -

در زمان نبود آنها را متساهل مي نمود برای باريك ترين
مراکز سياسي بواسطه حس كتمان كه دارند - ولكن بواسطه
عجب و حب ظهوری كه دارند آنها را بهر طرف ميشود گشاييد
و اغوا كرد و اتفاقا در چند روز بعد از اين اتفاق مصادف شدم
با يكي از رجال سياست و اتفاقي كه بين من و آن خانم افتاده بود
براي او نقل كردم آن شخص خانم را اختطئه نموده و گفت
اين صفت در مرد ايشتر است و هيچ نميشود مرد را ترجيح داد
بر زن از اين جهت بلکه ميخواهم بگويم سعي مرد در ظهور
پيش از اوست پس در هر نه مرتبه از ده مرتبه لغزش مرد سبب
ان همان حب ظهور است كه او را رادار ميشمايد با فشاء نمودن
چيزي كه بايستي او را مخفي بدارد و بنا بر اين از روی انصاف ميشود
گفت كه اين صفت در زن دست ولي متخصص در ان نيست
- گذشته از اينكه صورتش در زن و مرد تفاوت كلي دارد در
مرد صورت تكبير و در زن صورت غنچه و عشاء بروز
خواهد نمود

سعي فطري زن در حب ظهور بدرجه ابست كه شايد
بدون قصد مظاهر اين عاطفه در او ظاهر ميشود و بدون
النفات و تعمد در مقام چشم دزدی خاصه نظر مردان بر آمده
- اين يك حقيقتي است كه تمام مطلعين بر احتمالات زن بآن
شهادت داده اند - بلکه سر زيانهاست و نوچك و بزرگ در هر
جائي اين را مي دانند

رسو میگوید (۱) ﴿ عشوه اساس مزاج زنان است ﴾ و دیگری میگوید ممکن است زن بر هوای خویش غلبه پیدا کرده ولی بر حب ظهور غالب نخواهد شد - و تمجیبی در این کلمه نیست - برای آنکه زن ناچار است از توجه نا دوست بدارد - و محبة نهایت آرزوی زن است بلکه مضطر باوست برای اینکه حالت اجتماعی زن ایجاب میکند بر او محبة را - و نفوذ و سلطنتی ندارد مگر دلربائی از مرد و حربه اش در جنگ حیاتی منحصر است باین حربه و در حقیقه سلاح و حربه مهمی است که نمیشود او را کوچک شمرد و از این جهت لذتی برای زن بالا تر از لذت فوز و نجاح او در میدان تاثیر د ر نفوس نیست

(ربنات) در یاداشتهای خود میثوبسدنازه کر از هر چیز برای زن آنستکه بداند در قلب مردم چه تاثیراتی ایجاد نموده - و میل دارد فریفته کان او زیاد باشند - (فیلون) میگوید چون دری که مرد را بسلطوت و زور کواری هدایت میکند بروی زن بسته است - عوضی قرار میدهد از او - لذت عقل و بدن هر دورا و چنانچه مهارت تایی در گفتگو و صحبت کردن دارد در اقسام زینت و خود سازی نیز اهتمام فوق العاده دارد بنا بر این بستن موی سر و رنگ لباس و برش آن امور مهمی است در نزد زن این جمله با اینکه مشتمل بر کلماتی بود که شاید روح استهزاء را داشت و لکن راه هائی که زن آنرا وسیله رسیدن بمقصد خود قرار میدهد بماتشان داده ولی راه قدیمی و عمومی وصول باین مقصد

جمال و خشکی است پس اولین منظور زن و چیزیکه باو اهمیت میدهد این است که مرد را بجمال خود فریفته - و چنانچه خشکی برای او میسر نشد زیبایی و رعنائی و خوش زبانی و با بزرگوارت و یک قلبی خود در ادل مرد جای خواهد داد حق آنکه ماهر ترین خانمها و عاقلترین آنها راضی نیستند که عقل آنها جمالشان را مخفی نماید (مادام دوستال) خانمی بود مشهور بفضل و ادب و علم و مادام (ریکامیه) خانمی بود زیبا و خشکل اتفاق افتاد بکرونی لاهارث نویسنده معروف از هردو دعوت نمود و این آنها نشست و یکی که از دوستانش که در آن اطراف بود التفات کرده و گفت من بین بزرگوارت و جمال نشسته ام فوری مادام دوستال عصبانی شده و اظهار کرده که این يك اهانتی است بمن وارد نمودید و آیا من در نظر شما يك حیوانی بودم

زن تعریف را دوست میدارد

و البتة در اثر حب ذات و خود خواهی حب تقریظ و تعریف در زن لایزاله موجود است و لذا فوق العاده تعریف از نگویی او^۱ اگرچه خلاف واقع باشد و در هر درجه از متانت و عقل هم باشد اسباب خوش آمد اوست بعضی گفته اند عاقل ترین زنان طاقت بر شنیدن انتقاد بر بدنشان ندارند بلکه پستتر از تعریف بدن را ترجیح میدهند بر بزرگترین تعریفهای اخلاق و صفات عقلیه خویش (مادام گیزوا) در وجوب آنگاه نمودن دختران را بر این حال که دارند اصرار مینماید برای آنکه يك وقتی

معلوم میشود که همه دختر کوش شده است از برای شنیدن تعریفهای خود از مردم وزن با لطیفه تفضیل میدهد تعریف را بر احترام و عزت و در عهده تربیت است که با این میل مقاومت نموده و او را بجاده اعتدال بکشد و چقدر خوب گفته است هر که گفت (تألق بهترین وسیله بدام آوردن زنان است) و دلیلی بهتر در این موضوع از نصیحتی که يك خانم بیسرش در موقع ازل جوانی و گردش و رفت و آمد او در سالونها بوده است - نداریم - میگوید پسر جان يك نصیحت بقو بیشتر ندارم و او این است - « با زنان طوری خوش بر خورد باش که تصور کنند عاشق آنها هستی » و از آن آثار دوست داشتن زینت - (و حب توالت است) که در زنها نفوذ کاملی داشته - حتی معنی از نویسنده کاز فکاهی این میل را (بشیطان توالت) نامیده اند - و این شیطانرا مخصوص باین جنس لطیف قرار داده - و می گوید گویا اقدام - در نزد زنها يك عضو جدیدی است - و چیزی که لازم است گفته شود اینست - که زنها خطا میکنند در اندازه تأثیر زینت در نفوس مردان - رانی آنکه در مرد اینقدر هائزیت تأثیری ندارد و چنانچه تأثیری در آنها نماید - او را اعترافی از زنها در اینکه ساعی هستند بجناب مردان - دانسته - بلکه کامی میشود که مشتمل میشوند از اقسام خود سازی و رنگ برک شدن زنان و معلوم است این اشتمل و منحصر است در مردهائیکه

و نهانها میکنند - و اما آنها نيکه بايد خرج اين خود سازيها را گشيده سزاوار است خود را ملامت كنند چنانچه كرده اند و بعضي از آنها گفته اند - كه اگر كسي بخواهد مشقت و هموم بطرف خود جلب كند يكي از دودار را تكفل نمايد (كشتي بازن) و در عالم چيزي مشكلتر از تكفل اين دو نيست و در موضوع زنا نيکه در سن پيري اصرار مزينت دارند - (لا روبر) ميگويد كه بد كردن شكل هاشان باساني براي آنها ميسر نباشد و لذا جديت فوق العاده دارند در اينكه خود را (بتوال) و زينت بد تركيب نمايند و اين عيب كه سعي و جديت در خود سازي باشد فقط در قسمت نهمين اجسادشان نيست بلكه همين عنايت و جديت را در قسمت هار ديگر از كار هاشان مينمايند از قبيل تفني در گفتگو و خوش مزه گي و اودگي و معلوم است كه خود سازي در اين امور شخصي را بسخرگي زديك ترمينمايد و بالا جمال مقصدي كه زن داشته باشد تعمد در نيكي او را بد مينمايد (ماربفور) ميگويد زن دلريا دلراست چنانچه دلربائي خود را نداند

حاصل

بدترين چيز كه هم رتبه با حب ظهور است، تنافس فندي است كه در بين زنها موجود و هر كدام ميخواهند بر ديكرى برترى جويند در نظاهر و خود نمائي و در غالب اين صفت آنها را براهاي نجي هدايت مينمايد (مادام ژبر آر دين) ميگويد زن فغايت به مدح خویش نميکند در صورتيکه شريك در مدح داشته باشد و در آن حال خود را مدوح ندیده - و بلندي

شان دیگری را پستی خویش فرض مینماید و متشاه دشمنیهائی که
 بین زنان مرسوم و ضرب المثل است همین حسن تنافس و حسادت
 بر یکدیگر است - و در این خصوص لازم است مراقبت کاملی در تر بیت
 دختران شده که شاید این حس در آنها کمتر و بالا اقل زیاد -
 نگردد - خیلی از دختران هستند که جوانی آنها مسموم شده است
 و اثر این خلق مذموم - و خیلی کم است - که منافسه تبدیل بخسار
 نگردد و این معنی علت اتهام زن شده است که این دو صفت در زن
 فطری و طبیعی است - بلکه غیرت امر ممدوحی است - چنانچه
 منشأش خوف در آوردن دوستی باشد از دست و دل دوست
 دیگر - و لکن بین غیرت زن و مرد فرق زیاد
 اساسی است که فیلسوف [کنت] بیان کرده و میگوید مرد
 وقتی که دوست ندارد محکوم میشود - ولی زن دوست نداشته
 مطلوب شده و تزلزل میخورد و هر چیزی را که اقران او دارند
 بمنزله دوستی که از دستش گرفته اند فرض کرده و در مقام منافسه
 برمی آید (حسد) - گاهی میشود که میکشاند زنها بوخیم آری
 عواقب - بواسطه آنکه برای برابری و همدوشی در هر چیز ناچار
 بفروش جواهرات و اساسیه خویش میشود - برای آنکه حزیر
 بپوشد مثلا - و بزرگترین خطر هائی که بزن متوجه است - در اثر
 این صفت رذل لغزش او است - در راه زناشویی و فساد - و خیلی
 از اوقات دیده میشود - حق در زنهای شریف - که میل خفیه دارند
 در جذب کردن عشاق و دوستداران اقران و همدوشهای خود -

گذشته از اینکه مورث حقد و کینه و دردهای دل کشنده است نویسنده لایقی (نویسر) مینویسد در شدیدترین مراتب کینه و بغض آن کینه و بغض است که منشأش دوستی است و ما بر این کلامه زیاده میکنیم (و اینکه منشأش - ثنائی دار طلب ظهور است)

﴿ بلند پروازی ﴾

آیا زن میل به ارتقاء و بلند پروازی دارد؟ و آیا این طمع در طبیعت زن هست؟ دشوار است بر ما جواب دادن از این سؤال - برای اینکه زن فرصتی که این تجربه را نماید نداشته - زیرا که درهای سمی بروی او بسته بوده است - و لکن در مدرسه این طمع ورزی در هر دو دیده شده - بلکه بعضی از مریدات گفته اند - که بلند پروازی دختر بیش از پسر است - و شاهد آورده است - قصه یکه ختر از شاکردهای خود را بآنکه همیشه - در صف خود اول بود - یک روزی او را دیده با حاله حزن ایستاده و گریه میکنند - و پس از تفحص از حالش معلوم شد - با اینکه درجه اول را امروز نبر حائز است - ولی فرقی با روزهای دیگر نیست - که اندازه فرق بین او و شخصی بعد خود در امروز کمتر از روزهای دیگر است اما طمع و میل ارتقاء بمراتب عالیه بیست مردم شکی نیست که هایت میل را مان دارد - برای آنکه او را بمقصد اصلی خود که حب ظهور باشد می رماند - علاوه بر اینکه در این عاطفه

يك امتیاز دیگری است که فوق العاده طرف میل زن و بگی از
آرزوهای اوست - و او سر بلندی تمام خانواده است - و البته
مایل است که شوهر و اولاد و خانواده اش همیشه در تقدم باشند
و غالبا نچاوز از مفاخره باصل و نسب خود نمیکند - و این
تفاخر در مرد نیز هست ولی که بان شدت و شاید علنش اینست
که مرد چون خود را صاحب قوه و اقتدار میداند اعتقادش بر
نقش و آثار خود بیشتر است - و زن ناچار است يك تکیه
گاهی خارج از خود و لذا غالبا فخریه اش بشوهر و اولاد و
اصل و نسب خویش خواهد بود و طمع و ورزی زن غالبا متعلق
است بشوهرش - و مرکزش را فوق العاده تعظیم - و او را در
انظار بزرگ مینماید و عنایت او بمرکز شوهر در خارج بیش
از حقیقت اوست و از این جهت اهتمامش در ارتقاء و تباشوهر
زیاد و رغبتش خیلی است

حب سیطره و غلبه

آیا در عداد صفات زن این صفت را میشود شمرده جواب
مثبت در این موضوع نمیتوانیم بدهیم مگر اینکه مقصود ما از
سیطره میل فطری زن باشد بر تسلط بر قلب مرد خاصه
شوهرش و البته این از وظائف زن بودن اوست و چیزیکه دارا
است همان بزرگ کردن خویش است در چشم مرد و اما سیطره
معنای حقیقی و واقعی خود که استبداد و استعبداد باشد از طبائع زن نیست
برای آنکه می ایتم پسر آقائی و زرتواری را دوست داشته در

حالی که دختر غیر از احترام و تعریف چیز دیگری را دوست نمیدارد بلکه زینکه حس اطاعت او بشوهر و خضوعش برای مرد زیاد است نسبت بزرز دستان خویش زور کوئی و خشونت مینماید و گویا خشونت با مرئوس انتقامی است از رئیس و این صفت دو هر کس که وضع زلدکالیش انطور باشد یعنی هم رئیس باشد و هم مرئوس موجود است و اختصاصی بزنان ندارد

فصل هفتم

در این که احساسات زن تابع امبال غیر است

اشخاص بصیر در اخلاق زن بخوبی میدانند که حیات اجتماعی اتصالش بزن بیشتر است تا بمرد برای آنکه زن طاقت بر افراد ندارد - و اگر گاهی دیده شود بعضی از مرد ها در يك احوال مخصوصی در مقام گوشه گیری و انفراد و ترك عالم و آنچه در اوست بر میایند - و بقصد كشن نفس قیام بگوشه گیری بسته - اعترافی است از خودشان خروج از جریان طبیعت - و حقیقه در زنها مثالی در این موضوع نداریم - بلکه كلمه (ناسك) در معظم لغات مؤت ندارد - چون موردش كم است - بلکه خمیره زن بر معاشرت و انس سرشته شده است - و قدرة هر مقاومت با این صفت ندارند - دیده ایم كه جهل زن بر این است كه جلب رضایت مرد را اموده - و خود را در نظر او جلوه دهد و خویش را محبوب او قرار داده - این يك طبیعت

فطری زن است - و بلکه این فطرت خاصه دیگری نیز دارد که تسلط آن بر نفس زن زیاد و در زندگانی او اثرات مهمی مینماید - و او محبت پیدا کردن اوست برای آنکه محبوب میشود بشود - برای آنکه خود دوست بدارد - و شاید کار هائیکه میکنند از قبیل راضی نمودن مرد در نتیجه این میل است - و در هر صورت این دو میل با هم کمال ارتباط و اتصال را دارند و غالباً - محبة - متبادل است اگرچه کلیه ندارد - و میشود شخص محبوب باشد و محب باشد و بالعکس و در هر حال - انسان خوب است که در وجودش احساس دوستی نماید خواه او را دوست بدارند یا نه (روشنفرو گوا) میگوید و از عجایب محبة - اینست که اگر کسی قابض دارای دوستی غیر شد حب ذات در او نابود و کشته خواهد گردید - و حب ظهور و ثانی را باطل می نماید - بلکه اینست صفة محبة که در پاکیزه ترین صور خویش در زن ظهور میکنند - چنانچه دوستی او خالص و محکم باشد - ولکن آیا این قسم از دوستی کم نیست ؟ و آیا این عاطفه در زن شدیدتر نیست ؟ در نزد من نیکی نیست - برای اینکه اساس حیات زن محبت است و بس - اگرچه ممکن است در مرد آن دوستی همین شدت پیدا شود ولی جانی را که دوستی زن در عالم اجتماع اشغال میکند دوستی مرد اشغال نخواهد کرد - بعکس آنکه قلب مرد غیر از محبة شاغل چیزهای دیگر هم خواهد شد - کسفته اند محبة جزء حیات مرد است - ولی تمام حیات زن محبة است برای آنکه

زن چه شوهر داشته باشد و چه مادر باشد و چه خواهر زنده است باین عاطفه و تمام همش مصروف این حال است - در حالیکه مرد کارهای دیگری عقالی و جسدی دارد - که فکر و انتباه - بلکه عقل و قلب او را مشغول کرده اند

(دوستی مادر)

عاطفه حب صورتهای مختلفه دارد و طاهرترین مواردین عاطفه دوستی زن است با شوهر عزیز خود - و دوستی مادر است بفرزندش و عاطفه مادری عمومیت دارد در زنان و اگر چه ممکن است تمام آنها را مادر خطاب نمائیم زیرا در آنها کم است - زنیکه عاطفه مادری نداشته باشد - با اینکه مادر نیست - و اگر طبیعت مرد آن است که شوهر باشد نه پدر خاصه - اگر زن جوان و اولاد کوچک داشته باشد - و غالباً مذهبیت عاطفه زن نسبت با اولادش بیشتر است از عاطفه پدر کویا طبیعت عاطفه مادری را اختصاص بمادر داده چنانچه وظیفه مادری اختصاص باو دارد - برای آنکه وظیفه ایست که غیر از مادر کسی نمیتواند باو قیام کنند - مادر - اولادش را به تمام جوارحش دوست میدارد و این دوستی دوستی خالص بی آلابشی است - خاصه در اول - حیاتشان که احتیاجات آنها به مادر و عاطفه اش زیاد است - اینست آن محبت خالص که خودخواهی و غرض و مصلحت شخصی در او راه ندارد و اگر قلب مادر نبود نهایت درجه دوستی و فداکاری در راه آن صداف

نداشت - و چون این عاطفه غالبتر و بزرگترین عواطف زن است گفته اند هر چیزی را که زن بخواند دوست بدارد از محبت مادری باو ضمیمه و خلط می نماید - عناصری که این عاطفه از آن ترکیب شده - مدارات ورقه است و چشمه این دواب شیرین قلب يك زن است و از آنجا جریان پیدا کرده - و هر ضعیفی را مثل طفل شست و شرمیدهد - و زنها - غالباً قلب آنها نازك و زود میشکند برای کسی که از آنها استرحام نماید (مادام دور محوza) میگوید اگر کسی انتظار مسا عدنی از زن داشته باشد باید سمادنی که از كمك او غیر میرسد برای او بدان نماید و اگر كمك از کسی بنماید میل دارد - همیشه او همراهی نموده و او را تأیید کند و اگر گاهی حب ذات او را وادار نخود نمائی و منافسه نماید - ممکن است از راه مهاربانی قلب او را نرم و از تنافس او کاهید و فوراً آن حسادت بدل بمحبت میگردد - اگر چه بر این حال زن خطرات بزرگی متوجه میشود و ممکن است او را در يك سلسله زنجیرهای محکمی مقید نماید و در هر صورت دیدن ضعیفی که حاجت بكمك داشته باشد - در او تأثیر نموده - و گاهی این رقت و نازکی قلب او را وادار مینماید بفدا کاری جان و مال در راه کسی که از او استرحام نموده طبعی بر نری به زن از مرد در این خصات بهتر از آنچه در مقدمه بی و که در وصف کورها نوشته شده است نیست در آنجا می نویسد که خیلی اتفاق افتاده و می افتد - که دختر راضی می شود بشوهر کور ولی مرد هیچ وقت راضی نخواهد شد که دختر

کور بگیرد و این لیست مکرر از روی حس فداکاری که در مردها باین پایه نیست - و بیش از این احتیاج ایست و مثال زدن برای اثبات این عاطفه در زن نداریم برای اینکه در زن بخوبی واضح و محسوس است و بهترین آثار مترجمه بر این صفت لیاقت و صلاحیت زن است برای تربیت نوبا و کانت و اهلیت اوست برای تهذیب اطفال متفرقه و قیمت دادن بنفوس آنها و معلوم است که مهربانی زن و عنایتهای دقیقی که در تربیت دارد از عهده مرد خارج است - و این صفت اختصاص در تربیت اطفال ندارد - بلکه نسبت به مریض - و محتاج همین مهربانی و عنایت را مینماید - و سر جاذبیه و حسن معاشرت و لطافت زن همین است و بنا بر این زن بهترین روابط اجتماعی است - برای اینکه - مردها ناچار میشوند که لباس خشونت را در حضور آنها از تن درآورند - و با نیکوترین طبایع خویش خود را بانها جلوه دهند - و بنا بر قول (فوایتر) که یکی از اعظم نویسندگان فرانسه - است (وظیفه زنها تهذیب اخلاق مردان است)

✽ مختصمه ✽

چگونه هدایای تنیم - آنچه را که نسبت باین جنس داده اند از قساوت و پستی و کینه ورزی - اینها صفتی است که نزد يك است رأی عمومی بر او قرار گرفته بلکه نویسندگان اخلاقی - از نوشتن این اوصاف خود داری نکرده اند (فیفس) میگوید (زن اظهار

عاطفه نمیکند - مگر بکسیکه باو احتیاج دارد - این نهمه باطلی -
 است - و دامن زن از این نهمه پاک - بآیه چیزیکه هست -
 ممکن است در يك حال ذو عاطفه متباین در قلب و حکومت
 نماید - آنهم بواسطه تجاوز از حد اعتدالی است - که از صفات زن -
 است - پس عاطفه ایکه که قلب او را مشغول میکنند تم تم ضمیم
 شده و بر سایر عواطف قلبیه او غلبه خواهد نمود و چنانچه
 قساوت گاهی ناشی میشود از خود خواهی و طلب ظهور - گاهی
 نیز ناشی میشود - از خب غیر - چنانچه در راه آن دوستی مانعی
 پیدا شود - و لذا کینه سخت تر از کینه که ناشی از دوستی است -
 نیست - اما اینکه زن - مشخص است در لیثه ورزی و بد دلی -
 نهمه صرف است که باو زده اند - و بسیاری این نهمه را موضوع
 استهزاء و مسخره قرار داده اند - و از آن جمله است - نقشی که
 بر قبر زن و شوهری - کنده اند (بایست ای عبور کننده و اعجوبه
 بین - زن و مردیکه باهم مختصمه نگرده اند) و چنانچه تسلیم
 نمائیم که میل زن مختصمه بیشتر از مرد است - برای آن جوش و
 حرارتی است که در اثر فشار و تحمل ناشی شده است - و از
 صفات زن کوتاه نظری است زن تعظیمش با شخص بیشتر است - تا
 تعظیمش با داء (مادام آیزو) میگوید - ما زنها در حوادث
 عمومی - مجری و سبب آنرا تعظیم نمیکنیم - و شاید يك قسمت
 از این میل - ناشی از عادات مألوفه آنها است - و آنچه در
 این باب مسلم است - این است که زن - قلب خود را کمتر
 مشغول میکند با مو و عامه - مثل - تعاون و مساوات بشر - و حب

انسانیت - و امتثال اینها - بلکه عواطف خود را نسبت با افراد
معلومی صرف مینماید - (فولس دوده) رومان نویس فرانسوی
مصروف - میگوید زن غیر از دوست خود کسی را نمی بیند و
آنچه دارد اذرافه و مهربانی و نیکی و دوستی و فداکاری تمام
را در راه او صرف خواهد نمود (باوویس) - بلکه این حرف
تمام است در صورتیکه معنی محبت را (بشوق) محصور نمائیم -
خانمی که یک دوستی داشت - و بر آن خانم مصیبت وارد شده -
دوستش برای تسلیت او بمنزل او رفته و کلمات تسلیت آمیزی
باو گفته بود - و بعد آن شخص چنین اظهار میکرد - که
از رفتن من بیشتر تسلیت خواطر او فراهم شد - تا آن -
کلمات تسلیت آمیز که باو گفته بودم (و باین حال اثبات کرد
که زن است حقیقه) و این مسئله است که زن نمیتواند - احسان
یا کار خیری بکند - مگر آنکه نظارش را در اشخاص معینی محصور
نماید (امیال) میگوید - زنیکه خود را در راه دوست خود
متلاشی و نابود میکند - اجابة از وحی طبیعت خود نموده و
مستحق است که زن باشد در حقیقه - برای آنکه ملاشاة در هر
زنی طبیعی است و از گمش ادا داشته شده - و بعکس او است
مردیکه تمام حیات خویش را - وقف در خدمت زنش نموده -
او نصف مرد است - و کسیکه اینطور باشد
نائل باحترام مردم حتی زن خود نخواهد بود - و زنیکه
حقیقه کسی را دوست ندارد آرزو میکند - تمام واجبات خود
را فدا کسی که مالک قلب اوست بنماید برای آنکه عظمت

و قوه و نشاط او زیاد گردیده و بوظائف جنسی خود به بهترین شکل از قیام نموده زن از معذات مرد^۱ و مرد از معذات جامعه است و در حقیقه خلق شده است برای یکی که از برای همه است - و هیچکدام از زن و مرد سمید نخواهند شد مگر در خضوع از برای آن قانون - و سرفروشی با احکام آن و در این کلمات شیرین مبالغه شده و اعتقاد من این نیست که زن ملك خاص مرد گردیده و تمام واجبات خود را در محبت مرد متلاشی و مضحمل نماید - و مرد عاقل عادل نیز نباید این توقع را از زن داشته باشد - بلکه زن خلق شده است - برای مشارکت با مرد در لذت انسانیت عقلی و جسمی و اجتماعی - اگر چنانچه دوستی او با شوهرش نهایت درجه را سیر نمود - پس از الصاف دور است - که آنچه دارد از رافت و مهربانی و عاطفه در اطراف شخص مرد خود صرف نموده - بلکه لازم است - نسبت بخانواده خود و ابناء جنس خویش نیز يك قسمت از آن عواطف را صرف نماید - و البته تربیت این جهت را نیز باید اصلاح نماید - تا آنکه زن ارتباط خود را بجامعه و اطراف خود حس نموده و واجبات - وطنیه و قومیه خویش را نیز درك نماید - و عجبی نیست که مرد در حب وطن خود احساس بیشتر از زن است^۲ - برای اینکه مرد با وطن خود علاقه مباشرتی داشته - اما زن علاقه اش منحصر بچیز هائیکه از توچکی با آنها مانوس بوده است - و بواسطه ضعف خاکی اوست که این

احساس در او کمتر است و لازم است تربیت و اصلاح دائره محبة را ادوا
توسعه داده - و در حب الثانیث نیز همین حرفیکه در حب
وطن کفایم هست در عین اینکه زن - نسبت بیک فقیر و صاحب
حاجتی متالم شده و اظهار عاطفه و مهریانی مینماید از آلام
و مصائب وارده بجماعه - متأثر و متالم نخواهد شد : بلکه
عموم زنهای متأثر نمیشوند مگر از چیز هائیکه برای العین
مشاهده میکنند و در غیر از آنها مشکل است تصور آلام
دیگر عمومی را بنماید این نیز نقص دیگری است در زنان که
تربیت عهده دار اصلاح اوست :

تقلب

آیا صحت دارد توصیف زنا را بتقلب و انتقال و تلون ؟ غالب نویسندگان
زنا را باین اهمیت متهم نموده اند - و گفته اند - ثبات و استقامت
از طبیعه زنان نیست و نیز گفته اند (حکم پری) را دارد در
ساد) و لیکن من اعتقاد بصحة این کلمات با اینکه در
زنانها جاریست - ندارم - بلکه میلهای زن در نتیجه بی محبتی
تغییر میکنند - و این تخیل ناشی از خالی بودن فکر او و بی
تاریست و البته ممکن است - اصلاح این حال بعادت دادن
باعمال جدی که ذهن او را باز نماید و چنانچه عاطفه حب
حقیقی در او قوذ پیدا کنند - ثبات و استقامتش نیز برقرار خواهد
بود و در غرضه دوستی ثبات و طهارت زن بیشتر از مرد است ملائمت و دلورردی
از طرف مرد بر روزی کند و اما از هر چه دوستی او طول بکشد رسوخش

بشتر خواهد شد - (آلیه) - میگوید تفاوت مانع دوستی زن نیست اگر دوستی او حقیقی باشد - و کمتر دیده میشود که نژاد واری زن و لکر او غلبه بر عاطفه اش بنماید

راست کوئی

باتفاق همه نویسندگان و مطابق رای شائع و عام زن دارای صفت صداقه صمیمه ایست (لابرویر) میگوید مردها فضیلت دارند بزنان در هر چیزیکه متعلق است - راستی و صداقت - و (لارودونکوئوا) میگوید (اگر ذاتی زن بطعم دوستی پذیرفت شد - لذتی از راست کوئی نمیرد و از این کلمات بلکه بالاتر از اینها در انکار این صفت در زنان گفته شده است و لکن بعقیده من صداقت و راستی خالص از هر شائبه کم است - و زن و مرد یکسان هستند - در نداشتن این صفت و در زن يك مانع خصوصی از این عاطفه نیست و مظاهر این عاطفه در زن و مرد اختلاف دارد پس صداقت زنان غالباً خالی از عقل و متانت و سنگینی و مال اندیشی است و لکن بایک سرشاری و نشاط خانه پذیر خواهد شد - و این نهمة در زن منحصراًست با دو دسته اولاً آنکه با هم جنس خود را سکونیت زیرا که حسد و مناقشة مانع اوست ثانیاً با مرد آن راستگو ایست زیرا که ممکن است راستی با آنها بدل شود بحیثیه اما در قسم اول باید تصدیق نمود زیرا که راستی حقیقتی در بیست زنان کم است اگرچه در دختران زیاد دیده میشود قبل از زواج و بعد از زواج

قلب آنها بماطفه دیگری مشغول میشود و در غالب دوستی زنان با یکدیگر **سطحی** است و از اینجهت گفته است (بول بورجه راستی در زنان و مردان تفاوت کلی دارد زیرا که مردان با هم دوستی نمیکنند مگر از روی ونوق بیکدیگر ولی زنان هیچگاه ونوق بیکدیگر پیدا نخواهند کرد - و ابدا تصدیق نمیکنند آنچرا که دوستش باو میکوبد - و با اینحال صوره با هم بتبادل دوستی مینمایند و گاهی هم می شود که با هم راست بگویند (دیدروا) که میکوبد - در زنان دوستی با یکدیگر کم است - ولی بواسطه منافع مشترکه بین خود يك رابطه مخفی بین آنها هست - و لذا دیده میشود - که ردیف خود را دوست نداشته ولی از او دفاع مینمایند - برای حفظ مصالح مشترکه خودشان - و این رابطه جنسی وا - [شو نهور] [ماسونیه النساء] خوانده - و این دلیل است **که** زن معنای تعاون را فهمیده - و اعتقادش این - است که صداقة بین زن و مرد ممکن - و تنها ملامت راجع بزنان ایست چنانچه این قسم از دوستی کم باشد - پس شکمی نیست که در زنان استطاعت آنکه با افراد معلومی راست بگویند هست - و مثال زیاد است - (لایرویر) مینویسد چنانچه در زن خوشگل صفات مرد **ليك** - پیدا شود معاشرت با آن لذت ترین زندگانیهای دنیا است برای آنکه فضائل هر دو جنس در او جمع است و چون بعضی بر نخورده اند بزنی که دارای صفات **ليك** و صداقت باشد این در قیمتی رادر زن انکار کرده اند

فصل هشتم

نمه از عواطف مرکبه و عواطف عالیه

لازم است که در بعضی از قسمتهای عواطف که در اطراف اشخاص نمیکردد بلکه متعلق است بنفوس از قبیل عدالت شرف حقیقه وارد شویم و در مقام آن هستیم که چگونه زن احساس خیر احساس حق احساس دین احساس جمال می نماید ^۱ هیچ کس منکر نیست که این احساسات عالیه شاغل قلب زن بوده و هست برای اینکه اینها از لوازم طبیعت جنس بشر است و لکن بعضی مدعی هستند که در آنها بطور واضح نیست و غالباً در جنب میلهای طبیعی دیگرش قای و مضطرب میشود و زن در نظر آنها بوالهوس و ارا و مشکل است که متصف باشد چنانچه بی حوصله است و سر می آنها را نمیشود امین نمود و قبل از ورود در این بحث لازم است طبقه از صفات مرکبه - که ناشی از میلهای طبیعی زن است - بیان نموده قبلاً گفتیم - که امیال زن از دو قسم است - بعضی راجع است بخود - خواهی و بعضی راجع است بحب غیر و این امیال کاهی - با هم ترکیب شده - قسمت اعظم حیات زن را اشغال می نماید - و او را فرصت اینکه - از صفات عالیه استفاده نماید نمیدهد - و در مقدمه آن دو صفت و خلقی که مرکب است از حب ذات - و حب غیر ذکر می نمایم - و پس از آن وارد صفات

عالیه خواهیم کردید

غیرت

غیره مرکب است از خود خواهی و حب غیر - و
 این عاطفه نزدیک است - از صفات ممیزه زنان گردد -
 گفته اند زن حمیه میگذرد بر هر چیزی - بر شوهر - بر
 اولاد - چه ازو بیج گردد باشد چه نه - و چیزیکه آتش
 غیره را در قلب او شعله ور میکند - خیالی است که در بعضی
 اوقات عالم موهرمی را که وجود خارجی ندارد در قلب او
 ایجاد - و معلوم است غیرت قلب را مسموم مینماید و هر
 وقت این صفت در زنی پیدا شد - هر چند فطرتا خوش
 خاق - و پاک دل هم باشد - او را مهموم و مغموم و حزین
 می نماید و در او تلخی حقد و کینه و رغبه در انتقام
 تولید می نماید - و دل او از ملکات رفیله پر خواهد شد

❁ پر حرفی ❁ وثرثره

تشبیه کرده است کتاب مقدس ایمان زنان را بقازبان - از
 برای ثرثره زنان را آنچه در اوست از فضولی - و مداخله
 در شئون مردم و برده در پی اسباب دیگریم غیر از غیرت
 نیز دارد - زیرا که این حالات از نتایج آن اوصافی است
 که در زن کشف کردیم - مثل حب ظهور که او را ناچار مینماید که انظار را
 بطرف خود جلب و آنها را بخود شیرینی و لالافت مانوس

باید و نرمی طبیعی او که او را محبوب المفاشره نموده -
گذشته از اینکه - کیفیت زندگانی او در زمانهای پیش این
صفت را در او متمکن نموده است - و معلوم است که
اشتغال زنان در سابق منحصر بود بعمل دست و انگشتان
- و در کارهای بزرگ جدی هیچ مداخله نداشتند و زبان
و خیالات آزاد بود در هر چه بگوید و تصور کنند و در
عالم خیال بان امور اشتغال داشتند - و بدیهی است که
اکثر درهای اطلاعات را بروی آنها بیندیم خودشان در
مقام استطلاع بر می آیند - و چنانچه آنها را شریک در
کارهای بزرگ ننمائیم - بکارهای کوچک بست خود را مشغول
نمایند - و اگر بخواهیم انصاف دهیم منشاء - زیاد حرف
زدن مخلوط بهم را همان کیفیت زندگانی و عادات قدیمه آنها
می بینیم - و از این جهت - مرد بکه بیکار باشد - بهمین مرض
مبتلا - و نظیر زن خواهد شد - چنانچه مردم تا يك اندازه از
این خلعت خالی نیست - برای آنکه او هم تظاهر را دوست دارد
ولیکن فرق بین این دو این است که زن مداخله در کارهای مردم
نموده - و مرد در اطراف کارهای خویش خود نمائی میکند -
زن - قدرتش را حفظ اسرار خویش - و افشاء اسرار مردم
بعکس مرد است - و اما مردان چنانچه بنا باشد (شراره)
نمایند غالباً در قضایای عمومی پر حرفی نموده - و تقریباً تا يك
حدی وقوف پیدا میکنند - و بالاچال - نزدیک است - که آراه

متفق شده که زنان عاجز از حفظ اسرار هستند (اسکندر دوماس) میگوید خداوند بزن ذقن عطا نفرموده - برای آنکه در اثناء تراشیدن نمیتواند ساکت بماند (آرسموس) در زیاد حرف زدن زنان میگوید « هفت مره معاداند با یکزن در حرف زدن - و البته باید دو چیز را در این موضوع بدانیم - قدر و حرف زدن - و موضوع حرف زدن آنها - اما قدر او - زیاد حرف زدن دلیل است - بر کمی فکر (فناون) میگوید - قسم اعظم زنان مطالب کمی را در - لفافه های زیادی بیان میکنند - ولی فصاحتی که در این موضوع اعمال می نمایند منشأش - مهربانی و شفقت آنها است - و با يك شوق و نشاطی کلمات خود را ادا نموده - و آن ضعف بر ملاحظت و حسن منظر آنها می افزاید - و غالباً برگوئی آنها در چیزهاییست که ضرر و نفعی ندارد - اما نوع کلام البته مرابوط است بقدر آن - زیرا از قیمة کلام کم میشود هرچه زیاد باشد - و معلوم است کسیکه قبل از زیاد حرف زدن داشته باشد - ناچار است در هر موضوعی داخل شده چه اهمیت داشته باشد چه نه - بلکه گاهی شخصی را به نامی - و برده دری ملجاء میکند - بلکه - زن دارای ضعف فوق العاده است در موضوع حفظ اسرار باینکه در حفظ اسرار خود - قدرت دارد - (لابر ویر) میگوید قدرت زن بر حفظ اسرار خویش بیشتر است تا حفظ اسرار غیر - و با وجود این قدرت ممکن است بر - مکنونات قلبی زن از ضمن کلماتش آگاه شد و بالاخصار - برگوئی

از علامات ضعف زن است آبر بنهامي و پرده دري مانع باشد -
و الا از صفات رذيله پستی خواهد بود - و در ضمن معلوم شد
که اين دو صفت در مرد نيز هست و اختصاص بزنان ندارد

✽ شرف ✽

از چيز هائي که متعلق است بشرافت زن (حياء و حشمت
او است) و کسی منکر اين عاطفه - در زن نيست - ولکن
بعضی اين عاطفه را نسبت ميدهند باسياب پستی - مثلاً - (لارو
شفوکوا) عقیده اش آنستکه حياء زن - با از ترس - ري
عام است - و گفته حياء زن بيشتر از اوقات بواسطه ترس از
حرف های مردم - و براي راحتی خود او است - يا از اقسام
عشوه و فتنه است - و در اين خصوص نيز گفته است - حياء
در زن علاوه خطاب يا زينت ديگری است که بجمال او افزوده
و در جلوه اش مداخليت کاملی دارد - و يا يك بروة فطری
است در مزاج زن - و ميگويد - ندي و خشونت زن تمام
نیشود - مگر در اثر گراهِ او از چيزي - (اما شبه نور)
آن بکاه دشمن زن ميگويد حياء در زن در اثر آن مع شده
سربه ايست - که بين زنان هست - براي زياد نمودن قيمت
خود - و وادار نمودن مرد را بر اقتران با آنها - انگاري نداريم
در اينکه اين حرفها خالي از حقيقت نيست - خاصه در قسمت
ترس از رأي عام - و آن ترس - حکومتش در زن بيشتر از
مرد است - براي آنکه زن استقلالش کمتر از او است - و

این عامل در زندگانی او تاثیرات عظیمه دارد (فیلون) میگوید
 پس ضامن حفظ فضیلت زنان است پس باید قیمت این فضیلت را
 دانست - و او را در حفظ و صیانت زن از خطرهایی که
 بار متوجه میشود استخدام نمود - پس اگر برای مرد ممکن
 شود - احيانا که خود را از قید حرفهای مردم بیرون آورده
 و اعتنائی برآی عام ننماید بر زن لازم است که خود را تا يك
 اندازه مقید بحرفهای مردم دانسته و از رأي عام بترسد چنانچه
 میترسد - زیرا که حالت اجتماعی زن ایجاب میکند بر او زیر
 بار قیود و آراء عامه رفتن را و آنکه حافظ خوبی است برای
 او از پرت شدن در گودالهای فساد و البته در اصلاح حال
 خویش باین استغفاء نباید کرد و قبل از هر چیز باید احترام نفس
 خود و قیمت خویش را دانسته و کرامت خود را بفهمد

✽ واجب ✽

زیرکترین عواطف انسانی این عاطفه است - چنانچه نانی در
 حیات زن دارد - ؟ خلاصه از تمام آرائی که در باب این عاطفه
 در زن گفته اند این است - که عاطفه - واجب - عاطفه -
 سرد و خشکی است و آنقدر حرارت و جاذبه که برای جلب
 نمودن قلب زن لازم است - ندارد - و صحت این کلام موقوف
 است بر اینکه بگوئیم - احساس واجب صوره مجرد خالی از هر
 چیزی دارد - و این کلام تمام نیست - زیرا که خداوند متعال
 بین عقل و قلب فاصله قرار نداده - و عاطفه واجب - مرکز

این دو جا است -- برای آنکه اولاً واجب را باید شناخت
پس از آن او را دوست داشت -- و با وجود این در این مقام
ناچاریم باینکه بگوئیم -- در این عاطفه آنچه وظیفه قلب است
و زن بیشتر از مرد بروز مینماید -- و در حقیقه -- واجب
زن معلوم نمیشود -- مگر در صورت مساس بقلبش -- و برزن
مشکل است -- قیام بواجب مگر از راه قلب -- و چنانچه قیام
بواجب موافقت کند -- بایک هوای دیگر -- زن بهتر از مرد
قیام باو مینماید -- و بعبارة دیگر -- اگر قیام بواجب -- از راه
عدل و انصاف باشد مرد قدرتش در قیام باو بیشتر -- و چنانچه
احتیاج بخود کشی -- و فداکاری و انکار نفس داشته باشد --
زن قدرتش بر قیام باو بیش از مرد خواهد بود -- و عمل خویش
را آسان شمرده -- بلکه لذت میدرد -- و قصد من این نیست که
بگویم -- احسان فضیله خاصه زنان -- و عذات وظیفه خاصه
مردان است پس بر هر کدام از زن و مرد لازم است -- که
باین دو فضیلت خود را زینت داده -- بلکه غرض ما این بود
که شریف و عالی ترین مراتب انسانیت را زن میتواند حائز
شود -- برای آنکه -- حتی از خود کشی در آن مقام درین
تجواهد نمود .

رفتار زن

(لایرویز) میگوید در فن مبذنی که همایش از روی
باشد نیست -- مرد زن قلب اوست -- و عذات نمیشود

مکر بوجی کسیکه او را دوست میدارد اگر چه این حکم حکم
قطعی میباشد نه است - و لکن در حقیقت تامل زن در اختیار
مسلک و طریقه کمتر از مرد است - و شکی در آن نیست -
برای آنکه زن عادت کرده است بداشتن قائد و راهنما و هیچ
وقت کار های خود را برای خود انجام نمیدهد و تمام فضیلت
های زن منشأش طبیعیات اوست نه عقل و حکمت و گفته اند -
زن در اصول واجب فکرنمیکند مگر در وقتیکه بخواهد ازعهده
آن واجب بر آید و معلوم میشود فرق بین این دو جنس از
روی تربیت و تهذیب بر داشته شده و يك فرق اساسی نیست
گذشته از اینکه مسافت بین این دو جنس را مرور زمان دور
کرده است و برای هر کدام سلوك مخصوصی معین نموده است
پس رفتار و سلوك زن از روی احکام طبیعیه اوست و میشود
يك قاعده منطقی با يك قضیه عقلیه است (دوماس) مینویسد
زن بدون مرشد حکمی از اوصاف نخواهد شد و تا شخص مطلوب
در محاکمه را نبیند و نشناسد حکم نخواهد کرد و بالجمله عواطف
زن ملایم است از صدق نظر و صحت حکم و گمانیکه وقوف بر
حالت زنها دارند اعتراف باین ناموس نموده و تاثیراتی که در
نفس زن است از خضوع برای مرد و کوشش او برای جلوه
دادن خود در نظر مرد او را از استقلال و آزادی و طرفداری
از منافع عمومی باز میدارد پس سلوك زن در هر جاده موقوف
است بجلوه کردن آن مسلک در نظرش با اعتراف

قلب او بحسن آن طریقہ بدوت تامل و فکر و لذا
 مسلك جذابرا ترجیح میدهد بر مسلك حق برای آنكه كیاست
 در نظر زن مقدم است بر صواب و حق بنا بر قول (میشاء)
 بلکه عاطفه مادری او را از جاده اعتدال و انصاف دور مینماید و
 شده است كه یکی از اولادش را بر بقیه ترجیح داده اثر چه
 این عاطفه خصوصی متوجه بضیف ربن آنهاست ولی از خروج
 از عدل و انصاف تفاوتی ندارد و تقریباً دو این صفت شبیه به
 حیوانات است برای آنكه علاقه و ربطی بین حیوانات و اولادشان
 نیست - مگر در دور طفولیت و شیر خواری و اما در چیز
 هائیکه مخصوص عالم اجتماع است زن غالباً بغایات همیشه‌گی
 خود متمسك شده و اصطلاحات را از دست نمیدهد و تمیزش بین
 آنچه معمول است و آنچه باید معمول باشد کم است و این تمسك
 دلیل بر استعداد فطری اوست در قیام بواجب چنانچه دلیل بر
 كج سلیقه‌گی و كج مسلكی اوست و لازم است او را تعدیل نمود
 و اوصاف نادره بین زنان استقامت است (توافق بین قول و عمل)
 و غالباً متلون در عقیده و رای و عمل هستند خاصه در موقع تفره از
 چیزیكه طرف میل آنها نیست (متلون) میگوید زن در حالت
 تصنع و قدرة بر رنكارنك شدن اعجوبه غریبی است پس از
 آنكه سبب این خلق در زن معلوم شد كه ناشی از کیفیت زادگانی
 و تربیت اوست این اوصاف نقصی در او حساب نخواهد شد
 (روسو) میگوید (مگر) یکی از مواهب جنس ضعیف است و
 گویا انرا عوض از قصور و عجز خود قرار داده است اینهم از

همان منشاء است اگر چه در بعضی از زنان متتوره که بااستقامت
رای لیز بوده اند - میل بخدعه و مکر - و حيله دهنده ميشود
بعضی گفته اند - که در هر ده پاکتي که بدون امضاء به
قصد نهامي و دو سهم زني مي رسد هشت يا نهمتاي آن از زنان
است - ولي اين حرف بمبالغه نزديك تر است تا بصحة - و
در هر حال تربيت از عهده اصلاح تمام اين نقائص - چون
فطري ايست بر مي آيد

پيروي از حق

و اين صفت در اثر کمتر از صفت واجب نيست - و در
زن اين غريزه ضعيف و کم مايه است - پس بر عهده تربيت
است - که اين صفت را در زن تقويت نموده بدو جهت -
يکي حسن ذاتي او و ديگر آنکه چون بهترين حافظ - شرافت
زن - و معادن خوبي است - در اداء واجبات او - زيرا که
دروغگوئي و بر خلاف واقع و حق گفتن - طريق و دهليز -
بقيه کار هاي فاسد و بست است - و ما نميتوانيم - اين نهيست
را در زن بکلي منکسر شده (لايروير) ميگويد « بر زن آسان
است گفتن چيزيکه او را حس نگرده است و (کت) فيلسوف
آلماني - مي نويسد - که از وظيفه پدران آنست که صفت
راستگوئي - و حق دافي را در اولادشان رسوخ بدهند -
براي اينکه مادران اعتقادي باین صفت چندان ندارند - و در
قرون وسطی - بقدری دروغ گوئي از اين جنس معروف بود

که شهادت آنها در محاکم - از درجه اعتبار ساقط گردید و ممنوع شدند از شهادت دادن - و شاید از آثار همان نرس است و تا کثرتن باقی است که از اقدام در بعضی از اعمال قانونی ممنوع شده اند - و سزاوار این است که تحقیقا وارد این موضوع شده - قطع نظر از حالات مکنسبه زن از عادات و اخلاق محیط بر او - آیا زن پست تر است از مرد - در این صفت - بدیهی است که زن عاجز از ادراك بعضی از حقائق است - خاصه اگر مسائل بمصلحه او داشته باشد - و خودم امتحالات زیادی نموده ام در چیزهاییکه متعلق است بطلاق و اباحه او - و زنهاییکه با آنها در این موضوع صحبت میکردم - عموما اظهار داشته و تصور میکردند - که اباحه طلاق سعادت آنها را متزلزل میکند - و يك زن را ندیدم که در این موضوع با رویه و اعتدال وارد شود - و مخصوصا بانها تذکر داده - که اگر چه طلاق با يك مبدء اخلاقی منافات داشته ولی از ضروریات جامعه است - و در بعضی از احوال بشر - ناچار است به اعتراف در اباحه او و مخصوصا پکی از خانمها - که با وجود اینکه با این عقیده - که اباحه طلاق باشد - موافق بود - اتفاق افتاد - که دخترش برای اتفاق مهمی ناچار خواستن طلاق شده بود - پس از شنیدن - حالش فوق العاده تغییر - و در مزاجش این خبر تأثیرات سوئی بخشید - فقط چیزیکه باقی مانده این دو سؤال است - که از خوانند گان محترم

بنمایم - اگر در قلوب مردان تفحص نموده - آنها را نزدیک تر بحقیقه می بینید ؟ - آیا بیث زق و مرد فرقی قابل ذکر در این خصوص دیده میشود یا نه - بلکه دروغگوئیهای زن ضررش کمتر از دروغگوئی مرد است - و ممکن است بتربیت این جهت را نیز اصلاح نماید - و خیلی از زنان بواسطه تربیت این رذیله در آنها مفقود گردیده است - و در این مقام ناچارم که این کلمه را نگفته نگذارم - راستگو ترین شخص را که میشناسم و بنا بر عقیده من دور ترین مردم است از دروغگوئی - زن است نه مرد

حسن جمال

شکی نیست که این حسن از فطریات زن محسوب و عمومیتش در زنان و اهمیت آن در نظر آنها بیش از چیز های دیگر است زن عادتاً خشکی را بر نفع ترجیح میدهد و هر طور باشد این اندازه مسلم است که قسمت اعظم از حیات و زندگانش را صرف در چیزهایی میکند که او را خشکل مینمایند و از این جهت (کنف) فیلسوف آلمانی میگوید که - زاوار استپ بر زن اطلاق جنس جمیل بنماییم و در هر صورت این احساس بطور ابتکار در آنها نیست بلکه از روی عادات و اصطلاحات متعارفه است که در حقیقه چیزی را که مردم خوب بدانند آنها خوب دانسته شامفور) میگوید زن مرد را دوست نمیدارد مگر در حال و لباسیکه مردم او را دوست میدارند و اگر در این کلام زیاد

در جمال و خشکی خارج نخواهند شد و گاهی ترجیح میدهد ظرافت و یا کزگیرا بر خشکی ساده چنانچه سادگی متعارف نباشد کتابهای ادبی را هرچه سبکتر و لطیف تر باشد ترجیح می دهد بر کتابهای جدی علمی و زن يك شاگرد خوش گاری است در فنون جمیله ولی فکر ابتکار ندارد چنانچه کم اتفاق می افتد در غیر اسلوب های عادی و راه های معمولی راه دیگری اتخاذ کند حتی در فنون جمال استنباط و بدعت او گم است و کم است موردی که زن چیزی را که ذاتا خوب است ترجیح دهد بر چیزیکه در نزد مردم خوب است مثلاً از مرء ادیب صحیح لخلق مین و لی ظریف و حرکات جالب توجهی نداشته باشد خوشش نمی آید - خانمی را می شناسم که يك زن دمردی که از طبقه شرقاء و مردمان عزیز بود بر صالون او وارد شده در حالی که خانمش دستهای خود را شبکه کرده در دست شهرش نگذاشته بود خانم میزبان از این وضع فوق العاده دلگیر شده و بنا کرد ملامت کردن و این را يك گناه بزرگی تصور کرده اما اعمال فنی آنها کم است برای آنکه در های عمل همیشه بروی آنها بسته و تزیینت فنی نداشته اند مگر تازگی که شروع بتزیینت آنها در این جهت هم شده است و متابعت کرده اند از مردان در در این قسمت و برجستگی در بعضی از فنون مثل تصویر و نقاشی پیدا کرده اند اگر چه غالباً در تصویر های خفیف دست دارند مثل تصویر گل و تصویر طبیعت و تصویر های ریز (مثلاً نور) بلکه در تصویر جزئیات بهتر میتوانند از عهده بر آیند تا تصویر

يك منظره عمومی بآيك صوره اجمالي كونا بر جستگي آنها در لطافت تصوير است و بس - در بعضی از آثار ادبي نيز مهارت داشته و در بعضی ندارند چنانچه در نمايهاي معروف و مشهور هيچيك از صنایع زنان قیست و خلاصه اين شد كه زن براءت فني او كم است و البته بقریبت اين صفت در آنها تكميل خواهد شد و بپايه مردان خواهند رسید

احساسات دینی

اما شعور دینی باتفاق همه در زن زیاد و پرورش در او فوق العاده و مالك قلب ارست ولي تعظیمش بمحسوسات بیشتر است از امور معنویه بلکه گاهی متمسك میشود بصورت و رسوميگه روح دیانت در او نیست ولي اخلاص و صدق نیت زن است كه او را مجبور بنوسل باین كرنه امور مینماید و البته سراوار است بر ما كه احترام كنیم هر چه زیرا كه تسلیت قلب بشر در اوست پس دین ملجاء امین زن است در ساعتهاي فشار و تنگی بواسطه ضعف و نرس و اضطراب زن در غالب قضایای اجمالي بدون شك و تردید قبول می نماید بلکه بتمام جوارحش تعلق پیدا میکنند بآنها ولي مرد بواسطه كامل و فكر و دقت و فلسفه باقی ایمانش ضعیف میشود [رینان] میگوید همیشه زنها با هر انتقاد و تحقیق كه در اطراف دین میشود مقاومت مینمایند و آنها را اثر مسائل دینی - تصدق نمیكنند - و این صفة قابل تقدیس است - و باید مسرور شویم - و معلوم است این شعور در زن اثرات عظیمه

داشته - بلکه قوه بزرگی است که باید او را تهذیب و پاک نمود از چیزهای دیگر که با او خلط شده و استخدام گرد آن را برای فائده زن و فائده جامعه بشری -- زن فطرتاً متسکین است - و ناچار بتمسك بیک دینی خواهد بود - بلکه زن هر وقت کسی را دوست داشت - حبیبش را بمنزله دین خویش قریض نموده و با او مخاطبه دینی که ورع و عبودیت باشد می نماید - اگر چه بواسطه - تازه جوئی هم ممکن است از این صفت دست کشیده - و هر جهت لازم است این صفت را در او تکمیل نمود - برای اینکه می بینیم تربیت دینی خاصه برای دختران ضروری است و سعید ترین مردم در دنیا کسی است - که دارای قلب الهامی و یقین بیک غرضی داشته باشد - این عالم بدست او خواهد آمد

فصل نهم

ذکاوت

طبیعة زن دارای ذکاوت فوق العاد است که چنانچه مردان را مجرد کنیم از تر بیست مملن است - که بگوئیم - زنها کمتر از مردان - در قوه و اقتدار بر رفع حوائج خود نیستند بلکه ممکن است که زن در تدبیر اموری که بهر دو جنس مستاس دارد بر مرد برتری جسته - در طبقات عامه - و اهل زراعت - غالباً زنها هم صاحب خانه و هم مدیره هستند - اگر

چه اظهار باین جهت نمایند و مهارت و رجسته‌گی آن‌ها
در این خصوص بیش از مردان است - چنانچه مال اندیشی -
و احتیاط آن‌ها در آئینه خودشان و اولادشان زیاد - و اگر
يك مكروه بخوانه وارد شود کیفیت خلاص از آن مكروه را
خوب دانسته و هر عارضه که بر خود و اهل خوانه وارد میشود
از عهده خلاصی از آن بخوابی بر می آید بگی از اطباء (ریف)
میگفت زن‌ها در سئولانی که لازم است طبیب از حالت مریض
بناماید بهتر جواب داده و مردان آن‌ها از عهده جواب بر نمی
آیند اگرچه حرف‌های غیر مربوط بسؤال هم میزنند ولی طبیب استفاده
خودش را می نماید و اما در طبقات متوسطه خاصه اهالی شهرهای
معتدل الحال مردها تفوق عقلی آن‌ها بیشتر است و اینهم
راجع است بقربیت و تهذیب اگر چه برابری آن‌ها نیز تجاوز از
کارهای خودشان نمیکنند در باره این مردها گفته اند که اگر از
کارش فارغ شد دیگر چیزی نمی داند و اما طبقات عالیّه زنان
غالباً برابری پیدا میکنند بر مردان و در زکات و هوش
بیایه میرسند که مردها عاجزند از رسیدن بان بلکه مردها مشغول
بمذات حیاتی محسوسه و بازی و ملامتی هستند و مراد ما از زکات آنی که
در زنان اعتراف نمودیم زکات بمعنای عام است که قدرت بر فهم جوادت
و چیزهایی که هر روز بر انسان عارض میشود باشد و اما در زکات
بمعنای دیگر که شامل انواع دقت و تأمل و فکر در نظام و ترتیب
و قوه انتقاد و تحقیق در امور راجعه بمآکات بشری آری از آن
نصبی دارد؟ خیلی دوست میدارم که از این قرائن نیز جواب

گفته ولی از خوانندگان اجازه میخواهم که مراتب زکات عمومی را بیان و تمیزاتش را شرح داده و پس از آن جواب بگوئیم

تمیزات هوش زن

ممکن است توصیف نمودن زکات زن را بجهندی برای آنکه کامل او کم و زود ب نتیجه میرسد یکی از خانمها در وصف زکات هم جنس خود میگوید هر چه بماتلقین گزند علم بار پیدا نکرده بلکه او را حفظ و نگاهداری می نمائیم و کلام این خانم دو چیز را میزاند یکی آنکه معلومات زن شبیه است بسحر و غیب کوئی و دیگر آنکه کمی تربیت او را دارای يك فضیلت دیگری کرده است که آن ملکه اقتدار بر حفظ امر باشد و گاهی این اقتدار ناشی میشود از ارم بودن زن که مطالب را بیک اشاره و يك نظر استکشاف می نماید و بعضی گفته اند زن يك مهارت و سوشاری و زورکی دارد که مطالب را با سرعت و یقین درک می نماید و این ناشی است از اضطراب دائمی که در مراقبت احوال مرد و ردیفهای خود دارد [رو بوا] میگوید مرد در فلسفه باقی مقدم است بر زن در دلهای مردم ولی زن مهارت در درآوردن مکتوبات قلبی مرد دارد زن مطالب را کشف و مرد در فلسفه او وارد میشود و گویا در زن بگونه طبیعی است که پیش روی او را روشن نموده و در مطالب و مشکلات او را هدایت مینماید در حالیکه مرد مشغول فکر نمودن در يك مطلبی است زن او را کشف کرده و ب نتیجه اش میرسد و این قدرت

خیال بکی - از صفات معلومه و واضحه در زن است - خیال است که همیشه آنها را مضطرب و سزیم الانهال در هر چیزی مینماید «مادام دولا میژ» میگوید - چون زنها از اعمال جدی محروم بودند - این قوه در آنها بروز نمود - و بدل از بقیه صفات گردید - هر الم و مصیبتی که زن وارد میشود - ده برابر بر او جلوه میکند چنانچه خالق مصیبت نباشد - و مکرر نیستیم - که اگر این صفت تعدیل نشود - از مراتب لذات کم کرده - زیرا که خیال زنیت میدهد هر چیز را اگر چه وهم صرف باشد ولیکن - چقدر از آلام را خیال ایجاد میکند - و بین شخص و حقیقت حائل میشود - هر جا که خیال آمد - عقل میرود - بلکه - سلطنت خیال در زن خیلی فوق العاده مهم است نه فقط بر احکام زن سلطنت دارد بلکه در اراده او نیز حکومت میثابد لذا زیاد تر و مجالش وسیع تر میشود در صورت ضعف جسم و اعصاب - پس ناچار باید این صفت را در زن تعدیل نمود و معدلی بهتر - از سلامتی ذوق - و توازن در تریث نیست - و اگر این معدل نبود خیال همیشه منشأ اوهام و خطاهای دیگر میکردید و معلوم است که خیال منحصر باین قسم - نیست - بلکه خیال - (مبدع) - که بر جسمشکی و تلاوة شخصی در اوست از اقسام خیالات عالیه است - و وظیفه اش فقط تصور اشیا و بزرگ کردن آنها نیست بلکه در حکم قوه ایست که مطالب را تحلیل زده و - تجزیه - و ترکیب

مینماید و يك سوره های تازه ایجاد نموده و سر اختراع و ابتکار بنزد همین است - و شکی نیست که زن از این واقعی دور و از مرد متخلف است خیلی کم اختراعیست که باسم زن مسجل شده باشد و با اینکه بفنون موسیقی مایلند يك جمعیتی تا کنون از آنها تألیف نشده است در این فن چنانچه شاعر مهمی نیز در آنها دیده نشده است ولیکن عقیده من در این مطالب این است که قصور واقع است بتاریخ زن و تربیت گذشته او لذا اگر کسیکه تتبع کرده باشد - از پیشرفت زنها در سنوات اخیر - یعنی بعد از اینکه در راهی سعی و عمل بر روی آنها باز شد - چه قدر در فنون جمیده باختلاف انواع آن - تقدم پیدا کرده و ما را يك آنیه درخشان تر نوید میدهد - پس باید طبیعت بشری را توسعه داد زیرا که در او قوه ذخیره شده که احیاناً از راهی که بصیر ترین حکما انتظار آنرا نداشته اند منفجر خواهند گردید آیا فیه عجب تر از قصه (جاندارك) آن زن چوین بی سواد هست ؟ که باین صفت در سن بیست سالگی فرماندهی يك لشکر عظیمی را با يك مهارت محیر العقول متصدی شد :

• (حب پی جور پی) •

رغبه در استطلاع مبدء هر علمی است - و قتیکه انسان از چیزهاییکه در اطراف خود دیده متحیر شد و موقعی

حکمه حسن کرد يك دافعي او را بمقرقه آنها سوق مبدهند
اول نمو بيگره علميست - پس آيا اين موهبة دو زن هست؟
بدهي است - كه اين صفت دو مردان كم - در زنان
كمتر است در صورتيكه حب استطلاع را دافع داخلي
داشته - كه شخصي را وادار بكشف حقايق و استظهار
امور خفيه مينمايد - و چيزيكه انسان را تحريص مينمايد - بر
استخراج حقيقت از جاي خود طبيعة - با اجتماع - (اين
است حب استطلاعيكه - ايجاد عالم يا مخترع مينمايد -
اما حب استطلاع و بي جوري در اطراف امور جزئيه وقضاياي
غير مهمه - البته ظهورش در زنان بيشتر از مردان است - و
اين دو اگر چه مظهر يك حقيقت هستند - ولي در خارج
متناقض با يكديگر - و هيچ وقت با هم - جمع نخواهند شد
قسم عالي داني را دور چنانچه قسم داني عالي را خارج مينمايد ،
از مراجعه ترجمه حال ازركان و مشاهير استنباط مي شود - كه
اين عزيزه از كوچكي در آنها بروز نموده - يك ريفتي در
مدرسه داشته - يك روزي بر قائمه حروف (هروغليفيه) مطلع
شد - و ير خود بدون اينكه كسي را مطلع نمايد - و كسي
او را ترغيب كند - الزام نمود - كه اين لغة را ياد گرفته
و احدي بمقصود او آگاه نبود و هر چه پول بدست ور
قصد كتاب فروشهاي قديم نموده - ر آنچه متعلق بلفظ مصر
بود خريداري مينمود - و بهمين منوال تا ده سال متوالي گذشت
چون به فقاهت خود ، از اطلاع خواهرش بر اين لغت آگاه

نموده و مبهوت و متعجب ساخت - و پس از آن بزرگترین
مطلع بر تاریخ مصر قدیم کردید - او است علامه مشهور
(غاستون مېسر) پس مثل ابن موهبه فطریه در استطلاع و پی
گیری در استظهار در زنان جدا گم است اگر بالمرة ممدوم
نباشد - و در مردان نیز بندرت اتفاق میافتد - و اما آنچه
بنظر من میرسد آن است که چنانچه از برای زنان اسباب انصراف
باعمال - جدی فراهم شود و زندگانی و تربیت آنها اصلاح گردد
این صفت در آنها ترقی کرده و از این مرتبه پست به آن
مرتبه عالی خواهند رسید . -

آیا کفائت در بخت علمی دارد

و این تفایة قواش بجز هائیکه که تمام ملاحظین در احوالات
زن انها را دواو متکرنند و میگویند زن مثل طفل از معنی مجرد
گناره گیری میکند (چیز هائیکه مدلول محسوس) ندارد و عاجز است
از استخراج افکار عامه و احکام و مصالح عمومی و بالا جمال
میشود گفت این کلام صحیح نیست و چنانچه معنای حرفی و سطحی
افرا ملاحظه کنیم او را بی پایه و اساس و سست دیده برای
اگره تعلیم و تعلم زن علوم ریاضیه را مثل جبر هندسه خیلی
سهل و از عهده تعلم آن بر می ایستد و شهادت لیسانس در
ریاضیات اولین شهادت غلیظه بود که زنها در ریاضیات هائز شدند
در فرانسه و بیشتر اوقات با يك مهارتی این علوم را یاد
گرفته و تحصیل می نمایند و اگر بخواهیم اسامی نام خانمهایی

که در این علوم بر جسته شدند ذکر کنیم طول خواهد کشید
 و اقتضای بر بعضی میثمائیم در قرن هجدهم يك عالمه بروز
 کرد اسمش [لورا یاسی] در ایتالیا در شهر بولونیا موفق بامتحان
 دوگنری در فلسفه کردید عمرش ۲۱ سال بود پس از آن
 بر تری تعلیم در دارالفنون بولونیا نشست و در آن مقام باقی
 و تعلیم فلسفه مینمود بعد از آنکه شوهر نمود و اولاد هم داشت
 و همچنین (مدام کوفالفسکا) که نازه فوت کرده است معلوم بود
 در جامعه استوکهلم و اکادمی علوم فرانسه در سنه ۱۸۸۸ جایزه
 بزرگی در علوم ریاضیه باو داد و مثالهای دیگری نیز در این
 بین هست که جای ذکر آنها نیست پس از اینجا معلوم میشود
 که زن استطاعت بر جستگی در علوم ریاضیه دارد و در طبیعت او چیزی
 که مانع او از کسب این علوم باشد نیست - و فرق بین زن
 و مرد در این امور اضافی است - و این فرق نیز بلا شبهه
 ناشی از زنده کالی و تربیت و عادات آنها است - ولی آیا از
 آنچه گفتیم میشود استفاده نمود - که قصور زن از استخراج
 افکار عامه و درک معانی مجرد - باطل و اساسی - ندارد ؟ که
 بلکه همیشه این نهمه صحیح و بجای بوده است - ولی بواسطه
 آنچه تقسیم اطراف و حدود این نهمه معلوم شد - زیرا که
 اگر زن موفق بمعلم و مربی خوبی شود - در قسمت های ادبی
 و ریاضی فائز - ولی در استظهار طبیعیات و امور اجتماعی
 چندان مهارتی نخواهد داشت - و نمیتواند احکام عامه را از
 حوادث جزئی و فردیه استخراج نماید و جای تعجب نیست زیرا

که آنچه از حالات زن نیست آوردم انظار ما را صحیح -
 برای آنکه زن غیر از محسوسات مجز دیگر عنائی ندارد و همچنین
 معلوم شد که ذکارت زن فطری و مستمند از قلب او است - پس
 نتیجه این میشود که درس های تحلیلی و معانی مجرد را کمتر
 درک نموده و بر او مشکل است انتقال از خاص عام - و از
 فردی باجمالی - و آنکه صبر ندارد - بر ملازمه قواعد منطقی
 و زنهاییکه در این موضوع نوشته اند تمام معترفند بان اصول -
 يك خانمي در جواب سؤالي كه باو الفاء كردم - گفت - قواعد
 منطقی كار زن نیست و برای این هم خلق نشده و علامه
 مشهور (ربموا) سؤالاتی از بعضی زنان در خصوص استدلال
 بر آنکه معانی مجرد را درك نمی کنند نموده است مثل معانی
 سبب - و معنی - عدد - و دیده است که غالباً تصور آن
 معانی را نکرده - مگر در صورت های محسوس آنها - یعنی
 بدون اقتران - يك چیز هائی که در دائره معلومات او باشد
 درك نمیکنند - و مثل همین حرف را در حکم میگوئیم - تروی و
 تانی در احکام از صفات زنان نیست - بلکه دفعه از مقدمه
 نتیجه منتقل میشوند - و اعتمادشان بر یک دسته از براهینی است
 که در منطق قیمت ندارد و مطلبی را که محتاج است باثبات
 او را یقینی فرض نموده - و در جاهائی که باید بعقل فقط
 گوش داد - بقلب خود اعتماد مینماید - و چیزی خسته نمیکنند
 مگر باکر مجادله باز بلکه متنوره و تا يك الداره عالمه باشد -
 زیرا که بر او مشکل است - حلقه های مجادله را چنگ نموده

و کلمات خود را محصور در موضوع مذاکره نماید - و روزی
 برای یکی از خانها نقل کردم - که امروز یکی از خطباء
 مشهور در موضوع فقر - اطلاق مفصل خیلی خوبی کرد - ولی
 انتظار مردم از او بیش از اینها بود و هر این موضوع
 حرف ناز - نزد - فوری آن خانم جواب داد - آقا اگر احسان
 از دنیا برداشته شود - جای او چه مینشینند؟ گویا من موضوع
 انتقاد خود را بطلان احسان میدانستم - این قصه مثال خوبی
 است - در خروج خانها در اثناء مذاکره از موضوع بحث
 و مثال دیگری که دلالتش بر این دعوا زیاد تر است آن است
 که یکروزی - رشته صحبت بین من و یک خانم بادخترش
 کشیده شده در موضوع زواج - دختر اظهار کرد - که من
 شوهر نمیکتم مگر یکسویه - مثل پدرم باشد - جواب دادم .
 بله ولی خانم گمان مینمایید پیدا کردن کسی مثل پدر آسان
 است ؟ و قصد من از این جواب این بود که پدرش را احترام
 کرده و او را دارای یک مقامی فرض کرده باشم - بعد - از باب
 صدقه مطلع شدم - که آن خانم جوان از این جواب متاثر شده و گریه کرده
 است و اظهار کرده بود - که فلانی - مرا دوست نمیدارد - و سخاوت
 مرا نمیخواهد - و چقدر لازم است - از برای خانها یاد گرفتن
 - قیاس صحیح - و نانی در حکم و تحقیق در دلیل
 و برهان - و تمیز مثبت از غیر مثبت - و ظن از یقین
 - تا در مقام مجادله و مذاکره از موضوع کلام خارج نشده
 و بطور صحیح مواز مطلب خارج نشود - و چنانچه اطلاع بر این

جهت در غیر زنان کم است در زمان کمتر است - و لذا
احتیاجشان با صلاح بیشتر است و خلاصه این بحث این شد -
که زن مقدار عظیمی از ذکاوت را داراست و ذکاوتش تند و
جهنده است - ولی کم عمق و منشاء این نقص طبیعت و
تزیینت است چنانچه آروی و تاملش نیز کم است و زود
خود را ب نتیجه میرساند و از صفات نیز هوشی او آن است
که دقت او در ذکاوت بیش از متانت اوست چنانچه هوش
فطری او بیش از اکتسابی است - و این اوصاف دلیل
بر جلو گیری از تقویت آن حس نیست بلکه بعکس باید آن را
نکمیل و تقویت نمود - و غرض ما همراهی با (شراولیز) که
میگوید زن علمش را مثل ساعت خود حمل مینماید و غرض
این است که بدانند ساعت دارد کار نکند یا منظم کار نکند
برای او تفاوتی ندارد نیست بلکه همراهی با قول مادام
* دو منبعه در * نموده و میگوئیم علم زن نصف علم است -
برای آنکه انتفا میکند بانچه شنیده و در مقام تحقیق از
صحت و سقم آن بر نیامده و در صدد نیست که خودش
مطالبی را کشف نموده با آنکه استکشاف اساس علم و معرفت
نیک است و آنچه من در زمره بینم از ذکاوت فطری برتری
دارد بر آن علم و معرفتی که کسب میکند - پس لازم است که
تعلیم زن قائل از صفات و ملکات فطریه، او نشود و اگر مواهب عقلیه و مختلف
است این امتیاز را هم دارد که او را قادر بر کشف مطالب
خفیه بنماید و از امیال مردم پی جوئی کند و از این جهت است

عجیب از قلب صادر میشود (بول ورجه) میتواند ممکن است هر چیزی را در قلب زن وارد نمود از راه عواطفش و این کلام دارای يك حقیقة قابل تأملی است و شکی نیست که قلب زن التباء و زیرگی او را زیاد میکند و گفته شده است از برای قاب احکامی است غیر از احکام عقل چنانچه قیاسانی دارد غیر از قیاسات عقلی (لامارتین) میتواند خداوند تالوژن را در قلبش قرار داده - و فوق و صحة نظر و محکمی برهن از از صادرات قلب اوست (فولیتز) میگوید تمام فاسقه مردان معادل بآ يك عاطفه زنان نیست حرارة عاطفه با تمام اعمال و افعالش ترکیب گردیده.

نقص در زکاوت زن

عین این حرارت که بر کشت تفوق و قدرة اوست بر قانع نمودن مرد عقل و زراکی و زکاوت آنها را ناقص نموده - زیرا که مانع است از صفای ذهن و انصاف در امور برای آنکه وادار میکند عقل را بر حکم نمودن بدون تأمل و تحقیق (مادام لکر دوسیوسور) میگوید عقل حکومت عادلانه نمی نماید مگر در صورت آرامی و چنانچه در حال اضطراب حکمی از او صادر شود مشوش خواهد بود و زنان هم آست نه در حال آرامی و سکون باشند خاصه در سن جوانی و لذا ناچاریم که در احکام صادره از آنها شك کنیم بین چیزهایی که دوست میدارند و آهائیکه دوست نمیدارند و البتة متانت و سنگینی فوق العاده لازم است

که شخص بر مبللای خود تسلط یابد و بدیهی است که بر صاحبان
 نفوس حساسه مشکل است که از طریق عقل و الصافی تجاوز
 نمایند خانم نویسنده معروف باسم (ژورژ آلبوت) می‌نویسد -
 اشخاصی که طبع حساس دارند اینطورند و غالباً افکار آنها سایه
 عواطف آنهاست و خلاصه نقص در زکات زنان در کون واقع و
 اعتماد بر اوست (واقع در فطر خودشان) و قطع نظر از تاثیراتی
 که عواطف در احکام زنان دارد اسباب دیگری نیز هست که مانع
 از صحت نظر و رای آنهاست و از آن جمله است کثرت نظر
 در جزئیات و ملاحظه دقائق و این از اوصافست که بر اودشوار
 میکند مطالب را با جمالش درک نماید و در وصف زن
 گفته اند که وقت آنها در منازل مانع است از دیدن شهر
 چنانچه نهاشای درختان مانع اوست - از دیدن منظره باغستان
 - پس اگر از برای زن میسر شود - چیز را که بر
 مرد مشکل است تمیز او در يك لحظه استکشاف نماید - از
 الهامات طبیعت اوست - و به عبارت دیگر - سرعت
 انتقال دارد - نه خوش فهمی - و لذا ممکن است که
 بگوئیم - ذکات زن سطحی است - [شوابهور] میگوید
 - زن کوتاه نظر است - این صفت او را از تمیز دادن
 در امور بطور صحت باز میدارد چه دور و چه نزدیک -
 و شکی نیست که این اوصاف بد و خوب که تطبیق بر حالات زن
 میشود - لکن معلوم است - که فضائل و نقائص با هم

مرتبط بوده - و هر چیزیکه دارای فضیله است از جهتی -
 دارای منفعت است از جهت دیگر - ولی چیزیکه هست -
 ملاحظین در اخالات زن طریقی افراط - و تفريط رفقه الله
 - بعضی جهت مدوحه را کمرفته اند - و بعضی جهت
 مذمومه را - ولی در حقیقه مطلب یکی است - گاهی به
 صورتی بیرون آمده و گاهی در لفافه و صورت دیگری
 (مادام دوریموزا) میگوید یکی از اواقص ما زنان آنستکه
 افکار خود را مربوط بهم و اطراف او را در موقع ورود در
 مسائل عامه نمیتوانیم جمع کنیم - و اگر چه سرعت ادراک
 ما زیاد است - و شاید از این جهت برتری بر مردان داشته
 باشیم - و لکن تاثیر و افعال ما زیاده تر - و البته این حال
 ما را از انصاف - و راستی نظر - و صحت حکم - و منافع
 دور می نماید و تامل زیاد در یک موضوعی بر ما مشکل است
 (مادام دو لامیر) میگوید قدرت و قوت عقلی - و دقت تامل - در
 زن نیست - برای آنکه عاطفه او را بازچه خود قرار میدهد
 - و افکار در ذهن او منظم و مرتب میشود - و لکن به
 دستور طبیعت او نه به تامل - و دقت و فکر و یک خانم دیگر میگوید از
 نواقص ما این است قوه که مغز را از پوست جدا کنیم -
 نداریم و تمام این اقوال بمنزله دلیلی است بر آنچه مشهور است
 که زن دارای منافع صحیحه نیست و در هر صورت عاقل و
 نادره ترین زنان - از این نقص سالم نیستند (غونه) شاعر
 آلهای نقل میکند ~~که~~ بگر و زی که مادام دوستال رای بدن

من آمده بود - (در آیینی که نفی بالاز شده بود - و گاهی
 بدیدن من میآمد - لدی الورود اظهار کرد - که این طاغیه
 (نابایون) روموا (فرمانده و بعضی از رفقای او را بتمهه
 خبیثت گرفته است - میگوید و منهم مثل سایرین این شخص
 در نظرم اهمیت داشت - در فکر رفتم که بفهمم - چه پیش
 آمده است - که نتیجه اش گرفتاری این شخص مهم گردیده -
 ولی چیزی نگذشت که مادام از این موضوع صرف نظر نموده و
 بمطالب متفرقه دیگری پرداخت - و اما من همانطور در حال
 سکونت و آرامی و در فکر بودم - و نتوانستم بحرفهای ارجوایی
 گفته باشم - مادام مرا ملاحت نمود و اظهار کرد - شما
 همیشه عبوس هستید - و هیچ نمیشود با شما بابك بشاشتی صحبت
 نمود - من نتوانستم صبر کنم - گفتم خانم - گویا شما در
 حرفهای خودتان چندی نیستید - و نمیتوانید - عنایت تاهی به
 مطالب داشته باشید - شما لدی الورود بمن خبری دادید که
 اسباب اضطراب فکر من شده و حال میخواهید - با شهادت
 صحتی وارد شده و خارج شوم و حقیقه این قصه فوق-
 العاده مربوط ببحث ما است - خاصه که طرف این قصه
 مادام دو-ثال ادبیه معروفه است - و این خانم در زنان کمتر
 از (غوغه) در مردان نبوده بلکه از نادرات دختران هم جنس
 خویش محسوب میشود - از حیث فطانت و عقل و با وجود همه
 این مطالب که ذکر شد از این عقیده که ذکاوت زن بیشتر از مرد
 است دست بردن نخواهیم داشت . بلکه . مظاهر ذکاوت آنها تفاوت

دارد - پس بنا بر این لازم شد - اجزاء و عناصری - که
 زکات از او مرکب می شود - تحلیل نموده و این مواهب زن و
 مرد مقابله نمائیم

* ادراک *

قوه ادراک به معنای حقیقی آن - قوه عقلیه است - که
 بیان میکند برای ما مبادی اساسیه بدیهیه را مثل - مبدء سببیه
 و هر حادثی محتاج است بسبب و مبدء مناقضه و اینکه دو صفت
 متناقض با هم جمع نمیشود - این قوه مشترک است بطور تساوی
 بین این دو جنس - و فرقی بین زن و مرد در این جهت نیست
 و اگر این واحد نبود - نفاهم بشر محال - پس نقص در زن
 چیست ؟ از جهت دقة حواس نقصی ندارد - و هر چه در این
 خصوص نوشته شده است بجائی نمیرسد - و فرضاً همراهی تنیم
 با کسانی که قائلند که حاسه شامه و ذائقه زن خشونت دارد ولی
 هنوز نتوانسته اند اثبات نمایند - و زن و مرد در این جهت
 نیز تفاوتی ندارد - و در بقیه حواس دیگر نیز کمتر از مرد
 نیستند (لامسه و سامعه و باصره) و شکی نیست که این
 حواس اهمیتش بیش از آن دو است - برای آنکه معلوماتی که -
 اینها جلب مینمایند برای عقل زیادتر از آن دو است - و
 در هر صورت دقة حواس و خشونت آن مرادط به قوه
 عاقله نیست - و نبوتن - و دیکارن - صاحبان حواس

منازه نه دند

❀ قوه ذاکرة ❀

بدیهی است و باتفاق همه این قوه در زن بروز و ظهور
 فرق العاده دارد و شاید بعضی که این قوه را در زن منکر
 شده اند - رای آن بوده که چیز های دیگر را در او منکر
 شوند و الا تخصص زنها در این موهبه - از بدیهیات اولیه است و شواهد
 زیادی بر تفوق زنان در این صفت داریم - امتحانات عدیده و تجربیات
 بر ما ثابت کرده است که دختران در هر چیز یکه حفظ اولازم
 است کوی سبقت را ربوده و حتی در جاهائیکه حافظه تصرفاتی
 نمیتواند بکند فرق العاده میل باعاده آنچه بانها تلقین شده
 است دارند زیرا که اعتماد به خودشان نداشته و همیشه مطالبی
 که بانها گفته میشود ناچار بحفظ آن هستند و از شاگردان
 دارالمعاملات فرانسه يك وقتی در موقع امتحان این سؤال شد
 آیا میل خاصی در موضوع یگی از درسها دارید چهار نفر از
 پنج نفر آنها بتاریخ مایل بودند و در تاریخ خصوصا مهارت
 تامی دارند هر وقت از آنها وقائع گذشته سؤال شود اگر چه
 بز آنها مشکل است اسباب و نتائج حوادث گذشته را نقل نمایند و از
 اینجا معلوم میشود علت لرمی و اطاعت آنها و صفات دیگری که
 تمام معلمین متفقند که در دختران لازم است حتی اینکه يك
 معلمی را می شناسم که همیشه شکایت داشت که هر چه سعی میکنم
 که شاگرد های من درسهای خود را بغیر از ترتیبی که برای آنها

بواسطه انطباع آن صورت است در ذهن آنها و برای استاد و
 معلم محبوب نمکزن است هر مطلبی را بآنها یاد داده و آنها را
 قانع نماید و اما اعتماد بر ذاکره آنها بقیه قوا را مهمل نموده
 و ضرر عظیمی متوجه آنها میشود و معلوم است که این نقص
 مختص بزنان نیست (غواه) میگوید چقدر در این عالم صدا کم
 و صدا زیاد است و سزاوار است که خیلی مردان کلامیکه
 (مادام در سیفیه) که در حق خویش گفته است آنها نیز در
 حق خودشان بگویند میگوید من چون يك
 مخلوق انیس الیفی هستم چنان چه میدانید - اکتفاء
 میکنم همیشه بتردید در رای آخری که می شنوم - و سبب
 اینکه آراء شخصیه در آنها کم و غالباً تابع آراء عموم و
 محیطی که در او زندگانی میکنند خواهد بود - و سبب
 محافظت زنها بر عادات قدیمه که با آن انس داشته اند این
 معاشرت است (ابتکار) با تفاق تمام مطلعین از حالات
 زن این قوه در او نیست - و خلاصه کرده است این نهمه
 را (نرل فوجت) سويسری در مقاله که می نویسد راجع باین
 موضوع - و میگوید من مواخذه بر کسالت شاکرانی خود
 ندارم - بلکه آنها بعکس همیشه آگاه و منتبه هستند -
 و مواظبت در حفظ دروس خود و نوشتن یاد داشته ها می نمایند
 ولی چیزیکه انتقاد بر آنها دارم - همان اطاعت کور کورانه
 است که از معلم می نمایند - میگوید امتحانات من بر

من معلوم کرده است که دختران بر پسران برتری میجویند - در امتحانات و چنانچه ستولانی که از آنها میشود - خارج از این چیزها نیکه - در صف گفته شده - یا در کتاب بیان شده است نباشد - نتیجه امتحانات آنها فوق لغاده - جالب توجه خواهد بود - ولی در صورتیکه سئوالات بغیر طریقی که معلم بار آموخته یا در کتاب دیده است نباشد - عاجز از جواب می باشد - برای آنکه در تشخیص سئوال عاجز اند - و نتیجه مطلب - * دقت فوجت * این شد - که زن بمنزله خزینه ایست - برای محفوظات خویش - ولی در چیزها نیکه ابتکار لازم دارد قاصر اند - اگر چه بگنفر از همقطار های دکتر با او مخالفت نموده - و در مقاله که بعد از مقاله دکتر منتشر نموده میگوید - «ایک امر ذاتی ظاهری در عموم شاگردان چه پسر و چه دختر ندیدیم * - و برای سهل شدن این موضوع لازم است صفات دیگری - که مرتبط است - باین موضوع ذکر نموده - مثل خیال - حسب بی چوری لیاقت در بحث علمی

* خیال *

اجمالاً خیال در مزاج زنان قوه فوق العاده دارد - که آنها را وادار می کند - بر مبالغه در هر چیزی - از خسته گی و هموم - و آرزو - و بر آنها خیلی مشکل است که امور را بطوریکه هست دیده و آنرا ترك نکنند - با اتفاق تمام -

که در فن گفتگو و در مراسلات دوستانه مهارت تامی نشان داده و لکن تقصیر آنها در چیز هائیکه صدق نظر و صحت قیاس و منطق بودن آنها لازم است و اجلازنها در ادبیات بهتر از علوم مهارت دارند و ممکن است آنها را بتدریج در افکار علمی و اصلاح زیادهای از حصر خضوع و طاعت و تصدیق بلا تصور و ادراک نمود و بدیهی است اصلاح این امور ممکن است اگر چه مدت زیادی لازم دارد و البته باید آن موانعی که عقل زن را مقید نموده برداشت و در مقام تربیت و اصلاح آن بر آمد و ما نمی توانیم موقع بدست آمدن نتیجه را پیش بینی نموده و روزگار وقت اثرا همین می نماید بلکه سزاوار است که وقت و موقع نتیجه را بخود ختمها و اگذار نمائیم که تعیین نمایند و ما استبداد خود معین نکنیم و در هر صورت غرض ما هم دوشی زنان با مردان در بحث های علمی و دقت های فلسفی نیست و لکن تقدم و پیشرفت بشر در کار خانه عالم با مکتب فیلسوف تمام نمیشود و ناچار زنان نیز باید معاون یا مردان بوده و بار اجتماع را که بار سنگینی است بکمک یکدیگر بکشند و بدیهی است که آرزوی زن آن نیست که عالم یا فیلسوف شود بلکه از جامعه عقب نیفتاده و تالیك اندازه با روزگار بزرگ شود و حسن زندگانی خود را بمانشان داده و از حیات لذت ببرد و ممکن است التزام بروح خوفه بر قدیم که در زن موجود است برای این فائده باشد که در مقابل هجوم مردان بر آنها بجزایر های تازه مجهول مقاومت نموده و توازن

فصل دهم

اراده زن تعریف اراده

وظیفه احساس در حیات قبول نائیرانی است که متجر بعمل میشود و وظیفه زکات ارشاد و تمیز است قبل از اقلام در عمل و بعبارة دیگر احساس ما را وادار بعمل نموده و زکات را عمل را نما نشان میدهد اما اراده مجری این احساس و محرك ماست طرف مقصود و معلوم است که این تحلیل تحلیل عقلي است زیرا که این عناصر مستقل و از یکدیگر جدا نیستند برای آنکه ما در هر لحظه حس نموده و فکر میکنیم و عمل می نماییم و فرق در ظاهر بودن یکی از آن قواست یکدسته از فلاسفه حریت اراده را در انسان مکر شده اند و انسان را بمنزله يك آلات میکانیکی دانسته که قوای مختلفه او را حرکت میدهد و باضطرار متوجه میشود طرف قوه ای که غلبه است با آن جهت که تفاعل قوا تعیین می نمایند و لکن عقیده من برخلاف آنهاست و معتقدم که در نفس انسانی قوه ایست که تگوبین خالق نموده و چگونگی نفس با اوست و بعبارة دیگر بشر دارای يك اراده آزاد است که آنچه بخواهد میکند و چو در اینجا مقام توسعه این بحث نیست از آن صرف نظر مینمائیم چیز که سزاوار

ملاحظه است این است که قوه اراده غیر از قوه حیاتی است برای آنکه در مردم دیده میشود گسائیگی دارای نشاط جسدی و قوه حیوایی عظیمی هستند ولیکن ارادات آنها ضعیف است و بعضی از مردمان لاغر نحیف دارای اراده قوی هستند و اراده در معنی دارد خاص و عام اراده بمعنی عام شامل تمام اعمال و افعال انسان میشود و اراده خاص اراده ایست که از روی بصیرت و دائمی باشد و بر یک مبادی معلومه مقینی باشد که انسان آنها را در عالم حیات میزان زندگانی خود قرار داده و چنانچه مرد بر او توصیف کنند باینکه صاحب اراده است مراد این است - و مقصود از این جمله اشعار داشتن باینکه مالک اختیار خویش و قادر بر تدبیر امور خود میباشد و بنا بر این معنی در انسان دو نوع اراده دیده میشود - اول قوه ای که تعیین مراد نموده و ثانی قوه ایست که تنفیذ مراد میکند پس فقط تعیین مراد و استقامت در او کفایت نکرده بلکه اجراء لازم دارد و شکی نیست که قوه تنفیذ و اجراء اهم از قوه جزم و ثبات است گذشته از اینکه قوه تنفیذ و اجراء در مردم کم و فقط اکتفاء می کنند بهزم و آنها بیکه عزم خود را تنفیذ میکنند بسیار کم هستند - پس مرد اراده مردیست که اگر عزم بر مقصدی کرد - در مقام تنفیذ و اجراء آن بر آید و هیچ چیز را مانع از تنفیذ اراده اش نبیند - و بعضی هستند که اگر در راه مقصود خود مانعی تصور کنند - از مقصد

استعفا داده و از این جهت است که همیشه مقاصد مختلفه داشته و ثبات و استقراری ندارند و البته اینها مردمان ضعیف الاراده هستند و اینجا يك ضعف دیگری در اراده هست - که او را عناد میگویند خیلی فرق است بین عناد و - ثبات عناد بمنزله جودی است در اراده و کاشف است از نقص خلقی در تکوین - مظاهر اراده در زن چیست؟

(جرئت)

ضعف معنوی زن ضرب المثل است - و چنانچه مرد را شبیه بکنند بزنی و این جهت توهین خود دانسته - و در نظر مرداهانتی از این بزرگ تر نیست - که شبیه باشد بزنی در جبن و ترس - و تو بازنان این معنی را تصدیق نموده اند * مادام دو مثنیون * میگویند از فضائل جنس ما رقة است باس و جرئت در میدانهای جنگ را بردان تخصیص میدهیم و با اخلاق ما غیر از حیاء و تواضع چیزی ملائم نیست و با این وجود شواهد زیادی بر شجاعت زنان در بعضی اوقات داریم و لازم نیست که يك ستونی باز نمود و اسامی زنانیکه در این صفت ممتاز بوده اند ذکر نمائیم و از مثالهاییکه بموضوع ما مربوط است قضیه ایست که تأسیست نقل میکند از زن استیقا فیلسوف که در موقع وفات شوهرش خود را با تیغ مجروح نمود و نزدیک بهلاکت رسید - و باز تأسیست نقل میکند قصه يك زن رومالیرا در موقعیکه او را احضار بمعكمه

عموده بودند - برای محاکمه خود را خفه کرد - برای آنکه
در مقابل قضاة ترس بر او مستولي نشود چنانچه بر همقطارهای
او جبن مستولي شده و همه را متوجه بهمدیگر نمودند و قضایای
زنان هند ورا که خود را با جنازه شوهر در آتش انداخته و
میسوزانند مشهور است و در تاریخ از این قضایا زیاد و چقدر
از زنان بامرد در جنگ شرکت جسته خاصه در موقع انفلیات
و چنانچه این قضایا انفاقیه باشد این اندازه دلاکت دارد
که طبیعت زن حاضر برای اینگونه فدا کاری و شجاعت مثنوی
ایز هست - و معلوم است - که شجاعت زن نوع خاصی است
خصوصا در موقعیکه حال مقتضی صبر و تحمل باشد

قوله جمع و تفریق

شکی نیست که این قوه در زن ضعیف تر است از مرد آیامشاء این
ضعف و سستی فطری است در زن؟ نه بلکه در حقیقت از
شدت انفعال اوست پس مانع زن از نداشتن قوه جمع و تفریق که
در حقیقه عدم استقلال فکر باشد نیست مگر حد ذاتی و زبانی
آرزو و تلون در میل آنها و البته این صفت او را از استقلال
در حکم و رای دور نموده و معلوم است که استقلال در حکم
اولین کشف از استقلال ذاتی است و برای اینکه موجبات واسبابیکه
ما را جلب میکنند در امور تبدیل باحکام و مقرراتی بشوند و
شرط لازم دارد یکی استمرار اثر آن سبب و موجب و دیگر

آنکه بایستی آن سبب با فکر و تأمل مزوج شده باشد تا آنکه عقل او را قبول کرده و با او موافقت نماید و این دو شرط غالباً در زن موجود نیست یا بواسطه میل و آرزوهای او است یا بواسطه غلبه يك آرزو در زندگانی او میباشد. حاله اول آرزوها متوالی و دنباله هم بر قلب او وارد شده و استقرار ندارند و در حالت ثانی بندگان عشق نور بیهیضی را می نماید که تمام اعمالش را خاضع نموده بعضی گفته اند زن یا هیچ جزئۀ ندارد یا آنکه در جزات نیز منطرف و ناز و جو است و این هر دو از ضعف خلقی زن است و یکی از صفاتی که زن را از استقرار و ثبات دور می نماید حس تقلید است برای آنکه زن طبیعتاً قاصر است از اعمال فکر و افکارش همیشه تابع افکار خانواده خویش یا عادت یا عرف یا رای عام بوده یا تابع فکر کسی است که او را دوست میدارد و زن محتاج است همیشه او را معاونت و ارشاد نمایند با او رمادی و معنوی و چنانچه احياناً دیده شود که يك زنی پس از رفتن نکیه که زندگانی خود را خودش متصدی شده و اداره مینماید بزودی احساس خستگی فوق العاده نموده و بلزدیگان خود شکایت خواهد نمود و چنانچه بصیرت و بینائی در احوالات دختران داشته باشی می بینی که آن نقص خلقی که احتیاج به متانت معنوی و اعتماد بر نفس باشد از صفات مرغوبه آهاست و عامه دخترانی که صاحب استقلال در رای و اعتماد بر نفس باشند نمی یسندند و این نقص را بقرینت صحیحۀ باید اصلاح نمود تا قوه

حکم و عزم در آنها تقویت شود بشرط آنکه از ظرافت او چیزی کاشته نگردد و شاید این مسئله اهم مسائلی است که در تربیت دختران لازم است

(قوة تنفيذ واجراء)

مايه قدرت زن در اجراء نمودن آنچه را که خيال در او تثبيت نموده و آن خطوطی که برای او رسم کرده بجه اندازه است؟ در این خصلت از مرد نیز متخلف است برای آنکه در ابتداء هراسی خوب وارد شده ولی در آخر از عهده ختم و انجام آن بر نخواهد آمد و سبب این ضعف طبیعی همان تلون و تفنن در آرزوست - چنانچه در شدت قابلیت نائر بیان نمودیم (ریشتر) میگوید میشود مرد ذبال هوس خود را بگیرد ولی زن هوسهای او را بسوی خود میکشاند - مرد متابعت از بکراه و مجرای شدیدی می نماید ولی زن بجاری مختلفه او را باز بجه قرار میدهند و از این جهت زن موصوف نبلون شده در حالیکه تعمد باین تلون نداشته بلکه طبیعی اوست و (ریبوا) یکی از امراض اراده زن را صفت تلون قرار داده و تفصیلا او را بیان مینماید اگرچه ما او را مرض نفسانی نمیدانیم مگر در وقتی که از حدود خود تجاوز نماید و نیز (ریبوا) ضعف اتياء را در زن از امراض اراده بیان مینماید ولی در حقیقه اینها نتیجه عجز انسان است از مالک

بودن نفس خویش و مسلط نبودن بر عواطف برای آنکه در شخص صورتهای جذابه منعکس شده و غلبه می‌کنند بر مواعظ و اقدام مینماید در عمل بدون رویه و فکر و گفته است (رفیدو) اطفال و زنان و اصحاب عقول خفیفه قدرت بر حصر انتباهات خود تا يك مدتی ندارند زیرا که تأثیرات نفسانی که اشیاء را در خارج ایجاد مینماید در نفوس آنها ضعیف است و خلاصه این شد چیزیکه مانع زن است از محصور نمودن انتباهات خود تا يك حدی - مالك نبودن اراده و انفصالات نفسی اوست با کثرت و مذاقص آنها و از آثار مالك نبودن اراده تفرق اغراض و آرزوهاست - و بدیهی است که مرض عصبانی در زنان زیاد و از آن امراضی است که بر اراده و استقامت و ثبات حکومت مینماید و زراهمیشه متزلزل و مضطرب در رای و عقیده و مسلک خواهد نمود.

(جلالت)

و با اینکه انتقال و نابون و نازه جوئی را در زن تسلیم نمودیم - چنانچه محکوم بکی از عواطف بشود تحمل و صبرش زیاد حتی بر صبورترین مردان بر تری خواهد داشت - و بدیهی است که این تحمل و صبر باید در نحو تأثیر يك عاطفه باشد - و آن عاطفه - یا دوستی قوی یا ایمن محکم

است - که بز قلب او حکومت مینماید و نمیدانم قبل از من
 کسی این امتیاز را در زن ملاحظه کرده است که در آلام و واردات مهمه
 صبر و جلا دوش بیشتر از آلام و واردات جزئیه است - کمتر زنی
 دیده میشود که از دیدن يك موش یا يك حیوان غیر مهم دیگری
 مضطرب نشود و لیکن در امور عظیمه يك صبر و تحملي بروز میدهد
 که اسباب حیرت و تعجب خواهد گردید و قصه غرق شدن (کشتی)
 اوریفون (که در موقع اصطدام با کشتی دیگر در شرف غرق بود در
 ۱۸۸۶ یکی از مسافران آن کشتی نقل میکرد که ثبات و صبری
 که امروز بزرگ زنهای بخراج دادند مرد ها نتوانستند ولی با وجود
 آنها گاهی در مقابل اتفاقات کوچک چنان خود را گم کرده و
 مضطرب میشوند که تصورش مشکل است مثلاً در سواری در شگه
 چنانچه تصادف با در شگه - دیگری بکند یا با يك جمعیتی
 نزدیک شود - بکمر نه از جای خود حرکت کرده و اظهار
 اضطراب مینمایند - و در شدائد و آلام فوق العاده صبور و
 متحمل است و در زن استطاعت تحمل فقر زیاد است خاصه
 اگر فی الجمله درایت و مقننات معین او باشند - ولیکن زلهائو
 هم دیده میشوند - که در راه اتفاق و تبدل شوهر های خود
 را وادار بر هر کار پستی مینمایند - برای آنکه با روز های
 خود برسند و در چنین حالی مرد ملامت می شود از متابعت خود
 از همچه زنی - يك خانم انگلیزی برای من نقل کرد که
 انگلیس ها میل ندارند که زلهای در بعضی از دوائر دولتی

استخدام شوند از قبیل پست تلگراف - زیرا که غالباً صبر و تحمل و مهربانی آنها کم است - خاصه با زنان - و دید شده است که مرده ها در خدمتگذاری ملایم و نرم تر هستند - و یکی از عقبات مانع از اجرای - قوه تنفیذیه - روح خلط و تعقیدی است که در آنها هست - یعنی هر مطلبی را که بخواهند بیان کنند بی سروته و تره خورده و بی محصل است و از فطرت زنانه است که کج کوئی و طول دادن در صحبت و بطور ساده و طبیعی هیچ چیز را نمی بینند چنانچه در مقصد خویش راه نزدیک را کمتر اختیار میکنند گفته اند متعذر است يك زن را دیده که بگوید امام شد بدون شرح و تفسیر یا آنکه بگوید بله یا نه بدون آنکه خطبه در شرح آن بخواند

عناد

[موانعین] نویسنده فرانسوی میگوید صدها از زنان شناخته شده اند که ممکن است آنها را وادار نمود که با آتش نفتی خود را بسوزانند و از رای خود بر انگردند مثلی است معروف در فرانسه که میگویند تخم کردن سنگ ممکن است ولی اصلاح زن ممکن نیست و گفته شده است عناد ثبات ضعیف است و خیلی مشکل است بر زن از رای خود بر گشته و اعتراف بغلط خود نماید و این کلمه خیلی کم از او صادر میشود (خطا کردم) و از این جهت غالب ارادات زن بصورت عناد بیرون آمده و

معلوم است که مراد از این مثل معروف که هر چه زن میخواهد خدا میخواهد همان عناد است و البه این صفة را در او باید اصلاح نمود و بشریت صحیح او را مالک اراده و مساطبر نفس خویش نموده تا از انفعالات شدید متاثر نشود

(فصل یازدهم)

برکشت زن و عاقبت او

غرض از تربیت اساسی اتماء و پرورش دادن صفات غرس شده در هر مخلوقی است که صلاح تربیت را داشته باشد تا آنکه بغایت وجودی خویش برسد و لذا باید آن غایتی که زن برای آن خالق شده بدانیم تا آنکه بتوانیم خط سیر معینی برای او تعیین و مشی او را در عالم حیاتی معین نمائیم

عایت زن در وجود

جواب عقل و فلسفه صحیح از این سؤال این کلمه است - (که زن خلق شده است برای اینکه شریک مرد باشد) مادام دوستال میگوید وجود تربیت دختر برای آنست که یکوقتی رفیق مرد خواهد بود - مقصد نهائی آن است که زن زوجه - یا مادر بشود - پس بر عهده تربیت است که او را اهلیت این - مقام داده - تا آنکه آن راهی که برای او تعیین شده است شناخته

و بوظایف خود قیام و سعادت خود را جلب نماید - ابن يك
 حقیقتی است که مجال جدال در او نیست - بلکه اساس نظام
 اجتماعی است - و تربیت نمیشود مگر آنکه آن حقیقت را
 دانهائی خود قرار دهد - و من بخدا پناه میبرم - از اینکه ابن
 مبده اساسی را اهلال نموده و از اشخاصی هستم که عقیده
 ام این است که مرد هم خلق شده است برای اینکه شوهر - یا
 پدر باشد بلکه - آلهائی که از وظیفه مردی خود داری مینمایند
 آنها را مجرم میدانم چنانچه در مرد این عقیده را داشته باشم
 در زن بطریق اولی دارای این عقیده هستم ' بلکه اعتقاد صراح
 من در غایت وجود زن این است و بنا بر این میگویم - که
 غایه اولیه زن آن است که شوهر کند در وقت استطاعت و
 چنانچه خداوند باو مرحمت کند اولادی داشته باشد پس از
 آن آنها را تربیت کند - پس زنیکه این طریقه برای او ممکن
 است و خود داری می نماید بایستی بر او گریه کرد و بدیهی
 است که ابن مبده اساسی را باید تحدید نمود و در انچیزهائی که
 لازم است در تحفظ و نگاهداوی او نظر داشت تا بطور صحیحی
 موفق نتایج بشویم - مفری نیست از اینکه زن و مرد تاسیس
 عائله مینمایند - و این امر بتنهائی موکول بنزن نشده است
 زیرا که می بینیم خیلی از آنها شوهر نکرده
 و آلهائی که شوهر کرده و مادر شده اند زیاد غیر از
 آن دسته که شوهر مرد و قسمت اعظم از زندگای خود را به تنهائی

میکند و اینها امور مسلمه است که غافل از آن نمیشود
 کردید و فرض میکنیم زن معنای مادری و شوهر داری را فهمید
 آیا بهمین میشود اتفا کرد؟ نه - بلکه سزاوار است
 که زن را در چیزهای دیگری که از خواص بشریت است
 یا مرد شریک نموده پس هر کدام از زن و مرد يك جزء از
 جنس بشری را تر کسب میکنند و صفة (بشریة) در هر دو
 اصیل است مرد انسان است قبل از اینکه شوهر یابد و
 بشود و بر او لازم است که صفات انسانی را قبل از صفات
 رجولایه بر خود منحت نماید و همچنین بر زن لازم است
 که صفت انسانی خود را قبل از صفات جنسی خویش بر خود
 واجب نماید؛

(زن در خارج از حیات زوجیت)

گفتیم که زنان همیشه موفق به زواج نیستند قسمت اول از
 زنده گانی خود را در عزوبت گذرانیده و بعضی اوقات تمام
 عمر را در آن میگذرانند چنانچه پس از زواج ممکن است
 بدو شود و این احوال غالبا از تحت اختیار و سلطنت او
 خارج پس آیا از عدالت است که بگوئیم خلق شده
 است از برای آنکه زوجه باشد یا مادر و در غیر این
 حال شانی ندارد؟ و آیا صحیح است که بگوئیم حکم زن در
 این باب غیر از حکم مرد است؟ آیا زن غایبی از حیات ندارد

چنانچه شوهر نکرد؟ و مرد اگر زن نکیرد خطائی در غایت حیاتی خود
 نکرده؟ همیشه از مردها میشنوم که میگویند چنانچه زن الکبریم از
 مردیة ما چیزی کاسته نمیشود و در همان کمال خویش باقی
 هستیم بلکه بعضی مدعی هستند که عزویت برای اهل علم و فن
 و عمل لازم و ملائم با عمل آنهاست باعتقاد من این اوهم باطله
 ایش که در مغز آنها جایگیر شده و چنانچه مرد از لذت
 زواج و هموم آن خبر دار نشود مرد کامل العیاری نخواهد
 بود و منافاتی بین زنده گانی زوجی و بین زندگانی علمی و فنی نیست و
 آنها نیکه عزویت را بر تزویج ترجیح میدهند تصور از آدی میثابند در
 حالیکه بندی عزویت بیشتر از عبودیت تزویج است و بزرگان از
 علماسیاست و اداره شوهر بوده اند و پدر و زندگانی علمی مانع از کارهای
 اداری و سیاسی و علمی آنها نبوده چگونه میشود بین زن و مرد
 در این جهت فرق گذارد چرا خوب از برای هر دو خوب
 لیباشد - و بد از برای هر دو - و کسی که آن نکند که من
 فراموش کرده ام آنچه را که پیش گفتم از اینکه زن ارتباطش
 بوظائف اجتماعی بیشتر است تا ارتباط مرد آن با خود
 همین فرق ایجاب میکنند که از ظلم بآنها خود داری نموده
 و آنچه را که طبیعت از او گم کرده است برآورد نکنیم -
 آبا از انصاف است که ترجیح بدهیم مرد را بر زن دو
 این چیزها؟ و چرا او را مختار در انتخاب زنده گانی که
 در ذائقه او شیرین می آید نماندیم در حالیکه مرد این

اختیار را دارد چنانچه در عزوبت امتیازی است چرا این امتیاز را برای آنها نمیخواهیم - و اگر گفته شود زواج زن برای حفظ نوع ضروری است زواج مرد هم نیز برای این غرض ضروری است و در پشگاه طبیعت زن و مرد دارای يك حکم هستند و عقیده من این است که یکی از آن دو جنسی که محتاج است کیفیت زندگانی را باو آوری نمود مرد است و در نظر من تنها سببی که گاهی ما را وادار مینماید که بکوتایم زن برای زواج خلاق شده است فقط اضطراب و تزلزلی است که در او دیده و تصور میکنیم که باید بطور اعتماد بر شخص و با داشتن تکیه کام زندگانی کند ولی این تزلزل و اضطراب در اثر تربیت و عادات محیطه بر او پوده است نه طبیعی و چنانچه این امر برای هر زنی میسر میشد بسیار خوب بود ولی متأسفانه این معنی برای همه میسر نیست و اسباب مهیا نشدن مختلف است و اهم از آنها اعتقاد مردان است بحسن غروب پس در این جهت باید فوق ماده احتیاط در تربیت نمود برای آنکه آنها اگر مهیا نشوند مگر برای زواج چنانچه موقوف پابین عرض نشوند کل بر دیگران شده و اما اگر مرد تعامی و تجاهل از این حقیقه نمود و آنها را مهبای - زندگانی نکرد ذاك زنرا خواسته و میخواهد بایک حادث فشار و سختی - ادامه حیاة دهد حوادثی که هر روزه مشاهده میکنیم بهمانشان میدهد

که چقدر از زنان هستند که باید با اعتماد بخودشان زندگانی کنند و همچنین عدد اراذل و بیوه زنانیکه تربیت اولاد و زندگانی عائله خویش بر عهده ایشان است زیاد تمام اینها را دار میکنند که بقرص قاطع بگوئیم که واجب است بر - مردان که مهیا کنند زنهای را برای مقابله با آلام و آن اتفاقاتی که از برای آنها ممکن است رخ دهد تا اینکه بتواند از عهده احتیاجات خود و کسیکه بر گردن اوست بر آید و این يك حقیقی است که از برای هر کس که در - حالات زن نا محلی کند معلوم خواهد شد و باین حقیقه ممکن است يك قسم از استقلال ذاتی برای بلند کردن شان خود دیدش از زواج بلکه بعد از زواج دارا شود

مشارکت مرد با زن در خواص بشریت

و معلوم است که اگر فرضا تسلیم کنیم که اولین غایت زن مهیا شدن و است از برای زواج ولی اکثرا بآن نتوان گذرد بلکه مشارکت او با مرد در خواص اساسی بشری لازم است و از آنچه گفتیم معلوم میشود که تمام مواهبی که مرد دارد زن هم ممکن است داشته باشد اگر چه مظاهر آن مختلف است در آنها و فرق آنها در این جهت عرضی است نه جوهری و اساسی پس میتوانیم بگوئیم زن مثل مرد است در قلمیه ترقی از تمام وجوه و بعد از اینکه مبادی اساسی تربیه و رفتار در هر دو یکی است حق دارد زن که وارد شود

در مناهلی که از وظایف اوست و در هر چیزیکه مرد
متمتع است از وظایف خویش زن هم باید متمتع شود
نسبت بخصوص خود از روی جامعه انسانیت و از این جهت
لازم است که تمام صفات و طبایع زن را تقویت و تهذیب
نمود تا اصلاحاتی در میلهای فاسد او بشود و البته بر
وفاق مقتضای مصلحت شخصی و عائلی و بشری باید عهده دار این
اصلاحات کردید (فنان) میگوید آیا خرابی و
تعمیر خانها بر عهده زنان نیست؟ آیا تدبیر خانه داری و حفظ
عائله و جمع آوری آنها و اصلاح امور داخلی از تکالیف آنها
نیست؟ چگونه مرد انتظار سعادت و خوشی را دارد در صورتیکه
حیاه زوجیه او متزلزل باشد؟ آیا تکلیف اولاد که مردان
فرمانده میکنند با عدم عنایت مادر آنها - چیست؟ پس اسباب عمل
و اسباب لازم است که آنها را تهذیب و مهربانی سعادت نمود
و بمقام مادری رسانید چنانچه بر خود آنها نیز لازم است
خود را مهربانی عمل و حفظ مرکز خود نموده تابشوند وضعیکه
در طبیعت آنهاست مانع از تربیت شدن و مستعد نمودن
آنها در مقام استفاده از وظایف راجعه به آنها نیست

زن در دیانت اسلام

اگرچه ذکر علل و جهات در احکام شریعت مقدسه اسلام از وظائف ما خارج است و بطور اجمال احکام تابع مصالح و مفاسد است که شارع در اثر آنها امر باینهمه نموده است و بالاخص آنکه پس از ثبوت وجود صانع حکیم و ثبوت حضرت محمد ابن عبدالله صلی الله علیه و اله بهتمام احکام باید بطور تعبد اعتراف نمود ولی از آنجائیکه ممکن است بمقول قاصره خود تصور حکمتی در تشریع بنمائیم لذا در تحت عنوان فوق مینگاریم گسائیکه دیانت اسلامی را عاملی از عوامل انحطاط و تقهقر در شرق دانسته و نظام آنرا نظام جور و پامال نمودن حقوق زنان میدانند چنانچه به خواهیم انسان ادبی اعتراضات آنها را رد نمائیم ناچاریم به اینکه بگوئیم چهل آنها بنظامات و احکام مقرر در این دیانت آنها را وادار باین رأی نموده است یا آنکه با نظر دشمنی و تنقید آن احکام را تلفی نموده اند و در مقام آن هستند که روبه لافیدی و لامذهبی را ترویج نموده و از مقام دیانت بکاهند *

دیانت اسلام * حقوق زن را در جامعه اسلامی حفظ نموده است چنانچه حقوق مرد را حفظ نموده و آنها را اقتدار بر التذاذ و تمتع از حیات کامله خود از آزادی و سرور و خوشی

داده است و تمام آرزوهائی که زنان در جاده سعادت و معیشت دارند ضمانت نموده است بلی دیانت اسلام تمیزی بین زن و مرد در ارث و در بعضی احکام دیگر در اثر مصالح و جهانی که اشاره بان می‌نمائیم داده و هر منصفی پس از اطلاع بر آن مصالح اعتراف بصحة تمیز و فرق خواهد نمود گذشته از اینکه يك عده از احکام تکلیفیه را اختصاص بمردان داده است و زنهارا از آن تکالیف آزاد نموده از قبیل جهاد و دفاع و چیزهای دیگری که از مراجعه بکتاب احکام و قرآن کریم معلوم خواهد گردید علاوه از احکام اخلاقیه دیگری که بر حد و جوب و متضمن حقوقی است از برای زن بر مرد و اما (ارث) چنانچه پسر ازرك شود البته متکفل امور عائله خود از زوجه و اولادیکه نتیجه عمر او هستند بحکم دیانت خواهد گردید و دختر چنانچه بزرگ رسد رسید بدیهی است اتخاذ شوهری خواهد کرد که احتیاجات او را از نفقه و لباس و مسکن و واجبات دیگر عائی سد خواهد نمود پس آیا در اینحال باز هم تخالف در ارث حکم جزافی است و اگر بگوئیم که دختر گاهی موفق بزواج نگردیده و در تمام مدت عمر خود را باید اعاله نماید و چنانچه متساوی در ارث باشند قسمت مهمی از زندگانی خویش را اداره مینمایند میگوئیم این ظلمه تمام نیست زیرا که کمتر اتفاق می افتد که زن در مدت عمر بدون شوهر زیست نموده گذشته از اینکه هیچ زنی با برادر خود که ناچار است بزواج فرق مهمی از حیث خرج دارد

غلاوه بر اینها اتفاقاً نمیشود میزان يك حكم عامی قرار داد
چنانچه خیلی اتفاق افتاده است که اولاد ابوان فقیری داشته اند
که رای آنها لرنی نگذاشته اگرچه شریعت اسلام برای فقرا از
مسلمین حقوقی معین نموده است که بایستی از بیت المال بانها
داده شود و در هر حال عیب از ما مسلمین است نه از اسلام
و اما در قسمت شهادت دیانت اسلام جهت عصیت زن و شدت
انفعالش را در مقابل اغراض نفسانی و دوست داشتن آراء خود
را بدورن رویه و فکر و ضعف اراده اش را کاملاً مراعات
نموده و شهادت دو نفر از آنها را در حكم شهادت یکمرد قرار
داده است تا آنکه بشود در آراء متنازله آنها مناقشه نمود
و آنچه بر آنها مخفی است واضح شود بلکه گاهی میشود که بعضی از
خانمها عقل صحیح و قلب ثابت و عاطفه راستی دارند و لکن فردنادر
را نمیشود مقیاس قانون و میزانیة شرع عامی که باید عموم
از او استفاده نموده و بهره مند شوند قرار داد و اکثر در
در این حكم مقدس که از ناحیه شع در قسمت تحریم جمع
بین دو خواهر رسیده است ملاحظه شود معلوم خواهد شد
که چگونه مراعات کاملی از زننها نموده زیرا که یکی از موارد
غیرت شدید و رقابت فوق العاده که بین زنان معمول است
چنانچه در تحت عنوان مناقشه گفته شد بطور شدت در این
مورد اشکار خواهد کردید و مقاصدی که از ناحیه این
صفه ناشی است بر احدی مخفی نیست و اما چیزهای

دیگری که باین دین مقدس از موهومات و خرافات نسبت
 میدهند روح این دیانت طهره از آنها آگاه نیست و
 چنانچه از وادی غرض رایی دور شوند و از رذیله هوای
 نفس خارج گردند و یا يك نظر دقت باین احکام مقدس نگاه
 کنند تصدیق خواهند نمود که این دیانتی که نسبت قتل نفوس
 و کشتن همت و شعور را باو میدهند و آن را سدی در
 مقابل ترقی و مدنیت میدانند ضمانت کاملتری از حقوق زن
 نسبت بادیان دیگر نموده است آیا تمام آزادی در آن است که
 خانمها در شوارع و خیابانها با صورت و سینه باز و بازوهای
 بی ساتر خود بیرون آمده و از تمام حقوق خویش صرف
 نظر نمایند؟ آیا آنها از حقوق دیگر زنان که اساس
 تشکیل عائله است ضمانت مینمایند؟ آیا زن مسیحی که مطلق
 العنان و در ظاهراً آزاد است چه استفاده از رقیب
 خویش در تمام عمر نسبت بیک مرد مینماید در حالیکه
 انفصالش از او ممکن نیست مگر با يك سبب قهری که بدست آوردن
 آن بسیار مشکل بلکه محال است (البته معنی حریت و
 آزادی این نیست) و چگونه این دیانت دیانت آسان و
 سهل التناولی نباشد در حالیکه ابناء خود را در نهایت
 آزادی قرار داده که بهر طریقی از حقوق خویش متمتع
 شوند در حدود عدل و قانون و آزادی بقیه افراد
 دیانت اسلام بفطرت اولیه خویش - (بطلاق) - و خواهر آن

(تعدد زوجات) که مخالفین دیانت اسلام این دو را از نقائص و عیوبش میدانند اثبات نموده است که دایره آزادی این دیانت وسیع تر است از دایره آزادی دیانت مسیح (ع) آیا خانم مسیحی که شوهر خود را دوست نداشته و میل معاشرت با او را بواسطه عیوبی که در این دیانت اسباب خیار زن مسلمة است ندارد برای خلاصی از آن درد بیدرمان و آن (خفتگی) که نزدیک است او را خفه نماید چه فکری نمود؟ زیرا که میداند تمام تشبثات او در اطراف خلاصی خود بیهوده و عبث خواهد بود و چنانچه خانم - مسلمان گرفتار بعین این بلیه شود فاقد الوسیله برای قطع این رابطه نیست پس کدام يك از این دو دیانت بیشتر مراعات جانب زنانرا نموده است (دیانت اسلام) از برای خانم مسلمان جایز نموده است که امور خویشرا خود متکفل شده و والی امر نفس خود گردد و در تمام شیئون خویش از تجارت و ثروت متصرف شود و در امر زواج و اختیار نمودن شوهر او را مختار نموده که چنانچه رضایت نداشته باشد زواج صحیح نیست و اما کسانی که از حدود خداوند تجاوز میکنند و حقوق زنانرا پایمال نموده مربوط بدیانت نیست و دیانت از آنها بری است

پس در قسمت طلاق آنچه گفته شده که دیانت اسلام حق تخاص از برای زن قرار نداده بلکه این حق را تخصیص به

مردان داده است

تهمة صرّفی است که باین دیانت حنیف میزنند

زیرا که شرع مظهر حق داده است بزن نه آنچرا میخواهد
بر شوهر خود شرط نماید که چنانچه مرد تخلف از آن شروط
نمود حق داشته باشد که خود را خلاص نموده و اسوده خاطر گردد
و اما در قسمت تعدد زوجات چون با عینک های معکوس
به این حکم نظر نموده اند لذا در غیر صورت اصلی خویش
در نظر آنها جلوه گر شده زیرا که من الاتفاق یکی از احکامی
که در حد اعجاز است این حکم شریف شمرده میشود

دیانت اسلام تشدید و تعریض فوق العاده در تعدد زوجات
با شروطی که دارد مثل عدالت نمودن با آنها و بطور تساوی
رفتار نمودن نموده و مردم از مصلحت این حکم دور مانده
و اهمال نمودند و مصلحت آن وقتی بر آنها معلوم خواهد
شد که در اثر جنگها و کشته شدن مردان زنهای بدون سرپرست و کل
بر جامعه باقی مانده یا آنکه مولود اناث طبیعه زیادتر است
چنانچه گفته اند از ذکور پس این حکم شریف ضامن حفظ نواامیس
بشر و دواء آن درد اجتماعی است که در اثر آن اتفاقات رخ
خواهد داد و چنانچه این حکم شریف در اروپا رواج داشت پس
از آن جنک خانها سو که جوانهای آنها را تلف و نابود نمود یا
در موقع فقر و اضطراب زنهای مجبور با ارتزاق از طریق عرض
خویش می شدند

پس چنانچه زن تربیت شده و عقل نورانی پیدا کند و بنعمت آزادی که در زیر سایه این دیانت دارد حسن نماید و حقوقی را که شرع برای او قرار داده است بداند البته از ظلم بخوبی دفاع خواهد نمود و با يك بصیرتی امور خود را اداره نموده و نمیکند از جهل او استفاده نمایند و آلت اغراض مردمان ظالم منفعاتی که آنها را وسیله از برای هر مقصدی نمایند نکردد

پس تمام این ظامهائی که بر او میشود از آثار جهل او است بدیانت صحیح و شاید تصور نموده است که یاره از وهومات جزء دین و از ضروریات مذاهب است و بر اولیاء دختران واجبست که آنها را تربیت نموده و در قسمت دینیاتی که راجع است زندگانی عائلی پیش از همه چیز بآنها تعلیم نمایند و اقتضای طهارت و نجاست و چیز های دیگر از این قبیل احکام مقدسه ننمایند و شاید اوضاع حاضره صحت این کلمات را محسوس نمایند و از خداوند متعال موفقیت همه را خواستار است

جعفر الحسینی النجفی

